The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

WEDNESDAY, FEBRUARY 1, 1961.

LATVIJA
AMERIKA

9./1043. n-rs. TREŠDIEN, 1961. GADA 1. FEBRUARĪ. 11. gads.

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latvijas aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Viksna, J. Vītola, A. Gallite. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60. tekstā $3.20—$6.40 par vienu collas slejas telpu.

ASV UN KANADAS LATVIEŠIEM KOPĪGS UZDEVUMS MŪSU KULTŪRĀLĀS DZĪVES VEICINĀŠANĀ

KUR TAUTA KULTŪRAI ZIEDO, TUR KULTŪRA TAUTĀ ZIED

ŠIE VĀRDI, KO TEICIS ILGGADĪGAIS BRĪVĀS LATVIJAS KULTŪRAS FONDA DARBINIEKS PROF. J. KAULIŅŠ, ZĪMĪGI RUNĀ ARĪ UZ TRIMDAS LATVIETI. GADIEM EJOT UZ PRIEKŠU, CIŅAI PAR LATVIEŠU KULTŪRAS EKSISTENCI JĀKĻŪST SPRAIGĀKAI. TĀ PRASA NO MUMS GAN KĀPINĀTU GARĪGU SPĒKU, GAN ARVIEN LIELĀKUS MATERIĀLUS LĪDZEKĻUS.

Aicinām ikvienu latvieti ASV un Kanadā kultūras dienās ziedot Kultūras fondam latviešu kultūrālās dzīves atbalstam.

Vajadzību ir daudz.

Pašā pirmajā vietā jāatbalsta latviešu skolu darbs. Atkal jāgādā jaunas mācības grāmatas, pie tam ne mazāk pievilcīgas kā amerikāņu vai kanadiešu skolās. Šā gada plāna īstenošanai (chrestomatija, valodas mācība, vārdnīca) nepieciešami vismaz jauni $4,000.-. Jāgādā arī citi mācības līdzekļi. Nepieciešams stabils atbalsts Minsteres latviešu ģimnazijai Vācijā.

Jāatbalsta jaunatnei domātie vispārīgie pasākumi un jaunatnes sabiedriski-kultūrālā aktivitāte. Līdzekļi vajadzīgi jaunatnes vadītāju sagatavošanai, pulciņu darba rosināšanai, Kultūras semināra aktivizēšanai. Jāatbalsta bērnu un jaunatnes izdevumi.

Sekmējami dažādi vispārīgie latviešu kultūras dzīves pasākumi trimdā. Tikai ar Kultūras fonda atbalstu varam cerēt izdot tādus kapitāldarbus kā Trimdas bibliogrāfiju, Dziesmu svētku vēsturi, zinātnisko Latvijas ģeogrāfiju, Latvijas vēstūri u. c. Dzīve radījusi vajadzību arī pēc jaunas pareizrakstības vārdnīcas. Līdzekļi vajadzīgi latviešu mākslas un daiļamatniecības reprezentācijas izstāžu rīkošanai, tāpat latviešu grāmatu apzināšanai šejienes bibliotēkās un to eventuālai pasargāšanai.

Jārosina un jāatbalsta mūsu teātru, koru un citu kopu un vienību darbība, kas ir viena no ietekmīgajām latvietības saglabāšanā.

Latviskā kultūra būtiski saistīta ar jaunradi zinātnēs, rakstniecībā, mākslā, mūzikā, un to ievērojami rosina godalgas par izciliem darbiem. Jaunie godalgu piešķiršanas noteikumi un atjaunotas dr. Barona prēmijas tagad pieļauj lielāku dažādību gan godalgu veidos, gan godalgojamo darbu un veikumu grupējumos. Līdzekļi vajadzīgi arī šā jaunā, trimdas dzīves reālitātēs balstītā plāna iedzīvināšanai.

Šis uzskaitījums aptver vienīgi redzamākās vajadzības. Latviešu kultūras dzīves plānveidīga un mērķtiecīga rosināšana varētu būt vēl jūtamāka, ja ienāktu vairāk līdzekļu. **Kultūras fonda valde pateicas tautiešiem par līdzšinējo atsaucību, kas pagājušajā gadā no ASV un Kanadas Kultūras fondam kopsummā devusi $8.256,11. No sirds visi kopā vēlēsimies, lai šīgada ziedojumu kopsumma būtu lielāka.** Citas nacionāli spēcīgākās iecejotāju etniskās grupas saviem kopīgajiem mērķiem nes smagākus upurus. Ja vēlamies, lai arī latviskā kultūras dzīve attīstās, mums tās labā, pieaugot tautiešu turībai, jādara vairāk nekā līdz šim — **jāziedo dēvīgi, jāziedo visiem, jāziedo kā tautai.**

Kultūras fondam paredzētie ziedojumi nosūtāmi pēc adresēm: Kanadā — Latvian National Federation in Canada, P. O. Box 285 Term. „A", Toronto, Ont. bet ASV — American Latvian Association, 1727 Kenyon Street, N. W. Washington 10, D. C. Fonda valde būs pateicīga, saņemot arī ziedotāju ieteikumus fonda darbā un līdzekļu sadalē.

Ziedosim visi! Ziedosim dēvīgi — pēc savām iespējām un labās gribas!

Prof. P. Lejiņš,
Amerikas Latviešu Apvienības valdes priekšsēdis.

Mag. iur. V. Upeslācis,
Latviešu Nacionālās Apvienības Kanadā valdes priekšsēdis.

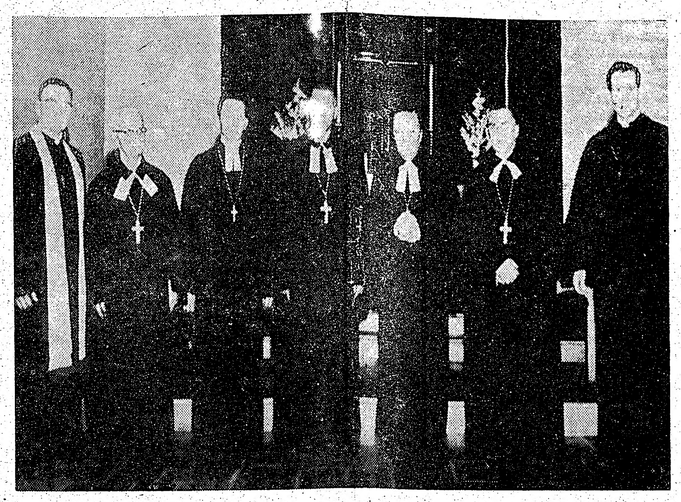

Linkolnas latviešu ev. - lut. draudzes 10 gadu svinīgajā dievkalpojumā piedalījās: no kr. — „Grace" baznīcas māc. Dr. L. Leshers, Linkolnas Sv. Jāņa dr. māc. K. Būmanis, māc. V. Grīnvalds, draudzes māc. H. Jesifers, Latviešu draudžu apvien. vid. apgabala vad. māc. P. Ķirsons, Omahas latviešu draudzes māc. T. Vēdzele un māc. U. Cepure. J. Didrichsona foto.

CERĪBU STARS CILVĒCEI

Prezidents Kennedijs runā Kongresa sēdē

Beidzot, kā liekas, ASV un visas brīvas pasaules vadībā ir nostājies virs, kam netrūks drosmes pieņemt izšķirīgus lēmumus, lai stātos efektīvi pretim agresīvajam komūnismam.

Savas runas pirmajā daļā prezidents pieskārās ASV ekonomiskajam stāvoklim. Pretēji Eizenhauera optimismam, Kennedijs pacēla problēmas pilnīgi reālā skatījumā un noteica vadlīnijas tālākam darbam viņa četru gadu administrācijas laikā. Dolara stabilitāte un pirktspēja tiks uzturēta par katru cenu. Lielas naudas summas tiks ieguldītas valsts pasākumos, lai radītu jaunas darba iespējas. Bezdarba pabalsti, vecuma pensijas un veselības apdrošinājumi tiks pārkārtoti un uzlaboti. ASV vajadzīgi zinātnieki, ārsti, inženieri, skolotāji, un valsts darīs visu, lai tos sagatavotu.

Ārpolitikā prezidents izaicināja komūnismu uz sacensību ekonomijā, zinātnē, politikā un pat ideoloģijā, bet revolūciju, izolētu kaŗu un subversiju rīkotāji saņems efektīvu un izšķirīgu sitienu, vienalga, kurā pasaules daļā boļševisma agresīvais pirksts parādītos.

Latīņu Amerika un Kastro saņēma speciālu uzmanību. „ASV valdība darīs visu, lai uzlabotu Kubas ekonomisko stāvokli un tādā ceļā paceltu tautas labklājību, bet tiranniju un komūnisma dominēciju necietīs šinī hemisfairā." Ar to pašu enerģiju tiks veicināta arī citu Dienvidamerikas tautu ekonomiskais progress.

Valsts aizsardzības jautājumā prezidents bija pavisam atklāts: „ASV ērgļa nagos ir palmas zars un bultu sauja, šī valdība izlietos abus pēc vajadzības. Bez efektīvas kontroles atbruņošanās nebūs, un Chruščeva centieniem Rietumus apvest ap stūri, sekmju nebūs."

KAŖŠ LAOSĀ

Valdība žēlojas par neesošu agresiju, lai saņemtu lielāku palīdzību.

No Bangkokas Taizemē uz Vašingtonu nule kā izlidojis Sav. Valstu sūtnis Laosā, lai iepazīstinātu ārlietu ministru Rasku ar vietējiem apstākļiem.

Tai pašā dienā, kad sūtnis apstākļu uzlabojumi ar milzīgo palīdzības kapitālu nav paveikti. Brauns atstāja Tālos Austrumus, komūnistu militārā vadība Laosa paziņoja, ka viņu spēki ieņēmuši Muong Hien pilsētu, netālu no karaliskās galvaspilsētas Luangprabangas. Kas pašreiz atrodas kā rokās, nav skaidrs, nedz pašiem Laosas cinītājiem, nedz novērotājiem no ārpuses.

Sūtņa Brauna lidojumam no Laosas uz Vašingtonu ir vairāki iemesli. Vispirms, protams, lai pēc valdības maiņas sastaptos ar jauno ārlietu ministru Dīnu Rasku. Un, otrkārt, lai pārrunātu dažādos Laosas nacionālistu valdības nepieņemamos apvainojumus pret neesošu komūnistu agresiju no Ziemeļvietnamas un komūnistu Ķīnas. Pagājušās nedēļas nogalē Laosas valdība atklāti atzinās, ka tā maldinājusi sev draudzīgās valstis, lai izspiestu lielāku palīdzību.

Nemaz nerunājot par militāro palīdzību, Sav. Valstis kopš Indoķīnas kaŗa beigām Laosā iegāzušas ap 300 milj. dolaru, kas pazuduši kā akā. Nekādi dzīves

NATO PAREDZAMAS PĀRMAIŅAS

SPĀKS GATAVOJAS ATKĀPTIES NO ĢENERĀLSEKRETĀRA AMATA.

Pīrsons tiek minēts kā eventuāls kandidāts Ziemeļatlantijas organizācijas ģenerālsekretāra amatam.

Otavā. Par pilnīgi galīgu Parīzē ieskata Ziemeļatlantijas organizācijas ģenerālsekretāra Spāka lēmumu atkāpties no amata.

Pēc plašajiem Beļģijas streikiem un politiskās šķelšanās visā valstī un jo sevišķi sociālistu partijā, pēdējās vadība domā, ka vienīgi Spāka personīgais prestižs var glābt partiju no vēl tālākas novājināšanas. Spāks, kā zināms, savā laikā bija Beļģijas ministru prezidents un ārlietu ministrs. Pienākumi pašam pret savu valsti un savu partiju tagad spiež Spāku atstāt Ziemeļatlantijas organizācijas ģenerālsekretāra amatu.

Ģenerālsekretāra Spāka pēcnācējs vēl līdz šim nav izraudzīts. Domā, ka amatu piedāvās Kanadas opozicijas līderim Pīrsonam. Cits jautājums, vai pēdējais to akceptēs. Runājot Niagarā, Pīrsons vēl tikai pagājušās nedēļas nogalē izteicās, ka viņš nevēlas tāda amata, kas viņu spiestu atstāt Kanadu. Un Ziemeļatlantijas organizācijas ģenerālsekretāra amats ir viens no tādiem.

KENNEDIJS GATAVS SASTAPTIES AR CHRUŠČEVU

ADLEJS STIVENSONS, JAUNAIS SAV. VALSTU SŪTNIS APVIENOTAJĀS NĀCIJĀS, PASKAIDRO, KA PREZIDENTS KENNEDIJS IZTEICIS VĒLĒŠANOS IEPAZĪTIES AR PADOMJU SAVIENĪBAS PREMJERU.

Pagājušā gada 1. jūlijā virs Bēringa jūras nogāztās amerikāņu lidmašīnas lidotāju atbrīvošana no komūnistu apcietinājuma Sav. Valstīs jau tiek ieskatīta par jauna laikmeta sākumu starp Vašingtonu un Maskavu. Amerikāņi paši parūpējās, lai notikums tiktu plaši izreklāmēts. Lidotājus personīgi sagaidīt bija ieradies pat prezidents Kennedijs.

Īsi pēc šī notikuma Sav. Valstu sūtnis Apvienotajās Nācijās izteicās, ka tagad pavērušās dur vis attieksmju normālizēšanai starp Padomju Savienību un Sav. Valstīm. Attieksmju normālizēšanas ceļu iet esot ieinteresēts ari prezidents Kennedijs, kas izteicis vēlēšanos iepazīties ar Padomju Savienības ministru prezidentu. Kad šāda iepazīšanas varētu notikt, sūtnis Stivensons nezināja pateikt, bet domāja, ka tas varētu būt šī gada marta sākumā, kad sāksies Apvienoto Nāciju pavasara sesija. Padomju Savienības ministru prezidents Hruščevs esot licis nojaust, ka viņš uz sesijas atklāšanu ieradīsies personīgi un ka ari viņš ļoti gribot sastapties ar jauno Sav. Valstu prezidentu.

Stivensons tālāk paskaidroja, ka eventuālā Kennedija un Chruščeva sastapšanās nekādā ziņā nav jāieskata par valdību galvu konferenci vai pat par gatavošanos šādai konferencei.

No Sav. Valstu viedokļa raugoties, Chruščeva un Kennedija tikšanās pamatā būtu tikai viens mērķis — miera garantēšanai visai pasaulei. Stivensons arī atzina, ka bez komūnistu Ķīnas sadarbības tas nav iespējams. Acumirklī tas vēl sarunas ar Pekingu nenozīmē, jo, pārpratumu baidīdamies, Stivensons pasteidzās aizrādīt, ka Sav. Valstis attiecībā pret komūnistu Ķīnu savu politiku nedomā mainīt. Amerikāņi gaida, lai ķīnieši to daritu pirmie, t. i., pārtrauktu savus agresijas draudus pret Formozu un piekrastes salām Kvēmoju un Matsu; pārtrauktu iebrukumus kaimiņvalstīs un pārtrauktu savu naidīgo politisko nostāju pret Sav. Valstīm. Tikai tam notiekot, Vašingtona sāktu domāt par tālākiem soļiem.

VALDĪBAS MAINA EL SALVADORĀ

MILITĀRĀS JUNTAS APVĒRSUMĀ PADZITI KREISIE.

Vašingtonā. Pagājušajā nedēļā jau otro reizi trīs mēnešu laikā El Salvadorā notika politisks apvērsums ar sekojošu valdības maiņu.

Pagājušā gada oktobŗa beigās kādai kreiso grupai izdevās gāzt prezidenta Hozē Maria Lēmusa valdību. Pēdējai tika pārmesta civiltiesību ierobežošanas politika.

Pagājušajā nedēļā kāda piecu vīru vadīta militāra junta gāza kreiso valdību. Lai gan par komūnistisku to nevarēja ieskatīt, militāristi tai pārmet vēlēšanos sekot Kubas ministru prezidenta Kastro reformām, kā arī par daudz lielu vaļu dažādiem radikāliem elementiem. Militārās juntas apvērsumam bez panākumiem pretojās dažādas studentu un arodbiedrību grupas.

KOMŪNISTU ĶĪNAS TONIS KĻŪST MAIGĀKS

PEKINGA SAVOS KOMENTĀROS ATTURAS NO PERSONISKAJIEM UZBRUKUMIEM SAV. VALSTU PREZIDENTAM KENNEDIJAM.

Tokio. Četras dienas pēc prezidenta Kennedija preses konferences par pēdējo savs vārds bija sakāms arī komūnistu Ķīnas ziņu aģentūrai. Tās tonis bija nedzirdēti maigs. Iztirzājot Kennedija propopēto ārpolitiku, Pekinga nevienu vienīgu reizi neapvainoja prezidentu kaŗa kūdīšanā, imperiālismā un koloniālismā, kas republikāņu valdīšanas laikā jau bija kļuvuši par pavadvārdiem, runājot par Sav. Valstīm. Ķīnas ziņu aģentūra savos komentāros pieskārās Kennedija nostājai pret Kubu, pieminēja atbruņošanos, prezidenta vēlēšanos sastapties ar Chruščevu un divu amerikāņu lidotāju atbrīvošanu. Mazliet neapmierināti ķinieši likās ar Kennedija klusēšanu Laosas jautājumā. Pekinga gribētu dzirdēt Vašingtonas solījumu, ka tā pārtrauks Laosas nemiernieku grupas aktīvu atbalstīšanu. Ar nemiernieku grupu, protams, jāsaprot Rietumiem draudzīgā Laosas valdība.

BRĪDINĀJUMS OPOZICIONĀRIEM KANADĀ

„Kanada nebūs spējīga aizstāvēties, ja pieturēsies pie opozicijas partiju projektiem", saka parlamenta loceklis A. Malonijs.

21. janvāŗa izdevumā „Port Arthur News Chronicle" atreferēta Kanadas parlamenta locekļa A. Malonija runa, ko viņš teicis konservatīvo partijas sanāksmē, 20. janvārī Port Arturā.

A. Malonijs ir ārkārtīgi pārsteigts par ierosinājumiem, ka Kanadai vajadzētu izstāties no Ziemeļamerikas aizsardzības plāna dalībniecēm, un ka Kanadas armiju nedrīkstētu apbruņot ar atomieročiem. Viņš norāda, ka šāda politika Kanadas iedzīvotājiem ir pilnīgi nepieņemama, un ka par neitrālitāti nevarot būt ne runa, jo tādā gadījumā Kanada nebūtu spējīga aizstāvēties eventuālos uzbrukuma gadījumos. Tālāk runātājs min, ka redzējis sadalīto Berlīni, kuŗas abas daļas atšķiroties viena no otras kā diena no nakts.

Berlīnes rietumu daļā dzīvojošie ir cerību pilni nākotnei, visi kaŗa laika postījumi novākti un celtnes atjaunotas, bet Berlīnes austrumu daļa, kas atrodas komūnistu pārziņā, izskatās pēc drupu kapsētas. Ļoti zīmīgs ir fakts, ka regulāri ik nedēļas vairāki tūkstoši cilvēku bēg pāri no Austrumu zonas uz Rietumiem, lai meklētu tur patvērumu. Beigās runātājs uzsvēra: **ja nekas netiks darīts komūnisma ierobežošanai, arī kanadiešiem tādā gadījumā draud lielas briesmas.**

NEKVALIFICĒTS DARBA SPĒKS NAV VAJADZĪGS

Gvelfā. Uzrunājot Gvelfas lauksaimniecības universitātes studentus, Kanadas immigrācijas ministre Fērklo paskaidroja, ka pēdējos gados valsts apstākļi tā mainījušies, ka uz immigrācijas situāciju jāsāk skatīties pavisam citādām acim kā līdz šim. Ja vēl pirms 50 gadiem šeit darbu bez grūtībām varēja atrast dažādu tautību nekvalificēti strādnieki, tad šodien prasības pēc šāda veida strādnieka gandriz vairs neeksistē. Nekvalificēto un puskvalificēto strādnieku darbi vienkārši sāk izmīkt. Šai sakarā valdībai pilnīgi jāpārorientējas jauniebraucēju jautājumā. Un, proti, nākotnē Kanadas durvis būs atvērtas vienīgi kvalificētam darba spēkam — dažādiem speciālistiem, amatniekiem un profesionāļiem.

Miris profesors Kārlis Ābele

DZEJNIEKS UN ZINĀTNIEKS AIZSAULĒ

Adelaides karaliskajā slimnīcā, Dienvidaustrālijā 24. janvārī miris profesors un rakstnieks Dr. Kārlis Ābele. Pagājušā gada 27. decembrī, ap plkst. 22.00 viņu atrada nesamaņas stāvokli auto, kas bija cietis katastrofu uz Melburnas - Adelaides gaļvenās šosejas. Auto mašīnai sprāgusi riepa, kas, liekas, bijis auto apsviešanās pirmcēlonis. Profesors pēc pirmās palīdzības sniegšanas tuvākajā slimnīcā pārvests uz 60 jūdžu attālo Adelaides slimnīcu, kur viņam izdarīta operācija. Stiprais organisms par spīti smagajiem ievainojumiem galvā 4 nedēļas cīnījās pret nāvi. Profesors bijis ceļā no Adelaides uz Melburnu, kur lūgts piedalīties Kultūras dienu laikā latviešu studentu un humānitāro zinātņu darbinieku sanāksmēs. Auto mašīnā viņš braucis viens pats.

Nelaikis atstāj kundzi Elzu Mili Ābeli, dēlu Kārli, kas Adelaides universitātē gatavojas doktora gradam ģeoloģijā, meitu studenti Zaigu Ābeli un vecāko meitu Maiju Seglenieci un znotu ārstu Zigurdu Seglenieku un 3 mazbērnus (2—6-g. vecumā).

Profesors strādāja Adelaides universitātes lauksaimniecības pētīšanas stacijā.

Līdztekus maizes darbam nelaikis dzīvi piedalījās sabiedriskajā darbā latviešu saimes kultūrālajā dzīvē Adelaidē. Rīgas 750 gadu jubilejas gadījumā Ā. runāja par Rīgu starp 1905. gada revolūciju un 1. pasaules kaŗu; par bermontiešu uzbrukumu Rīgai 1919. gadā; teica 18. novembŗa svētku runu, cildinot Latvijas dabu un dzīvi, arī latviešu nama Tālavas atklāšanas runu. Profesors bija 7. Austrālijas latviešu Kultūras dienu Adelaidē 1957. gadā rīcības komitejas priekšsēdis. Pagājušajā gadā Adelaides latviešu teātra ansamblis kā pirmuzvedumu izrādīja K. Ābeles komēdiju Pazaudētā Ofelija. Pēdējos gados viņam iznākušas 2 grāmatas: Dzeltenās acis un Dālderu kalējs. Latviešu literatūrā K. Ābele atstāj kā vērtīgu mantojumu savas spraigās balādes.

Nelaiki kremēja 27. janvārī Adelaidē.

SANTA MARIA VĒL VIENMĒR ‚PIRĀTU' VARĀ

Jaunais Brazilijas prezidents sola tiem savu atbalstu

Līdz prezidenta maiņai portugaļu nemiernieku vadītai Santa Mariai ieteikts uzturēties starptautiskajos ūdeņos.

Riodežaneiro. Pagājusi jau vesela nedēļa, kopš kada 70 vīru liela portugaļu un spāņu — pašu vardiem runājot — nacionālistu un cinītāju grupa pārņēma 21.000 to lielā pasažieŗtvaikoņa Santa Maria vadību un uzsāka aizraujošu paslēpšanās spēli Karaibu jūrā. Vajadzēja vairāk kā 3 dienu, līdz amerikāņu, angļu un holandiešu gaisa un jūras spēkiem izdevās noteikt pasažieŗkuģa atrašanās vietu.

Sākumā likās, ka Santa Maria uzņēmusi kursu uz Afriku, kur, kādā neitrālā ostā atbrīvotos no saviem pasažieŗiem. Lai gan kuģis bija labi apgādāts, neparasti ilgā uzturēšanās jūrā spiedusi samazināt kā apkalpes, tā pasažieŗu ūdens un pārtikas devas. Kaut vai tā iemesla dēļ vien portugaļu politiskie jūras laupītāji grib pēc iespējas ātrāk atbrīvoties no saviem 588 pasažieŗiem.

Kad likās jau gandrīz pilnīgi skaidrs, ka Santa Maria atrodas ceļā uz Afriku, tā pēkšņi mainīja kursu un sāka doties Dienvidamerikas virzienā — Sav. Valstu gaisa spēku pavadībā. Līdz šim vēl neviena valsts kuģa darbību nav traucējusi. Bet, drāmai tuvojoties nobeigumam, ar traucējumiem jārēķinās. Cik zināms, Santa Maria no Afrikas brauksanas atteicās aiz bailēm no Portugales kaŗa flotes. Portugales kaŗa flotes vienības atrodas arī cemļā uz Dienvidameriku. Ja tas izrādītos nepieciešams, pēc atbrīvošanās no pasažieŗiem Portugales valdība pat gatava Santa Mariu nogremdēt, lai tikai atriebtos ministru prezidenta Salazara politiskiem pretiniekiem. Kuģis izmaksā ap 16 milj. dolaru. Pašreiz vēl nav zināms, ko portugaļu kaŗa flotes uzbrukuma gadījumā darītu, piemēram, Sav. Valstis. Vairāki amerikāņu iznīcinātāji seko Santa Mariai, un tuvumā atrodas arī atomzemūdene „Jūras vilks". Tikmēr, kamēr Santa Marias telpās vēl atradīsies pasažieŗi, amerikāņi portugaļu uzbrukumu kuģim nepielaidīs. Kas notiks pēc tam, kad pasažieŗi būs izsēdināti, rādīs tikai nākotne.

Vienīgā valsts, kur kpt. Galvao nemierniekiem nedraud internēšana un izsūtīšana atpakaļ uz Portugali, ir Brazilija. Šīs nedēļas vidū notiek Brazilijas prezidentu maiņa. Aizejošā Dr. Kubičeka vietā nāk prezidents Kvadross ar jaunām ceribām

Portugales nemierniekiem. Kvadros cita starpā ir vecs kapt. Galvao draugs un paziņa. Aizejošais prezidents Kubičeks deklarēja, ka Santa Mariai meklējot patvērumu kādā no Brazilijas ostām, kuŗa nemierniekiem apkalpe tiktu internēta un kuģis atdots tā īpašniekiem. Tā kā ar šādu likteni nemiernieki negribēja samierināties, amerikāņi jau gatavojās uzsākt sarunas ar kuģa vadību par pasažieŗu novākšanu. Tas būtu noticis starptautiskajos ūdeņos, un Sav. Valstu kaŗa flotes vadība to ieskatija par visai riskantu pasākumu, ievērojot pasažieŗu lielo skaitu.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRINBERGS.

AUTORITĀŠU MAZINĀŠANĀS

P. DREIMANIS

Pieredzinot cilvēkus citām dzīvām radībām un pat degradējot viņus līdz ražošanas līdzekļiem, komunistu pazemina augstākās zemes būtes vērtību. Kā saimnieciskās dzīves faktors tā ir ganāmdiga par darba rezultātiem, tā arī kvantitātes ziņā, bet viņai nav vairs garīgas patstāvības.

Šai ziņā viņas loma pielīdzināma atdarināšanai jeb ticībai pēc zināmiem paraugiem. Tāpēc viņa nevar vairs atsaukties uz savu pārliecību un ieskatīt sevi par paraugu citiem, kam būtu jāseko viņas piemēram: citiem vārdiem — viņa nav vairs autoritāte, kuŗa savā gara pasaulē paceltos augstāk par dažiem citiem cilvēkiem, kas visi ir vienāda masa un kustas pēc zināmiem dabas likumiem.

Cilvēka degradētāji, laikam, nav pārdomājuši visas konsekvences savai dialektiskā materiālisma pārliecībai un augstākās zemes būtes nonicināšanai. Tāpēc šī apcerējuma ievads viņus var pārsteigt un pat sadusmot, atsakoties atzīt minēto domu gaitu un apgalvojot, ka tā neviens komūnists nespriež. Varbūt. Bet tas vēl nenozīmē, ka loģiskās domāšanas gaitā šādi secinājumi neiespējami, kas vēl nebūtu sevišķi jauni, ja minētās konsekvences nebūtu vērojamas reālajā dzīvē, pie kam tās ir ne tikai dialektiskā materiālisma atzinēju aprindās, bet arī pārējā sabiedrībā. Skiet, ka daži tās locekļi automatiski seko modernākām mācībām un no tām izrietošām konsekvencēm; varbūt tikai pēdējām, par mācībām neinteresējoties.

Lai par to pārliecinātos, būtu vērts noskaidrot, cik vēl ir tādu ģimeņu, kuŗās vecāki ir autoritātes saviem bērniem, lai gan pēdējie vēl nespēj nedz sevi uzturēt, nedz arī rūpēties par savu augšupeju gara kultūras laukā, apmierinoties ar televīziju un līdzīgiem laika kavēkļiem. Šādi individi peld pa dzīves straumi bez pārdomām un patstāvības, sekojot vispārējai modei. Varbūt viņi vēl nav spējīgi patstāvīgi domāt un rīkoties. Bet kas tad lai viņus vada un ievirza citā gultnē, ja autoritātes netiek respektētas un pat atzītas? Sekas šādai parādībai katru dienu tiek atzīmētas laikrakstos, un dažās zemēs īpašas komisijas meklē tai cēloņus.

Diemžēl, tie arvienu vēl nav atrasti.

Kas ir strādnieks daudzos uzņēmumos? Viņš tiek pieņemts, nodarbināts un atlaists kā kāda nedzīva mašīna vai tās ritenis. Tas viss notiek diezgan mēchaniski, īpaši pieņemšana un tādā pašā aritmētiskā kārtībā arī atlaišana. Tur maz interesējas par atsevišķa cilvēka darbu un vēl mazāk par viņa pienākuma apziņu. Tur gandrīz visi, bez izšķirības, ir masas locekļi. Viņiem priekšnieki jāklausa, bet cik to vidū ir tādu, kas strādniekiem ir autoritātes? Nejautāsim, kas pie tā ir vainīgi, bet gan atzīmēsim, ka viņu skaits parasti sarūk, jo masas loceklim grūti orientēties un, varbūt, pat bīstami to darīt.

Vai daudzi skolotāji un profesori ir audzēkņiem autoritātes? Kāpēc no šīm profesijām cilvēki izvairās? Kāpēc daži, uzņēmušies šos pienākumus, pie pirmās izdevības raisās no tiem vaļā? Protams, vairāki iemesli, bet to starpā nav noliedzams autoritātes trūkums audzēkņu un audzinātāju attieksmēs, kāpēc daudzās mācību iestādēs nav disciplīnas. Ja ģimenēs vecāki bērniem nav autoritātes, tad paidagogam skolās grūti to iegūt. Tas notiek, bet ne bez pūlēm un īpaša gribas spēka, kuŗa nav katram audzinātājam.

Nav tādas kultūras nozares, kuŗā nebūtu konstatējama autoritātes mazināšanās, kā arī cilvēka vērtības slidēšana uz leju. Sabiedriba ievēl pilsētu galvas, prezidentus un citus darbiniekus. Vai nav divaini, ka daudzi no viņiem agrāk ir bijuši populāri, bet posteni nespēj uzturēt spēkā savu autoritāti. Kāpēc? Tāpēc, ka reti kāds no viņiem iedrošinās patstāvīgi rīkoties. Vairākums atrodas to spēku varā, kas darbojas aizkulišēs un spiež atbildīgos darbiniekus ievērot viņu prasības. Tās parasti nenāk par labu sabiedrības vairākumam. Tāpēc tam viņi nav vairs autoritātes.

Tāpēc, cinoties pret komūnistu mācību un rīcību, daudzi sabiedrības locekļi reālajā dzīvē slīd uz leju pa to pašu gultni, kuŗā visu dzīvi vada dialektiskā materiālisma kalpi. Šis atzinums nav patīkams, bet par to būtu jāpadomā un kaut kas jādara, kamēr vēl nav par vēlu.

Latviešu mācītājs M. K. Gulbis strādā par misijas mācītāju Jukonā

Bijušais ev. - lut. draudzes mācītājs Nebraskā M. K. Gulbis 1960. gada sākumā ieradās Jukonā un sāka savu misijas mācītāja darbu ar ev. - lut. draudzes dibināšanu un veidošanu un dievkalpojumu vadīšanu ne tikai Jukonas galvaspilsētā Vaithorsā, bet arī visā plašā apkārtnē. Dievkalpojumi notiek vietējā biedrības mājā, klavieŗu pavadījumus veic Kanadas gaisa spēku piederīgais, cik viņam to dienesta apstākļi atļauj. Mācītājam priekšā grūts un atbildīgs darbs, bet, zinot latviešu uzņēmību un neatlaidību, Varam būt droši par sekmēm un panākumiem. Mācītājs Gulbis studējis teoloģiju Vācijā un beidzis Centrālo Luterāņu teoloģisko semināru Fermontā, Nebraskā.

Arī mācītāja M. Gulbja tēvs, nelaikā P. Gulbis, bija mācītājs, un savā laikā Latvijā veica cietumu mācītāja pienākumus, bez tam strādājis draudzēs Zemgalē. Viņa brālis Tālivaldis Gulbis savukārt ir luterāņu mācītājs ASV, Ohaio. Studiju laikā Latvijā māc. M. Gulbis ļoti rosīgi darbojās latviešu federālistu kustībā, būdams viens no šīs kustības organizācijas ģenerālsekretārs.

Māc. M. Gulbis ļoti priecātos par katru latvieti ziemeļos, kas viņam paziņotu savu adresi.

DV Sv. Katarines

8. janvāra pilnsapulcē jaunievēlētā valde konstruējusies: valdes priekšsēdis Pēteris Vītols, priekšsēža vietnieks Jānis Strautmanis, sekretārs Ēriks Klāsons, kasieris Jānis Gulbis, biedrzinis Aleksandrs Gailītis. Revīzijas komisijā: priekšsēdis Arturs Raibekass, sekretārs Augusts Vīksna, loceklis Žanis Andersons. Nodaļas adrese: Mr. P. Vītols, 5 Woodelm Dr., St. Catharines, Ont.

Māc. M. K. Gulbis ar kundzi un bērniem biedrības mājas priekšā Vaithorsā, kur notiek dievkalpojumi.

TRIMDĀ AUG JAUNĀ MAIŅA

Viens no jaunās paaudzes žurnālistiem, kas līdz ar trimdinieku iecelošanu ASV uzsāka regulāru korrespondenta darbu, ir Zigurds Ritmanis. Viņš izceļas jaunās paaudzes rakstītāju vidū ar dziļām un pamatīgām zināšanām par latviešu kultūras dzīves jautājumiem. Ritmanim ir bijusi laime augt Latvijā, galvaspilsētā Rīga, latviešu mākslinieku vidē. Kā skolniekam viņam bijusi izdeviba būt vai ik dienas kopā ar Skalbi, Aspaziju, Jūliju Skaidrīti, L. Spilbergu, komp. J. Zāliti. Viņi devuši Zigurdam daudz ierosmes un pamudinājumu. Mežа parkā kaimiņos Ritmanim dzīvoja Art. Bērziņš, P. Rozītis, Ad. Erss, bet trimdā, Flensburgas nometnē, viņš satiekas ar Pāvilu Gruznu, ASV ar Zinaidu Lazdu u.c. Tāpēc jaunā žurnālista darba aploce nav parastās korespondences, par vietējiem notikumiem, bet tie ir raksti, apcerējumi par mūsu kultūras darbiniekiem un problēmām. R. spalnvai pieder raksti par prof. Vītolu (Mūsu Domās), Ad. Kaktiņu un daudziem skatuves mākslinieкiem, no kuŗiem vairums publicēti „Latvijas Amerikā" slejās. Viņš ir arī daudzu jaunatnes izdevumu līdzstrādnieks. Ritmanim ir laime, ka viņš var savus rakstus papildināt ar retiem foto attēliem. Viņa mājās Portlandē (Oregonā) ir vesels foto attēlu, rokrakstu mūzejs, ar kuŗiem viņš izpalīdz latviešu skolām, presei un citiem iestādījumiem.

Ritmanis drīz sasniegs vīra gadus, un tas nozīmē, ka mazā preses atcere, ko pieminam šai rakstiņā, būs sākuma stabs garajam un veiksmīgajam preses un kultūras darbinieka mūžam. O. K.

DV CENTRĀLAS VALDES SĒDE

notiks 1961. gada 18. un 19. martā Londona, Anglijā, Daugavas Vanagu namā, 72 Queensborough Terrace. Sēdes sākums 8. martā, plkst. 10-os. Darba kārtībā: Iepriekšējās valdes sēdes-protokola pieņemšana, valdes konstruēšanās, DV priekšnieka, valdes locekļu un zemju valžu ziņojumi, nozaŗu vadītāju un referentu ziņojumi, trimdinieku attiecības pret okupācijas varu un tautiešiem dzimtenē, informācijas darbā aktivizēšana, jaunatnes darbs DV organizācijā un tā veicināšana, organizācijas jautājumi, invalīdu nama fonds Berzainē un tā izmantošana, aprūpes jautājumi, DV mēnešraksts, Leģiona dokumentu un atmiņu kopojuma izdošana, budžets, dažādi jautājumi un ierosinājumi.

Uz DV CV sēdi lūgti ierasties visi valdes locekļi. Ja gadījumā kādam nebūtu iespējams ierasties, visus ierosinājumus un priekšlikumus lūdz piesūtīt DV CV sekretāram. DV nodaļas Kanadā, ja tām būtu kādi ierosinājumi vai principiāli jautājumi, kas apspriežami DV CV sēdē, lūgtas tos piesūtīt DV CV loceklim Kanadā, 123 Huron St., Toronto, līdz š. g. 15. februārim.

SEKMĪGS GADS DAUGAVAS VANAGIEM LONDONĀ, ONT.

Londonas Daugavas Vanagu pilnsapulce notika 22. janvāri, vienprātības un labas saskaņas zīmē. Sapulci atklāja nodaļas priekšnieks A. Liepiņš. Par sapulces vadītāju vienbalsīgi ievēlēja V. Štengeli un par sekretāru G. Brikmani. Kasieris A. Glinavs iepazīstināja ar kases pārskatu, kas rādīja, ka pag. gada budžets izpildījies gandrīz divkārši un noslēdzies ar $749,- atlikumu. Revīzijas komisijas prsēdis A. Dreimanis nolasīja komisijas atzinumu, ka valdes darbība bijusi ļoti sekmīga un lietpratīga, un lūdza pilnsapulci izteikt valdes locekļiem un Vanadzēm pateicību.

Sapulce kases pārskatu pieņēma vienbalsīgi, un no atlikuma $500,- nolēma pārskaitīt nama fondā, kas reizē ar to uzrāda $1193,-. Arī nodaļas biedru skaits pieaudzis uz 103.

Valdi tekošajam gadam ievēlēja sādā sastāvā: priekšnieks R. Bērziņš, pr-ka vietnieks un aprūpes daļas vad. T. Bērziņš, sekretārs E. Aukmanis, kasieris O. Zers, biedrzinis - mantzinis V. Rudzītis, sarīkojumu daļas vadītājs A. Silenieks.

Līdzšinējais priekšnieks A. Liepiņš darba apstākļu dēļ uz amatiem valdē nekandidēja.

Revizijas komisija ievēlēja: V. Dauguli, A. Glinavu, A. Dreimani. Par delegātiem DV delegātu sapulcei ievēlēja A. Glinavu un A. Beitānu, bet par padomes locekli LNAK — A. Liepiņu. R. B.

HAMILTONAS VANAGI ATSKATĀS UZ PADARĪTO

Jaunā valde, revīzijas komisija un delegāti. 1. r. no kr.: pr-ka pal. O. Ieviņš, rev. kom. M. Kuncāne, nod. pr-ks O. Zvirgzdgrauds, rev. kom. N. Grīnbergs, rev. kom. J. Gailītis; otrā rindā: sekr. K. Bērziņš, kasieris E. Pulciņš, biedrz. P. Pabērzs un delegāti V. Tuklers un J. Vilks.
Rasmas Bērziņas foto

Ziemassvētku akcijā aprūpei savākts $380,-

Hamiltonas DV gadskārtējā pilnsapulce notika sestdien, 21. janvārī, pl. 6,30 Iris zālē. Tajā piedalījās nodaļas 33 biedri, 2 interesenti un 2 jaunatnes pulciņa „Rota" biedri. Pilnsapulci ar īsu uzrunu atklāja nodaļas priekšnieks V. Tuklers. Par pilnsapulces vadītāju ievēlēja J. Gailīti un par sekretāru O. Zvirgzdgraudu. Par balsu skaitītājiem R. Kreišmani, V. Biju un M. Zandbergu. Ar piecelšanos un klusuma brīdi godināja 1960. gadā aizsaulē aizsaukto nodaļas biedru Jāni Vaski.

Iepriekšējās pilnsapulces protokolu nolasīja nodaļas sekretārs J. Dubinskis un to bez grozījumiem un labojumiem vienbalsīgi pieņēma. Iepriekšējā pilnsapulcē bija lēmums par izstāšanos no Kanadas DV Bēru fonda. Par valdes darbību ziņojumu sniedza priekšsēdis V. Tuklers. Aiztecējušajā gadā notikušas 2 pilnsapulces un 5 valdes sēdes. Aiztecējušais gads bijis ļoti rosīgs, jo ar tācijas kārtībā bija jākārto un jāorganizē 18. novembŗa svinības, kestris, būs bufete ar dažādiem atspirdzinājumiem. Ieeja maksās $2.50,-, bet pārējiem $3.50. Atlikums tiks nodots studentu kopas Stipendiju fondam.

Dziesmu svētku informācijas nozares sēdē piedalījās rīc. kom. pr-dis E. Krūka, informācijas noz. vad. B. Senkēviča, D. Merca un A. Grantiņa. Pārrunāja nozares iecerēto darbu iedzīvināšanu, lai sekmētu vienreizējās latviešu kultūras parādes trimdā izdošanos. Paredzēts nozares darbinieku sastāvu vēl paplašināt, aicinot šai darbā piedalīties preses darbiniekus. Nolemj gatavot īpašas skrejlapas svētku propagandēšanai, kuŗas izplatīs latviešu veikalos, organizācijās un draudzēs, sarīkojumos un visās latviešu pulcēšanās vietās.

Toronto latviešu mednieku un makšķernieku kluba darbinieki pag. svētdien bija izbraukuši uz lauku īpašumu Bērzaini, lai iepazītos uz vietas ar apstākļiem par nākamajā vasarā paredzētajiem darbiem, sakarā ar upītes gultnes paplašināšanu un ceļa uzlabošanu.

Visu triju makšķernieku un mednieku klubu — Toronto, Hamiltonas un Sv. Katarinas zibulēšanas sacensības notiks 12. februārī, pl. 8 rītā līdz pl. 12 dienā Simcoe ezerā pie Čūsku salas. Ja aukstums pārsniegs —10 grādus F, tad sacensības notiks nedēļu vēlāk.

Baltiešu gaidas Toronto kopīgi atzīmēs gaidu draudzības dienu trešdien, 22. februārī, pl. 7,30 vakarā lietuviešu namā (Dundas & Ossigton). Šogad šī vakara organizēšana piekrīt lietuviešu gaidām (pag. gadā to kārtoja latviešu gaidas).

„Gaujas" gaidu un „Rigas" skautu vienību 10. gadu jubilejas svinīgs dievkalpojums notiks svētdien, 5. februārī, pl. 3. p.p. Sv. Andrēja baznīcā.

„Gaujas" gaidu un „Rigas" skautu 10 gadu jubilejas sarīkojums svētdien, 26. februārī (nevis 25. februārī kā agrāk bija ziņots), pl. 5 vakarā Sv. Andrēja b-cas zālē. Priekšnesumu daļā abu vienību dalībnieki uzvedīs „Eža kažociņu" v. v. Intas Purvas režijā. Iecerēta arī loterija, tautiskās dejas un rotaļas.

TLB rīkotais tējas vakars notiks sestdien, 11. februārī, pl. 7,30 vakarā TLB namā, 198 Osler st. Programmā piedalās dziedone E. Ziverte un režisore M. Bērziņa-Muižarāja.

Sveicam
KĀRLI BENCONU
60 gadu jubilejas gadījumā.
DV TORONTO SAIME.

KANADĀ

TORONTO

Pirmās latviešu ev.-lut. draudzes Toronto gadskārtējā pilnsapulce svētdien, 12. februārī, pl. 11-os rītā Sv. Andreja baznīcas telpās. Darba kārtībā: 1) Sapulces amatpersonu vēlēšanas; 2) mācītāja, draudzes padomes, draudzes nozaŗu un revīzijas komisijas ziņojumi; 3) 1961. gada budžets un daraudzes nodevu paaugstināšanas jautājums; 4) draudzes padomes un revīzijas komisijas vēlēšanas; 5) jautājums par iestāšanos Amerikas draudžu apvienībā; 6) dažādi jautājumi: a) par draudzes Palīdzības fonda dalībnieku pievienošanos Amerikas palīdzības fondam, b) sinodes pabalsts izbūvēm Sv. Andreja baznīcā.

Toronto latviešu jaunatnes darba kopas latviešu valodas seminārа turpinājums trešdien, 1. februārī, pl. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās.

Darba kopas slidošanas sporta nodarbībās pag. trešdien piedalījās 8 jaunieši. Iespējams, ka aukstais laiks bija par iemeslu mazajam dalībnieku skaitam, bet ir paredzams nodarbības atkārtot, jo dalībnieki jutās ieprieciināti.

Studentu kopas latviešu literātūras vēstures semināŗa pirmo sanāksmi varēja vēlēties kuplāk apmeklētu. Semināŗa dalībnieki nolasīja un diskutēja kritiķa J. Rudzīša darbu par latviešu gara mantām. Pirmā sanāksme atzīstama par labi izdevušos. Nākošā sanāksme notiks tanī pašā vietā (1 Harbord St., pie Marutas Salmiņas) ceturtdien, 2. februārī, pl. 6,30 vakarā. Kā zināms, semināŗa sanāksmēs var piedalīties tikai Toronto universitātes latviešu studentu kopas biedri.

Latviešu studentu kopa aicina studentus, kam nepieciešama stipendija, iesniegt lūgumus kopas pr-dim A. Pērkonam, 86 Pine Crest Rd., Toronto (tel. RO 9-8923).

Latviešu studentu kopas tradicionālais karnevāls „Nakts Latīņu kvartālā" notiks piektdien, 10. februārī, pl. 8 vakarā Leaside Memmorial Community Gardens zālē (Laird Dr. & Millwood Rd., satiksme ar autobusu). Pie zāles laba un briva automašīnu novietošana. Skaistā zāle spēj uzņemt ap 350 personu, un tā būs pašu studentu - jauno mākslinieku dekorēta Parīzes motīvu stilā. Spēlēs iecienītais J. Grika deju orkestris, bet ieeja maksās $2.50,- bet pārējiem $3.50. Atlikums tiks nodots studentu kopas Stipendiju fondam.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U.
41 Muircrest Drive,
DON MILLS, ONT. - HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
(pie Danforth — starp Logan un Carlaw Ave.).
Tel. HO 3-2667, Toronto.

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO) CREDIT UNION Limited
izdara visas parastās banku operācijas, pieņem noguldījumus un depozītus, izsniedz aizdevumus, izdara čeku operācijas.
Birojs atvērts divas reizes nedēļā no plkst. 8—10 vakarā. Pirmdienās Sv. Andreja baznīcas telpās, Carlton & Jarvis stūrī. Tel. WA 4-1563 vai HU 3-9283.
Ceturtdienās 231 Roncesvalles Ave., Venus puķu veikalā. Tel. LE 4-4645.
Pasta adrese: P. O. BOX 37, TERMINAL „R", TORONTO, ONTARIO.

LASĪTAJU vēstules

BIJA CITĀDI . . .

Latvijas Amerikā red:

Kāds V., ziņojot par Grand Rapidu apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes sapulci 18. janvāra „LA" numurā, šo kuplo sanāksmi aprakstījis visai dzejiski, un tādēļ viņš vai nu nav sadzirdējis, vai nav gribējis dzirdēt tās pretešķības, kas sapulcē izpaudās. Manuprāt, sapulcē notika demokrātisko principu ignorēšana, un pretēju uzskatu paudēji tika apveltīti ar šņākšanu un kodīgiem starpsaucieniem. Jo aktīvas šīni virzienā bija dāmas. Atreferējums ari pilns kļūdām. Aizrādīšu uz dažām. Šīni draudzē draudzes priekšnieks ir A. Jaunais, bet ne A. Jansons. K. Liepiņš ir ne tikai Grand Hevenas kopas ērģelnieks, bet visas draudzes ērģelnieks. V. Puriņš nav būvkomisijas priekšsēdis, bet tikai tās loceklis. Vienības draudzei piekarināts nosaukums — Grand Rapidu un apkārtnes latv. ev.-lut. Vienības draudze. „Nelielajā baznīcinā", kā to apzīmējis rakstītājs un kuŗu Grand Rapidu un apkārtnes latv. ev. lut. draudze vēlas pirkt, ir nevis 175 sēdvietas, bet tās kapacitāte 225. Ari regulārais dievkalpojumu apmeklētāju skaits „75" būs drusku par augstu, jo bieži parastajās svētdienās tas svārstās tikai ap 30, un bijušas reizes, kad ierodas tikai 12 vai 16 dievlūdzēju. Protams, pāris reizes gadā — 18. nov, un Ziemassvētkos dievkalpojumi bijuši ļoti kupli apmeklēti. **Draudzes loceklis.**

IR TIKAI CEĻINIEKA APGĀDS

Latvijas Amerikā red:

Preses ballē Toronto pieteicējs arī vienu no laimestiem minēja jaunatnes žurnālu „Jaunā Gaita," ko izdod „Jaunās Gaitas" apgāds."

„Jaunā Gaita," gan domāta un rakstīta jaunajiem, dzīvajiem un bezbailīgajiem garā, nav žurnāls, kas veltīts jaunatnei vai tās audzināšanai, tādēļ jaungaitnieku starpā atrodamas arī sirmas galvas.

„Jauno Gaitu", „Mazputniņu" un „Ceļinieka Rakstus Jaunatnei" izdod Jaunatnes apgāds Ceļinieks, kuŗu nodibināja un kuŗa darbā piedalās daudzas latviešu jaunatnes organizācijas. Jaunās Gaitas apgāda nav.

B. Rubess, apgāda vadītājs.

Koncertapvienība Toronto

Koncertapvienības gada sapulcē bija ieradušies 16 aicinātō organizāciju pārstāvji. Savus pārstāvjus nebija sūtījusi Toronto korporāciju kopa, Toronto tautu orķestris, DV Kanadas valde, vīru koris „Viesturs," Jaunatnes pulciņš „Lāpa," Latv. YMCA's klubs un Medn. un makšķernieku b-ba.

Komp. J. Cirulis deva pārskatu par pag. gada darbību, norādot, ka tā bijusi veiksmīga. Bijusi laba atsaucība un koncerti labi apmeklēti. 1961.-62. g. iecerēta programma ar 4 koncertiem, kuŗus sniegs prof. A. Ozoliņš (čello), G. Trēziņa (mecosoprāns) no Londonas Anglijā, N. Auziņa (vijole), Līna Karlsone no Montreālas (soprāns). Kasiere H. Pāvule ziņoja par kases stāvokli, kas uzrāda $1259.-; nauda noguldīta latviešu kreditsabiedrībā. Revīzijas komisijas ziņojumu sniedza K. Priedīts. Izdarīta revīzija un atrasti visi dokumenti labā kārtībā. Visi ieraksti saskan ar attaisnojošiem dokumentiem. Revīzijas komisija ierosināja izteikt valdei pateicību par labi veikto darbu.

Pagājušā gada sapulce bija uzdevusi valdei izstrādāt statūtus, un šo darbu labā kārtībā paveicis P. Rasiņš. Pēc iepazīšanās ar jaunizstrādātajiem statūtiem, pilnsapulce tos ar dažiem grozījumiem arī pieņēma.

Turpmākai darbībai izraudzīja līdzšinējo valdi: komp. J. Cīruli s pr-dis, A. Krūmiņš pr-ka vietnieks, E. Timermane sekr., M. Vosveniece sekr., H. Pāvule kasiere. Kandidāti: L. Lukss, G. Liepiņa un Ieva Ploriņa. Tāpat turpmākam darbam apstiprināja līdzšinējo revīzijas komisiju: O. Dzērvīti, K. Priedīti un O. Indzeri. Kandidāti: Anita Liepiņa un Arianna Liepiņa.

H. Pāvula ierosināja nākamā sezonā aicināt talkā organizācijas abonementu karšu izplatīšanā.

Nākošais koncerts notiks ceturtdien, 2. martā, pl. 8,30 vakarā Unitarian Church auditorijā, 175 St. Clair st. W. (pie Avenue rd.). Piedalās J. Kalējs (vijole), un Felicita Maizīte-Kalēja (klavieres).

Labojums

Techniskas kļūmes dēļ LA 8. n-rā rakstā par latviešu 1. ev.-lut. draudzi Toronto ieviesusies kļūda, par ko redakcija atvainojas. Pēdējā rinda jālasa šā: Sinodes pabalsts **izbūvēm Andreja** baznīcā.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskirptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

DIVI MĀKSLINIEK

MARIJAS INDUSES - MUCENI IZSTĀDE

Mineapole ir atstatu un pagrūti sasniedzama no lielākiem trimdas latviešu apmešanās centriem. Viesi - mākslinieki (te domāti gleznotāji) šeit iegriežas pavisam reti. Ar lielu interesi tādēļ gaidījām pieteiktos viesus no tālās karaļa zemes — Zviedrijas. Tagad šī gaidīšana piepildījusies, un 21. janvāri Mineapolē, latviešu ev. - lut. draudzes namā atklāja Marijas Induses - Mucenieces un Jāņa Indusa darbu skati. Šo izstādi rikoja Latviešu apvienība Minesotā sadarbībā ar Cikāgas latviešu biedrību.

Pēc daudzu gadu atstarpes sastapšanās ar Marijas Induses - Mucenieces un Jāņa Indusa darbiem, mums, vecākai paaudzei, bija patikams un laimīgs brīdis. Seviški Marija Induse - Mucenice ar savām monumentālajām grafikām kaut kā dziļi iespiedusies atmiņā. Šo priecīgo atkalredzēšanās brīdi vēl bagātāku padarija apstāklis, ka abi mākslinieki, kas pēc Latvijas Mākslas akadēmijas absolvēšanas tiku tikām izklejojušies pasaules ārēs, daudz redzējuši, daudz mācījušies un ieguvuši atzīšanu moderno mākslu templi Parīzē, tomēr palikuši uzticīgi tiem mākslinieciskās radīšanas principiem, kuŗos noteicēja loma individuālismam. Līdzīgi citiem labākajiem latviešu gleznotājiem un grafikiem, arī Marija Induse - Muceniece un Jānis Induss nav pakļāvušies tās standartizētōs mākslas ražošanai, kas tagad jau daudziem, sevišķi šajā kontinentā, kļuvuši par aizraušanos. No ikviena viņu darba skatītājam pretim raugās noteiktas personības veidojums, ar skaistu, individuālu izteiksmes brīvību un mākslinieciski briedumu.

Šajā izstādē bija skatāmas 99 grafikas, dažādās tecnikās Marijai Indusei - Mucenieces un 53 eļļas gleznas Jānim Indusam. M. Induses - Mucenieces grafikas uzrunā skatītāju ar spraigu dramatisma piesātinātiem dialogiem, dažuviet saucot atmiņā Teodoru Uderu. Cēls lepnums un monumentālitāte raugās mums pretim no ikviena viņas darba. Kustība un spēks, šī dzīvās dabas elpa, te saaudzies ar mākslinieces personīgo izjūtu, uzspiežot ik darbam skaistu meistaribas zīmogu. Tuvums istenības pasaulei un augsti izkopta artistiska meistariba viņas darbos atradusi lieliskū līdzsvarojumu. Neizdzēšamā atmiņā ikvienam paliks „Lielā bēgļu laiva" (35), „Ādams un Ieva" (78), „Laivu stūmēji" (77), „Mākoņi pār Roju" (20), Raiņa ģimetne (86) u. c.

Gleznotājs Jānis Induss savos darbos parāda ļoti izsmalcinātu sirds vīļu harmonisku pieeju tiklab gleznas ārējā formālā uzbūvē, tā iekšējā izjūtu interpretācijā. Ikviens viņa darbs pauž klusinātu un koncentrāciju, paviršības, nav lētas salkanīb darbi liecina p slinieka dziļi li ziemeļniekiem liskumu. Jānis tiskā impresīv ekspresīvu tēlo timitāti un mūziku daži J liek atceŗēties tigu krāsu Valteru. Dažo mas radniecīga zānu. Un tom meistars ar s Latvijas Māks Purviņa ainav

PA

Marija Indu

Viesņa no tā grafiķe Marij niece, savu ur Indusa darbu neapolē iepazi ar kultūras u Zviedrijā. Ļoti zē pamācoši b ra zviedri kult kā — par zvi bu šajā nozar ķi pievēršoties izglītības celš fantazija iz stāsts, ka Zvi stāžu darbinie sevišķos māks ves vietās, mā instruējot viņ šanas un pārc mos. Lai izvai šie darbinieki nevienu gleznu nām. Humora jums par to, ilgi domājot, ap naudas iz ja kāds zviedr pirkt gleznu, kot kafijas dz gan pie gleznu pie mākslinie ties apm. 6 m tam tiekot no

Mākslinīece arī par sava v izstādi Parīzē un par to, ka Parīzes pilsēt pircis pa vien Marijas Ind darbam. Tad

10. turpinājums

„Pēdējo cēlienu! Visu pēdējo cēlienu!" triekts, vaimanāja Augusts, tik tikko jaudādams tajam ticēt.

„Tā ir — jo vairāk gar lugu strādāju, jo vairāk tas ir neatdzīvināmi nekustīgs, turpat vai vienkā vilka saplēstā varoņa vaimanāšana par nepateicīgo prātīgo zeltkaļa meitu."

„Bet — bet — kā tad baladē man beigas ir īsti dramatiskas," bezcerīgi vēl mēģināja turēties vas taisnības nabaga Augusts.

„Kas baladē, koncentrēti, nedaudzās vārsteikts, izklausāsā dramatiski, atšķaidīts lugā var par melodrāmu."

Tā tiešām varēja būt, ka Ofēlijai ir taisnība, domāja ļoti nepatikamu domu un skatījās, kā sastindzinātie aktieŗi uz skatuves mēģināja s kaudamies ar koka zobeniem. Tie lugas izrādei pagatavoti, jo Auriņš nebūtu Auriņš (un netur sevi par īstu romantiķi), ja viņa pirmajā lug nesvaiditu pa gaisu zobenus.

„Panāc tik tuvāk, tad es tev pašam ievilkšu ka noklaudzēs vien," pukojās saviem, nelugas au diem pasmagnējais Pilgermices lomas tēlotājs, ka bija sajutis sānā cauri mētelim pretinieka zobe tienu.

Atvairīdams viņa uzbrukumu, slaidi noaiz neklis, kam bija uzticēts tēlot vilkplēsi Mārti, cēli atbildēja ar galvā jau iekalto patētisko lugas „Kas vilkam zobi, tas viram zobens."

„Klausies, August, paklausies, kā šitāda izteik Es varu tev galvot, ka puikas pēc mūsu izrādē nometnēs vicinās skalus un sauks: „Kas vilkam viram zobens." No skatuves nokāpis un viņiem sacija Ojārs Lubāns. „Be — kā redzu — kā s

gada 1. februārī, 9. n-rs.

GENERĀLKONSUĻ
. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSUĻS
LLIS TOMSONS
RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
VICTORIA AVE., APT. 16.

Andrejsons C. L. U.
41 Muircrest Drive,
MILLS, ONT. - HI 7-4323.
uguns, garantiju, publis-
atbildības, dzīvības u. c.
veida apdrošināšana.

AĻEKSANDRA
KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
Danforth — starp Logan un
Carlaw Ave.).
HO 3-2667, Toronto.

LATVIEŠU
EDITSABIEDRĪBA
ATVIAN (TORONTO)
EDIT UNION Limited
ra visas parastās ban-
operācijas, pieņem no-
dījumus un depozitus,
izsniedz aizdevumus,
dara čeku operācijas.
is atvērts divas reizes ne-
no plkst. 8—10 vakarā.
ndienās Sv. Andreja baz-
s telpās, Carlton & Jar-
stūrī. Tel. WA 4-1563 vai
HU 3-9283.
rtdienās 231 Roncesvalles
., Venus puku veikalā.
Tel. LE 4-4645.
ta adrese: P. O. BOX 37,
RMINAL „R", TORONTO,
ONTARIO.

AASITĀJU
VIESTULIS

BIJA CITĀDI . . .
ijas Amerikā red:
ds V., ziņojot par Grand
du apkārtnes latviešu ev.-lut.
dzes sapulci 18. janvāra „L.
numurā, šo kuplo sanāksmi
kstījis visai dzejiski, un tā-
viņš vai nu nav sadzirdējis,
nav gribējis dzirdēt tās pre-
bas, kas sapulcē izpaudās.
uprāt, sapulcē notika demo-
isko principu ignorēšana, un
ēju uzskatu paudēji tika ap-
ti ar šņākšanu un kodīgiem
saucieniem. Jo aktīvas šinī
enā bija dāmas. Atreferē-
s arī pilns kļūdām. Aizrādī-
z dažām. Šinī draudzē drau-
priekšnieks ir A. Jaunais,
ne A. Jansons. K. Liepiņš ir
ikai Grand Hevenas kopas
lnieks, bet visas draudzes
lnieks. V. Puriņš nav būvko-
jas priekšsēdis, bet tikai tās
klis. Vienības draudzei pie-
nāts nosaukums — Grand
du un apkārtnes latv. ev.-lut.
ības draudze. „Nelielajā baz-
nā", kā to apzīmējis rakstī-
un kuru Grand Rapidu un
ārtnes latv. ev. lut. draudze
s pirkt, ir nevis 175 sēdvie-
bet tās kapacitāte 225. Arī
lārais dievkalpojumu ap-
lētāju skaits „75" būs drus-
car augstu, jo bieži parasta-
svētdienās tas svārstās ti-
ap 30, un bijušas reizes, kad
nas tikai 12 vai 16 dievlūdzē-
Protams, pāris reizes gadā —
nov, un Ziemassvētkos diev-
ojumi bijuši ļoti kupli ap-
lēti. Draudzes loceklis.

IR TIKAI CEĻINIEKA
APGĀDS
vijas Amerikā red:
reses ballē Toronto pieteicējs
vienu no laimestiem minēja
natnes žurnālu „Jaunā Gaita,"
izdod „Jaunās Gaitas" ap-
s."
Jaunā Gaita," gan domāta un
stīta jaunajiem, dzīvajiem un
ailīgajiem garā, nav žurnāls,
veltīts jaunatnei vai tās au-
nāšanai, tādēļ jaungaitnieku
rpā atrodamas arī sirmas gal-

Jauno Gaitu", „Mazputniņu"
„Ceļinieka Rakstus Jaunat-
izdod Jaunatnes apgāds Ce-
eks, kuru nodibināja un kurā
bā piedalās daudzas latviešu
natnes organizācijas. Jaunās
itas apgāda nav.
B. Rubess, apgāda vadītājs.

Labojums

Techniskas kļūmes dēļ LA 8.
ā rakstā par latviešu 1. ev. -
draudzi Toronto ieviesusies
da, par ko redakcija atvaino-
. Pēdējā rinda jālasa šā: Si-
ies pabalsts izbūvēm Andreja
zmīcā.

riptus saīsināt.
labā, bet uz vēlēšanos sūta

parakstītajos rakstos izteiktāe
oklim.

DIVI MĀKSLINIEKI NO ZVIEDRIJAS

MARIJAS INDUSES - MUCENIECES UN JĀŅA INDUSA DARBU IZSTĀDE MINEAPOLĒ

Mineapole ir atstatu un pagrūti sasniedzama no lielākiem trimdas latviešu apmešanās centriem. Viesi - mākslinieki (te domāti gleznotāji) šeit iegriežas pavisam reti. Ar lielu interesi tādēļ gaidījām pieteiktos viesus no tālās karaļa zemes — Zviedrijas. Tagad šī gaidīšana piepildījusies, un 21. janvāri Mineapolē, latviešu ev. - lut. draudzes namā atklāja Marijas Induses - Mucenieces un Jāņa Indusa darbu skati. Šo izstādi rīkoja Latviešu apvienība Minesotā sadarbībā ar Čikāgas latviešu biedrību.

Pēc daudzu gadu atstarpes sastapšanās ar Marijas Induses - Mucenieces un Jāņa Indusa darbiem, mums, vecākai paaudzei, bija patīkams un laimīgs brīdis. Sevišķi Marija Induse - Muceniece ar savām monumentālajām grafikām kaut kā dziļi iespiedusies atmiņā. Šo priecīgo atkalredzēšanās brīdi vēl bagātāku padarija apstāklis, ka abi mākslinieki, kas pēc Latvijas Mākslas akadēmijas absolvēšanas tikai tikām izklejojušies pasaules ārēs, daudz redzējuši, daudz mācījušies un ieguvuši atzīšanu moderno mākslu templi Parīzē, tomēr palikuši uzticīgi tiem mākslinieciskās radīšanas principiem, kuros noteicēja loma individam un individuālismam. Līdzīgi citiem labākajiem latviešu gleznotājiem un grafiķiem, arī Marija Induse - Muceniece un Jānis Induss nav pakļāvušies tās standartizētās mākslas ražošanai, kas tagad jau daudziem, sevišķi šajā kontinentā, kļuvuši par aizraušanos. No ikviena viņu darba skatītājam pretim raugās noteiktas personības veidojums, ar skaistu, individuālu izteiksmes brīvību un mākslinieciskuo briedumu.

Šajā izstādē bija skatāmas 99 grafikas, dažādās tehnikās Marijai Indusei - Muceniecei un 53 eļļas gleznas Jānim Indusam. M. Induses - Mucenieces grafikas uzrunā skatītāju ar spraigu drāmatisma piesātinātiem dialogiem, dažuviet saucot atmiņā Teodoru Ūderu. Cēls lepnums un monumentālitāte raugās mums pretim no ikviena viņas darba. Kustība un spēks, šī dzīvās dabas elpa, te saaudzies ar mākslinieces personīgo izjūtu, uzspiežot ik darbam skaistu meistarības zīmogu. Tuvums istenības pasaulei un augsti izkopta artistiska meistarība viņas darbos atradusi lielisku līdzsvarojumu. Neizdzēšamā atmiņā ikvienam paliks „Lielā bēgļu laiva" (35), „Ādams un Ieva" (78), „Laivu stūmēji" (77), „Mākoņi pār Roju" (20), Raiņa ģimetne (86) u. c.

Gleznotājs Jānis Induss savos darbos parāda ļoti izsmalcinātu sirdi, uzlij harmonisku pieeju tiklab gleznas ārējā formālā uzbūvē, tā iekšējā izjūtu interpretācijā. Ikviens viņa darbs pauž kolusinātu un dziļi meistarisku koncentrāciju. Tur nav nekā no paviršības, nav sasteigtības, nav lētas salkanības. Jāņa Indusa darbi liecina par nobriedušā mākslinieka dziļi lirisku personību, ar ziemeļniekiem raksturīgo dvēseliskumu. Jānis Induss no reālistiskā impresionisma tiecas uz ekspresīvu tēlojumu. Ar savu intimitāti un harmonisko krāsu mūziku daži Jāņa Indusa darbi liek atcerēties kādu citu smalkjūtīgu krāsu meistaru — Jāni Valteru. Dažos darbos saskatāmas radnieciga linijas arī ar Sezānu. Un tomēr Jānis Induss ir meistars ar savu Es. Absolvējis Latvijas Mākslas akadēmijas V. Purviša ainavu meistardarbnīcu, viņš iet savu ceļu, un pie tam daudz nozīmīgāku, nekā daudzie „mazie Purvīši". Starp viņa izstāditiem darbiem redzamas lauku un pilsētu ainavas, klusās dabas un ziedi. Lielais vairums šo darbu darināti ar tādu meistarību, ar kādu vietējās izstādēs nākas reti sastapties. Paldies par to tālajiem viesiem, bet jo sevišķi Marijai Indusei - Mucenieci, kura uzņēmusies šīs ceļojošās izstādes pavadones grūtības.

Izstādi atklāja Latviešu apvienības Minesotā pr-ks V. Ravovskis, ziedus māksliniecei pasniedza Ravovska kundze. Atklāšanas laikā izstāde bija kupli apmeklēta. **Edvarts Tūters.**

PATĒRZĒJUMS PAR KULTŪRU UN MĀKSLU

Marija Induse - Muceniece stāsta par mākslas dzīvi Zviedrijā.

Viešņa no tālās Zviedru zemes, grafiķe Marija Induse - Muceniece, savu un sava vīra Jāņa Indusa darbu izstādes laikā Mineapolē iepazīstināja tautiešus ar kultūras un mākslas dzīvi Zviedrijā. Ļoti interesanti un reizē pamācoši bija dzirdēt, ko dara zviedri kultūras politikas laukā — par zviedru nopietno rosību šajā nozarē. Zviedri jo sevišķi pievērsoties tautas vispārējās izglītības celšanai. Gandrīz kā fantazija izklausās viešpasē stāsts, ka Zviedrijas kultūras iestāžu darbinieki apmeklējot atsevišķos mākslinieku viņu dzīves vietās, mājās un pamācot un instruējot viņus gleznu noceno-šanas un pārdošanas jautājumos. Lai izvairītos no dempinga, šie darbinieki ieteikuši nepārdot nevienu gleznu lētāk par 500 kronām. Humora pilns bija stāstījums par to, cik zviedri lēni un ilgi domājot, ja lieta grozoties ap naudas izdošanu. Piemēram, ja kāds zviedrs esot iecerējis nopirkt gleznu, tad vispirms notiekot kafijas dzeršana — pārmijus gan pie gleznas iecerētāja, gan pie mākslinieka, — kas turpinoties apm. 6 mēnešus un, tikai pēc tam tiekot nolīgts darījums.

Mākslinieces sīkāki pastāstīja arī par sava vīra un savu darbu izstādi Parīzē Dunkana salonā, un par to, ka Francijas valsts un Parīzes pilsētas mūzeji katrs nopircis pa vienam Jāņa Indusa un Marijas Induses - Mucenieces darbam. Tad viešņa vēl pastāstīja, ja par Jāņa Indusa un savu mākslas jaunrades darbu. Referāta vai patērzējuma (kā viešņa pate to apzīmēja) beigās tika rādīti uz ekrāna kādi divdesmit darbu no dažādiem zviedru jaunās paaudzes modernās mākslas pārstāvjiem. Tikai daži no šiem darbiem liecināja, ka šo darbu autori apveltīti ar īstu talantu.

Vakars noslēdzās pie kafijas galda, kur viešņa Marija Induse-Muceniece sirsnīgos vārdos pateicās Latviešu apvienībai Minesotā un tās pr-kam V. Ravoskim par viņas un viņas vīra darbu izstādes sarīkošanu Mineapolē, bet jo sevišķi kollēgam Jānim Kalmitim par izstādīto darbu mākslinieciskā sakārtojumu. Pateicību saņēma arī Dr. Nagobads par viešņas mitināšanu savā namā.

Referāts un pārrunas bija pulcinājušas ap 70 klausītāju.

Ed. Tūters.

VĒL VIENA NEVEIKSME

Slavenais Vankuveras brīvdabas teātri Under The Stars" pēc 25 gadu aktīvas darbības nodomājis pārtraukt savu darbību uz visiem laikiem. Iemesls: augošie parādi un pilsētas valdes atteikšanās to pabalstīt ar 35.000 dol., kas būtu nodrošinājuši šī gada programmas sastādīšanu. Plaši pazīstamais teātris savu darbību uzsāka 1937. gadā ar 3.000 dol. lielu budžetu. Visienesīgākais teātrim bija 1950. gads, kad bruto ienākumi sasniedza 168.909 dol.

Edvarts Tūters.

IESTIGUŠAIS

No ēnas ēnā
Eju, un stiegu . . .
Ielas grimst puteklos,
Piekrīt ar sniegu
Dvēsele mana.

Pārsnieg man pāri
Skumjas kā migla.
Nemiers mans vai vēl spēs
Kā kaija žigla, —
Pārvarēt sniegu?

Eju un stiegu —
Lejā, vai kalnā.
Saulē sadeg man sirds,
Nosirmo salnā
Dvēseles elpa.

1961. g.

INTERESANTA IZSTĀDE

Rietumvācijā dzimušais mākslinieks Džeralds E. Finlejs, kas beidzis šeit Mākslas akadēmiju, rīko savu darbu izstādi Toronto universitātes Hart House zālē.

Izstādi atklās 8. februārī un tā būs atvērta līdz 15. februārim, katru sestdienu un svētdienu un trešdienās, vienmēr no pl. 12 — 6 p.p.

Finlejs savu pirmo izstādi rīkoja 1955. g., un to sponsorēja Kanadas karaliskā akadēmija. Viņa darbi ir kollekcionāriem un mūzejos Anglijā, Holandē un Kanadā.

PA SENATNES PĒDĀM

Itālijas Alpos starp Bresciju un Šveices robežām līdz šim atrastas 20.000 klintīs iecirstas ainas, kuras attēlo galvenokārt kādas senas, pirms vairāk kā 4000 gadiem dzīvojošas tautas reliģiskas paražas un ticējumus.

VILIMANTIKAS TEĀTRIS BOSTONĀ

Samērā mazā Vilimantikas (Konnektikatā) latviešu kolonija daudzus gadus bija pretojusies šķelšanās garam sabiedriskā dzīvē, reprezentējoties ar kori „Rota," populāro sporta kopu „Zemgale" un teātra kopu. Tagad arī Vilimantikai ir jau divas draudzes un esot arī it kā divas teātra trupas. Bostonā regulāri savas viesizrādes dod gan tikai mūsu skatuves vecmeistara Augusta Mitrēvica vadītā kopa. Mitrēvica darbs nav viegls, jo kopā ir tikai pilnīgi amatieri un iesācēji. Šī iemesla dēļ vecmeistars atzīst tikai nepretenciozus inscenējumus. Un tādu lugu sameklēšana nav viegla. Tādēļ pats Mitrēvics ķēries arī pie lugu rakstīšanas. Komēdija „Dažādas milestības" ir viens no šāda nolūka „produktiem," kur attēlota greizā spoguļi latviešu jauniebraucēju dzīve ASV mazpilsētā, iepinot modernā dabas zēna Dzintara Siekstas pozitīvi tēloto personību un filozofiju. Liekas, ka lugas galvenais nolūks ir ļaut spēles priecīgiem amatieriem „izspēlēties." Tikai rakstot speciāli šādu lugu, nevajadzēja piemirst, ka Vilimantikas teātra kopas neatrisināta problēma ir— jauna mīlētāja trūkums. Kārlis Apinis, kuram dūšas netrūkst, ir gan izskatīgs jaunietis, bet skatuvē viņš ir un paliek „balts zvirbulis" pārējo, vairāk vai mazāk rutinēto spēlētāju starpā, jo skatuves dotumu taisni Apinim ir gaužām maz. Tā arī viņa tēlotais Imants Krams ir labākā parādība. Dikciju derētu uzlabot Klaudijai Andersonei (Ķersta Karstā), jo daudzi vārdi tiek vienkārši „noriti." Pārējie grupā bija Vilimantikas teātra parastā līmenī. Iepriecina, ka kopai ir lielas rezerves jauno sieviešu tēlotājos. Šajā ziņā kopa ir tīri apskaužama. Soreiz debitēja Anita Luce — izskatīga, visādi skatuvei piemērota un ar skatuvisku temperamentu apbalvota jauniete (kā Karola Kalnāja). Interesanta un savā ziņā izturēta bija arī Marianna Konrādi (Pidžena kundze), Jēkabs Plaviņš (Arčibalds Krams), Ādolfs Pochevics (Žanis Jekste) un Mārtiņš Uskurs (Dzintars Siekstа) ir kopas stūrakmeņi, un arī šoreiz, savu iespēju robežās, deva pieņemamus tēlojumus. Drusku attālināties no sava parastā „standarttēla" izdevās Uskuram. Mazāk tas izdodās Pochevicam. Bet šeit jau arī ir tā šķirtne, kas nodala amatieri no profesionālā. Un arī pēdējie (latviešu), labo dienu rūdījumu, pamazām ilgā bezdarbā zaudējot, jau arī tuvojas bieži vien amatierisma robežām.

Apmierina Vilimantikas kopas rosība ar biežiem iestudējumiem. Bostonā ir 3 teātra kopas. Divas pēdējā laikā dod apmēram vienu iestudējumu pa diviem gadiem, bet trešā vairākus gadus nav tādu vairs spējusi.

Daugavas Vanagu zāle bija skatītāju piepildīta — Bostonā nekad nav trūcis teātra cienītāju, vienalga, kādā līmenī uzvedumi būtu. Izrādes noslēgumā sumināja autoru un režisoru Augustu Mitrēvicu. Cik ļoti žēl, ka mūsu kādreiz nepārspējamais komiķis un raksturlomu tēlotājs vairs nav redzams pats uz skatuves dēļiem. Lai kādi iemesli būtu — tas ir neaizstājams un dziļi nožēlojams zaudējums mūsu teātru dzīvē.

K.

PAREDZ SPOŽU KARJĒRU

Atsaucīgas kritikas nūle kā parādījušās angļu presē par kanadiešu tenoru Volteru Dinofu, kas līdz šim mācījās dziedāšanu Toronto Karaliskajā konservātorijā. Viņš debitējis Londonas Covent Garden operā Kanio lomā. R. Leankavallo operā „II Pagliacci." Pirmo plašo publikas ievērību Kanadā jaunais dziedonis izpelnījās 1959. gadā, Vankuveras mākslas festivāla laikā, piedaloties Pučini operas „IITabarro" uzvedumā. Angļu mūzikas kritiķi pareģo Toronto dziedonim spožu karjēru.

JAUNA, TALANTĪGA PIANISTE

Brigita Dobele piedalīsies kā soliste Mocarta La-mažora klavierkoncerta 2. daļas atskaņošanā, ko spēlēs Burnhamt orpas vidusskolas kamerorķestris, kuŗā piedalīsies arī citas Toronto vidusskolas ar saviem mūzikas ansambļiem, notiks februāŗa mēneša pēdējā nedēļā. Tālāk Brigita pastāsta, ka viņai jāiestudē arī divi cīti skaņdarbi, kas domāti tikai orķestrim — laikmetīgā vācu komponista Erchmaņa Fleitas koncerts un Ravela Pavāne. Topošā māksliniece patlaban veikli pārvalda divus mūzikas instrumentus: spēlē klavieres un pirmo brāķu skolas orķestrī. Par sasniegumiem klavieŗspēlē Brigita ir īpaši pateicīga savai ilggadīgajai skolotājai, pianistei Martai Tūterei. Ar pēdējās gādību jaunā censone ir pabeigusi jau 10-to Toronto Karaliskās konservātorijas gradu un patlaban spodrina uzdoto repertuāru ARCT grada eksāmeniem. Ļoti iespējams, ka šis būs Brigitas visražīgākais gads: ARCT grada klaviešpēlē.

MĀKSLA UN MĀKSLINIEKI

ASV mūzikas žurnālisti vēsti, ka 74 gadu vecumā Čikāgā miris ievērojamais amerikāņu komponists Džosefs Bekers (Becker). Savā mūžā viņš uzrakstījis pavisam 7 simfonijas, bet lielāko daļu no savas dzīves veltījis mūzikas paidagoģijai.

☆

Pagājušajā nedēļā CBC televīzijas sabiedrība pārraidīja Richarda Štrausa operu „Elektra," kuŗas izrāde ilga divas stundas. Kanadiešu mākslas kritiķi bija iepriecināti par instrumentālo un vokālo kvalitāti, bet piezīmēja, ka R. Štrausa darbs ir — vulgārs. Šķiet, šāds apgalvojums ir drusku pārsteidzīgs, ievērojot, ka opera guvusi panākumus gan Eiropā, gan šinī kontinentā.

☆

Nupat aizsaulē aizgājis arī otrs izcils mūziķis — baritons Čarls Tomass (Thomas). Gandrīz visu savu 80.000 dol. lielo bagātību (atskaitot 1000 dol.) dziedonis novēlējis savai atraitnei Dorotejai. Tomass savā laikā dziedāja arī slavenajā Nujorkas Metropolitena operā kopā ar daudzām pagātnes slavenībām.

☆

Ar šo gadu CBC sabiedriba maksās nedaudz augstākus honorārus visiem autoriem, kuŗu darbi tiks izmantoti radio vai televīzijas raidījumiem. Par jauno lēmumu it īpaši ir iepriecināts mūsu talantīgais pianists Artūrs Ozoliņš, kas pēdējā laikā visai bieži piedalās dažādos CBC raidījumos.

A. K.

☆

Sakarā ar Eiropas Kultūras fonda sanāksmi Kopenhāgenā, Šagels un Kokoška izstādījuši ap 100 gleznu. Kāds mūzejs ieguvis Šagela gleznu „Mozus sasit bauļu plāksnes" par 190.000 markām.

TĒLNIEKS STĀSTA PAR BRĀĻU KAPIEM

22. janvārī Filadelfijas brīvo Latvju biedrības priekšlasījumu vakarā tēlnieks Voldemārs Jansons sniedza visai interesantu un saistošu pārskatu par Brāļu kapiem, savu referātu illustrēdams ar īpaši sagatavotiem diapozitīviem, gan par atsevišķiem tēliem, gan kopskatu, kā arī ar pārskatu skicēm uz melnā dēļa. Klausītāji referātu uzņēma ar lielu interesi un atsaucību. Vakaru vadīja Dr. N. Viksniņš. Viesu vidū bija redzami rakstnieks J. Miesnieks, Dz. Zeberiņa, gleznotājs A. Treibergs, mūzikas kritiķis A. Bērzkalns, kā arī ilggadīgais Brāļu kapu komitejas loceklis J. Tauriņš.

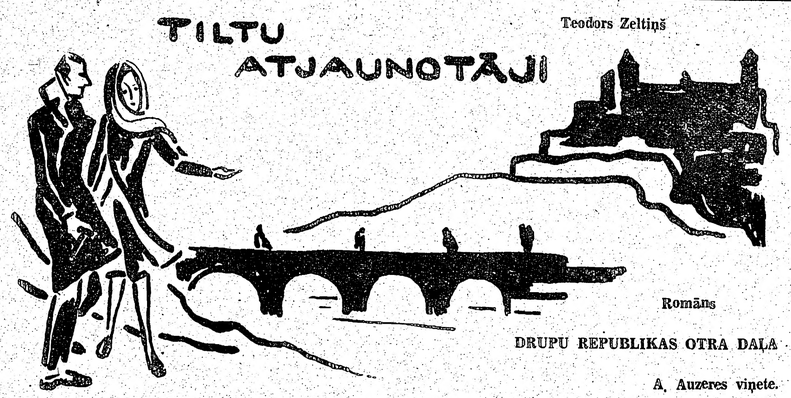

Teodors Zeltiņš

Romāns

DRUPU REPUBLIKAS OTRA DAĻA

A. Auzeres viņete.

10. turpinājums

„Pēdējo cēlienu! Visu pēdējo cēlienu!" galīgi satriekts, vaimanāja Augusts, tik tikko jaudādams dzirdētajam ticēt.

„Tā ir — jo vairāk gar lugu strādāju, jo vairāk redzu, ka tas ir neatdzīvināmi nekustīgs, turpat vai viena vienīga vilka saplēstā varoņa vaimanāšana par nepateicīgo, augstprātīgo zeltkaļa meitu."

„Bet — bet — kā tad balādē man beigas ir iznākušas īsti drāmatiskas," bezcerīgi vēl mēģināja turēties pie savas taisnības nabaga Augusts.

„Kas balādē, koncentrēti, nedaudzās vārsmās pateikts, izklausās drāmatiski, atšķaidīts lugā var izvērsties par melodrāmu."

Tā tiešām varēja būt, ka Ofēlijai ir taisnība. Augusts domāja ļoti nepatīkamu domu un skatījās, kā aukstuma sastindzinātie aktieŗi uz skatuves mēģināja sasildīties, kaudamies ar koka zobeniem. Tie lugas izrādei jau bija pagatavoti, jo Auriņš nebūtu Auriņš (un neturētu pats sevi par īstu romantiķi), ja viņa pirmajā lugā varoņi nesvaidītu pa gaisu zobenus.

„Panāc tik tuvāk, tad es tev pašam ievilkšu pa ribām, ka noklaudzēs vien," pukojās saviem, nelugas autora vārdiem pasmagnējais Pilgermices lomas tēlotājs, kas laikam bija sajutis sānā cauri mētelim pretinieka zobena piesitienu.

Atvairīdams viņa uzbrukumu, slaidi noaudzis jauneklis, kam bija uzticēts tēlot vilkplēsi Mārti, turpreti cēli atbildēja ar galvā jau iekalto patētisko lugas tekstu: „Kas vilkam zobi, tas viram zobens."

„Klausies, August, paklausies, kā šitāda izteika pielīp. Es varu tev galvot, ka puikas pēc mūsu izrādēm visās nometnēs vicinās skalus un sauks: „Kas vilkam zobi, tas viram zobens." No skatuves nokāpis un viņiem pienācis, sacīja Ojārs Lubāns. „Be — kā redzu — kā spriežams pēc tavas mirējputna sejas, Ofēlija laikam ar tevi ir runājusi par pēdējo cēlienu. Mēs abi par to esam domājuši, ka tev kaut kas būtu jādara, lai neļautu visai tai būšanai nošļukt uz leju. Bet nejūties tāpēc tā kā dabūjis bomja triecienu pierē. Ar pēdējiem cēlieniem vispār nav joka lieta, to dēļ ne tikai kā palikušas neizrādītas, bet arī neuzrakstītas daudzas lugas. Un tie jo grūtāk ir uzraujami vajadzīgajā augstumā, ja gabals jau pašvuncīgi iesākts. Pat rūdītiem ludziecības amata pratējiem šī problēma reizēm sagādājusi tādus kreņķus, ka daži ir mēģinājuši sacerēt skatuves gabalus no otra gala, uzrakstīdami pa priekšu pēdējo un tad pievienodami pārējos cēlienus, kam atļauta lielāka vai mazāka šļauganiba. Bet iekrītot bedrē pēdējam cēlienam, viss gabals ir čupā."

„Tātad — mans vilks arī ir čupā?"

„Es neesmu to teicis."

„Ko lai es daru?" sašļucis noplātīja rokas Augusts. „Jūs esat pielipinājuši mani pie sienas kā pankūku, kuŗai nu atstāta brīvprātīga izvēle: palikt pie tās kaut kā vēl karājoties vai arī — krist zemē. Es tikai nespēju saprast, kāpēc jums lugu vispār tad vajadzēja sākt iestudēt?"

„Tāpēc, ka tā ir izrādāma. Jā, pat tāda, kāda tā tagad mums ir. Jo, raugi — tām vietām, kur tu esi tehniski paklupis, jūt tomēr plīvojam pāri īstā dzejnieka elpu," mierināja autoru Lubāns.

Bet režisore tik žēlsirdīga nebija: „Ojāram pret tevi kā dzejnieku ir personīga vājība, viņš vienmēr ar mieru piedot tev daudz vairāk nekā to gribētu es. Un tāpēc neiedomājies sākt cerēt, ka tiksi no manis vaļā bez kārtīgas pasvišanas pie pēdējā cēliena, kad mums te mēnešiem jāsalst kā nabagiem."

Jā, tiešām sala. To atkal sajuta arī Augusts, un sieviešu lomu tēlotājas, galvas mēteļu apkaklēs ierāvušas, no skatuves sauca: „Lubāna kundze, ja šodien mēs vairāk neesam vajadzīgas, varbūt, ka varētu iet."

Ofēlija pret sola malu nospieda izsmēķēto cigareti un piecēlās: „Vajadzēs iznemt cauri vēl pāris skatu, lai meitenes nebūtu izsalušās par velti. Ojār, nāc, mēs turpināsim mēģinājumu. Un tu, August, proties pasvīst, kad tagad mums tevis dēļ tik neganti jāsaldējas."

Auriņš sabozies palika sēžam, domāja un nevarēja izdomāt, ko īsti ar pēdējo cēlienu lai iesāk. Ievest jaunu, jau agrāk neievērptu intrigas pavedienu tur nevarēja. Dot lugai ar negaidītu pagriezienu, pavisam citādu atrisinājumu arī būtu bezcerīgs mēģinājums.

Lubāna kundze uz skatuves jau izrīkoja spēlētājus: „Lūdzu, paņemsim tagad otro skatu, kur kungiem piebiedrojas viņu dāmas: Adelīna, Leonora un Hildegarde."

Žiglas kā irbītes pietecēja pie apaļā galdiņa trīs nosaukto lomu tēlotājas. Bet režisori tas tomēr neapmierināja.

„Jūs skrienat tik ļoti gribīgas un jestras kā sajūsminātas, pilsētas puišus ieraudzījušas ganes. Tā ārīgi nekad neuzvestos cienīgu pilsoņu dāmas Jaungada sagaidīšanas vakarā ģildē, tērpušās līdz kāju potītēm balles kleitās."

„Mēs taču salstam, Lubāna kundze, un esam ievīstījušas sevi pavisam neballiskōs mēteļos līdz ausīm," aizbildinājās Leontine Miedziņa, kas tēloja atraitni un jautro viriešu mednieci Hildegardi. Viņa gan gaužām bija gribējusi dabūt zeltkaļu meistara briniškīgi skaistās meitas Adelīnas lomu, kuŗā līdz ausīm bija samīlējies latviešu varoņigais zellis Mārtis, bet režisore šai aristokratiskai bālvaidzei par piemērotāku bija atzinusi citu, meitenīgāka izskata aktrisi. Un tā nu Lēnīte pa laikam sajutās apvainota un spurojās pretī.

„Labi, tad paturiet šo aizrādījumu vērā nākamai reizei," Lubāna kundzei pašai arī bija auksti, un viņa atļāva spēlētājiem turpināt.

Hāze piecēlies galanti paklanījās pret Hildegardi: „Tik ilgi nosodīdamas mūs visus ar savu pazušanu, jūs — daiļākās cēlāko vidū — tik tikko mums nesākāt sagādāt bažas."

„Kādas bažas?" šķelmīgi atmirkšķināja Hildegarde.

„Kādas ir iespējamas un saprotamas vietā un apstākļos, kur apkārt vēl citi, daudz interesantāki kungi par mums, tā sacīt, viss Rīgas cunftnieku krāsainais zieds."

„Mans mīļais Hāze, tas vienkārši nav iespējams — atrast šai pasaulē kaut ko vēl interesantāku par jums," glaimoja aptiekniekam atraitne.

„Vai man to būs saprast kā komplimentu?" viņš apaļi smaidīja, izkusdams sviestainā laipnībā.

„Saprotiet kā gribat, bet iesim dejot," Hildegarde ie vēra roku aptiekņieka elkonī, vezdama viņu projām.

Johannisbergs nicīgi saviebās: „Un tomēr viņš ies kur tad nu paliek tas stāsts par diviem apaļajiem mēnešiem?"

Hāze, to sadzirdējis, atsmēja pār plecu: „Ja nemaldos, Johannisberg, tad es to sacīju attieksmē uz debesīm. Bet te ir ģilde. Jums šovakar pieder mans elkonis, daiļā."

Hildegarde jautra vidžināja: „Tas pagaidām nav daudz. Bet velnam pieticis pasniegtā mācītāja pirkstiņa, lai uzrāptos kancelē."

Hāze nebija uz mutes kritis: „Cik labi, ka sirds nav kancele, tad tiešām velni tur spredikotu daudz vairāk par mācītājiem . . ."

„Pareizi! Pilnīgi pareizi! Taisni šitā, ne citādi!" negaidot iegavilējās tukšajos skatītāju solos sēdošais Augusts Auriņš.

Mēģinātāji uz skatuves apklusa un skatījās gekigajā kliedzējā.

Skatījās arī Lubāns, aizdomīgi piemiegtām acīm: „Tad tu esi suns, ja tev ir bijusi kabatā pudele un tu no tās esi aizliedzis mums izsniegt kaut vienu vienīgu malku."

„Tā nav pudele, bet ideja. Lieliska ideja!" Augusts pārlēca pār priekšā esošajiem soliem un pienāca pie skatuves.

„Paklausies, Ofēlija, man pēkšņi iešāvās galvā apžilbinātāji zibenīga ideja, kā pārveidojama visa luga — no romantiski paskumdena bēdu stāsta par jautru delartisku komēdiju." Ar rokām aizrautīgi plātīdamies, viņš stāstīja. „Šis zibens man iesita pa pieri, vērojot Hildegardi un Hāzi. Tie man jau tagad caurcaurēm ir komiski raksturi. Par tādiem vēl vairāk var sašķobīt Johannisbergu un Pilgermici. Kādēļ man luga ir jānobeidz ar vilka saskrambāta mīlētāja gaušanos par pasaules netaisnību? Pilnīgi pietiek, ka esmu to darījis balādē. Komēdijā vilku Mārtis pats būs izgudrojis, liks notēlot tumšajā jaungada nakti draugam, lai izjokotu lielīgo, bet īstenībā glēvo Johannisbergu. Tātad — Mārtis sariko vāciešiem lieliskas ķekatas, kas nobeidzas ar viņa asprātīgo stiķu uzvaru raibā un krāsainā masku ballē Melngalvju namā. Nu, ko tagad tu teiksi?"

Ofēlija bridi ar savādām acīm skatījās Augustā, tad teica: „Un šī tev būtu tā apžilbinātāji zibenīgā ideja — masku balle?"

„Jā — vai nav?" un Augusts, tik tikko pirkstgalos nepacēlies gaidīja režisores apstiprinātāju atbildi.

„Masku balle — tas ir vislētākais un parastākais atrisinājums autoriem, kas citādi netiek galā ar pašu uzlaistajiem viepļiem. Neķersti pa gaisu tādus, biezu putekļu kārtu apputējušus zibeņus, ar tiem nevienu tu neapžilbināsi, vismazāk mani. Neceri velti ar lētiem trikiem no manis tikt vaļā, līdz lēni un prātīgi nebūsi izdomājis oriģinālu nobeigumu oriģināli iesāktams darbam."

Tad viņa sasita plaukstas un pagriezās pret salstošajiem spēlmaņiem: „Turpināsim mēģinājumu!"

Augusts bezcerīgi nolaida gar sāniem rokas un atgriezās savā solā, lai domātu lēni un prātīgi, kas viņam ne diezkā patika, ne arī veicās — strādāt tik gausā tempā.

(Turpinājums sekos)

HAMILTONAS DRAUDZE ZEM SAVA JUMTA

HAMILTONAS EV. LUT. KRISTUS DRAUDZES PILNSAPULCE

Hamiltonas latviešu draudzes ... gada sapulce 22. decembrī piedalījās 40 pilntiesīgi draudzes locekļi. Mācītajs Ed. Pavasars nolasīja savu 1960. gada darbības pārskatu. Draudzē uz 31. decembri bijis 681 iesvētīts draudzes loceklis un 249 bērni, kopā 930. Aiztecējušā gadā baznīca pilnīgi pargājusi latviešu lietošanā, jo abas kanadiešu draudzes pārcēlušās uz savām jaunceltām baznīcām. Kristīti 13 bērni. Laulāti 5 pāri, iesvētīti 12, miruši 5 un 2 pārnākuši no Romas katoļu draudzes. Pie dievgalda bijuši 256. Pavisam noturēti 57 dievkalpojumi, no tiem 39 pieaugušiem un 18 bērniem. Baznīcas darbam visvairāk naudas ienācis no nodevām un sarīkojumiem. Draudzes locekļi palīdzējuši pie telpu remontiem un pārbūves. Samērā daudz draudzes locekļi pag. gadā pārcēlušies uz ASV un Toronto. Pie draudzes darbojās jaunatnes grupa, noturot jaunatnes stundas. Svētdienas skolā ir 88 bērni, to regulāri apmeklē 75. Skolā ir 10 skolotāji. Draudzes jauktais koris ar dziesmām kuplinājis dievkalpojumus. A. Aditāja vadībā darbojās grāmatu galds. Mācītājs pateicās laikraksta „Latvija Amerikā" vadībai par piesūtītiem 3 brīvekspleāriem, kas ik nedēļas tiek izdaliti Hamiltonas slimnīcās latviešiem, tāpat arī pateicās J. Dubinskim un J. Gailītim par palīdzēšanu draudzes apkārtraksta izsūtīšanā.

Draudzes padomes priekšsēža pārskatu deva Ed. Meiers. Pagājušā gadā notikusi sapulce un 6 padomes sēdes. Uzlabota baznīcas āriene un pagalms, pārbūvēta skatuve, paplašināta virtuve, remontēts jumts un ērģeles, tāpat pagraba telpas.

Dāmu komiteja iegādājusies 200 krēslus un altāra piederumus. Telpas izmanto Hamiltonas latviešu skola, gaidas, jaunatnes pulciņš un Hamiltonas drāmatiskā kopa, visas bez atlīdzības.

1960. gada budžets, kas sabalansēts uz $13.873,63, noslēdzies ar $137,09 lielu atlikumu. Budžets 1961. g. sastādīts uz $11.200,00. Bez kārtējām nodevām draudzes locekļiem būtu vēl jāmaksā papildus $1,- Kanadas sinodei, $1,- Latviešu draudžu apvienībai Amerikā un $5,- katru gadu baznīcas fondā, lai uzkrātos līdzekļi obligāciju vienreizējiem maksājumiem, kas pēc 2 gadiem būs $5000,00.

Dāmu komitejas darbības pārskatu sniedza P. Vītoliņa. Dāmu kom. darbojās 23 dāmas. Sarīkots 1 bazārs, 2 teātra izrādes, 1 garīgs koncerts un 3 draudzas vakari. Par inventāru un baznīcas remontiem izdots $1680,20, atlikums uz 1. janvāri $1.100,58.

Aventas gadu vienības ziņojumu sniedza Dz. Majoriņa. Vienība ir 33 guntiņas, 30 gaidas un 9 lielgaidas, 3 pasīvas lielgaidas. Guntiņām bijušas 21 nodarbības, gaidām 17, lielgaidām 8. Rīkoti mītnes un draudzības vakari. Nodarbības notiek baznīcas telpās. Seko revidenta ziņojums. Kases grāmata un dokumenti labā kārtībā. Sekoja debates par darbību un par budžetu nākamam darbības gadam, kuru pilnsapulce pieņēma vienbalsīgi.

Par padomes locekļiem uz nākošiem trīs gadiem ievēlēja Amoliņu, Grīnvaldu, Dāboliņu un Lazdiņu, bet kandidātos Kalniņš un Keršteins. Par baznīcas revidentu vienbalsīgi ievēlēja Lūķi.

Straujākas debates izraisījās par tiem draudzes locekļiem, kas nemaksā nodevas, bet dzīvo it kā uz citu rēķina. Šeit domas dalījās. Vieni domāja, ka visi nemaksātāji izsvītrojami no draudzes sarakstiem un tiem nav dodami garīgie pakalpojumi, daži turpretim domāja, ka tiem nemitīgi jāatgādina viņu pienākums.

Te gribētos atzīmēt, ka viena no Toronto latviešu draudzēm pēdējā laikā no saviem sarakstiem svītrojusi 200 nemaksājošos draudzes locekļus.

Vēl pārrunāja baznīcas telpu racionālāku un lietderīgāku izmantošanu, lai vairotu draudzes ienākumus.

MILVOKOS ZIED ZELTA ĀBELE

Zane Zemdega ar meitu Zani stendā „Zeme". A. Tabaka uzņ.

Lai svešumā augošiem bērniem Latvija nebūtu kādas zemes nosaukums vien, nebūtu tas, par kuru runājot tēvs dziļi nopūšas un mātei acis asaras riešas, bērniem par Latviju jāmācās no mazām dienām. Viņiem vismaz skatos jāredz, kāda bijusi vecāku sapņu zeme Latvija, ko savā zemē darījuši un ko brīvības laikos sasnieguši latvieši. Lai visu to panāktu, ir vajadzīgas latviešu skolas, labi nostādītas skolas. Un lai skolas būtu labas, vajadzīgi līdzekļi. Pateicoties Milvoku latviešu sestdienas skolas vecāku padomes enerģiskai vadībai un rīcībai, Milvokos šogad uzziedēja Zelta ābele. Vispirms, atceroties Draudzīgo aicinājumu, tautā laida ziedojumu vākšanas listes. Rezultāti pārsteidzoši. Akcija vēl nav beigusies, bet skolai jau ienākušas 250 grāmatas un pāri par 100 dol. naudā. Lai paldies cilvēkiem, kas izpratuši skolas vajadzības un atvēruši siltās sirdis. Tā bija vecāku padome, kas 2. janvārī Milvoku teipas sarīkoja Draudzīga aicinājuma atceres vakaru. Sarīkojuma skanīgāka daļa bija A. Puriņa iekārtotā kultūras skate, kurai dekoratīvo ieterpu devusi E. Puriņa. Skate bija sadalīta stendos: Zelta ābele, zeme, tauta, ciņas, daile, darbs, dziesmas, domas, svešuma. Stendu dekoratīviem ietērpiem bija izmantoti Drudzīgā aicinājuma agrāko gadu ievadraksti, gleznotāju reprodukcijas, rakstnieku ģimenes, Latvijas skati un citi illustratīvu materiāli. Lielākais retums skatē bija no Latvijas līdzi paņemtās Puriņša un Rozentāla gleznu mapes. Patiešām liels retums. Es personīgi trīmdā tādu redzēju pirmoreiz.

Par tematu Draudzīgais aicinājums un viņa aicinājums runāja agr. K. V. Liepiņš. Ne gari runājot, bet ar skaitļiem un faktiem, īsos vārdos, lektors pierādīja, no kādas tumšas lejas K. Ulmanis dažos gados uzvedis tautu un zemi saules apspīdētā kalnā. Lai slava cilvēkam, kas tautai un zemei upurējis savu mūžu.

Programmas daļā dzirdējām dzejnieces V. Hermani-Dēliju un J. Babri, vietējos milvokiešus V. Krāslavieti un Zani Zemdegu. Dzejnieki lasīja patriotiskas un reliģiska satura dzejas. Zemdega lasīja sarīkojumam un atcerei piemērotu pasaku Zelta ābele.

Tie 120 cilvēki, kas bija atnākuši, skatījušies un klausījušies, tie uz mājām tukšām sirdīm neaizgāja. Viņu acīs mirdzēja Zelta ābeles gaisma, viņu ausīs skanēja Draudzīgā aicinājuma atbalsis.

Cerēsim, ka līdz nākošajam gadam Zelta ābele būs sazarojusi vēl kuplāka.

E. A.

LATVIJAS AMERIKĀ pārstāvis ST. KATARINĒS H. Greble, 85 Maple St., St. Catharines, Ont., kārto abonementu, sniedz un pieņem informāciju.

SĀKAS BALETA SEZONA TORONTO

KANADAS NACIONĀLĀ BALETA SABIEDRĪBA SĀK 10 DZIMUMDIENAS SEZONU

Primabalerīna L. Smite.

Kanadas Nacionālā baleta sabiedrība Cēlijas Frankas vadībā 30. janvārī sāka savu 10. dzimumdienas sezonu, dodot izrādes līdz 4. martam Toronto Karaliskā Aleksandras teātrī.

Savai jubilejas sezonai sabiedriba izvēlējusies spožu jaunieštudējumu — „Antic Spring," kam dota īpaša choreografija šim gadījumam. Programmā būs vēl divi jauniestudējumi — „Barbara Allen" un „The Remarkable Rocket," kā arī vairāki pazīstami iestudējumi no bāgātīgā 36 klasisko un moderno baletu repertuāra.

Atkal redzēsim primabalerinu Loisu Smiti ar partneri Deividu Ādamu Kopēlijā, Princesē Aurorā, Gizelle un Cerinu dārzā. Gulbja ezerā Odiles lomā šogad viesosies ievērojamā soliste Andžela Lei, kas dejoja Kanadas baleta sabiedrībā 1951. gadā.

Ļoti labas atsauksmes visā kontinentā ieguvis arī plašais kordebaleta ansamblis, ko kritiķi raksturo kā lieliski disciplinētu.

PA SENĀS ROMAS VARENĪBAS PĒDĀM

ITALIJAS 100 GADU JUBILEJAS IZSTĀDE FILADELFIJĀ

Dienās, kad visvairāk piedomājam par Latvijas de jure atziņu un godam pieminam mūsu jaunajai valstij draudzīgi noskaņoto Italijas tā laika ārlietu ministru grafu Sforca, šogad it īpaši austrumkrastā izklīdinātajiem tautiešiem radusies izdevība iepazīties tuvāk ar šo mums grūtā brīdī tik draudzīgo zemi Italiju. 100 gadu jubilejas izstādē Filadelfijas Tirdzniecības mūzejā. So nozīmīgo izstādi atklāja 2. janvārī, un tā turpināsies līdz pat 26. martam.

Ikvienam trimdiniekam patīkami apzināties, ka te izdaiļošanā rosīgi darbojies arī mūsu pazīstamais gleznotājs - dekorātors Harijs Gricevičs, veikdams vairākas daļas tiešī pats (Renesanses galerija ar griestu zīmējumiem, Centrālā tema ar lielu strūklaku un varenu kolonādi, kā arī pilsētas ainavas) un netieši ietekmēdams arī citu nodaļu nokrāsu.

Ienākot izstādē, pirmajā daļā redzam senās Romas varenību. Par to stāsta Romas valsts karte, paskaidro uzraksti, zīmējumi un celtņu atveidi (kolizejs, romiešu kara nometne u. tml.). So daļu noslēdz „filozofisks" sienas raksts, proti: „Gluži kā visas civilizācijas, tautas un individi, arī Roma pazaudēja savu sparu un panika. Atstājusi cilvēcei lielu lielo mantojumu likumos, tehnikas sniegumos, mākslā un visos citos cilvēces kultūras aspektos, tā uz vairākiem gadu simtiem iegrimst dziļā snaudā."

Tālāk ienācēju sagaida Renesanses nodaļa (H. Griceviča izdaiļojums). Te uzmanību saista Milanas katedrāles atveids, ap brīnojami smalks darbs, kas prasījis tik daudz laika un pacietības. Gar sienām milzīgi Romas ainavu fotouzņēmumi, bet vairākos automatiskos, diapozitīvu aparātos nepārtraukti mirgo krāsainas ainavas no visas Itālijas.

Uzraksti stāsta, ka pēc Romas impērijas sabrukšanas Itālijas pussala nav bijusi apvienota, bet saskaldīta vairākās atsevišķās valstīs. Tikai pēc Napoleona sakāves sākusies īpaša apvienošanās kustība, t. s. „RISORGIMENTO", Sardinijas karalistes vadībā 1859. un 1860. gados lielākā daļa pussalas valstiņu saslēdzas ap Sardiniju. Tādā kārtā jau 1861. gada 17. martā Turīnā panākta Itālijas karalistes proklamēšana.

Kad 1866. gadā apvienotajai valstij pievienājās Venēcija un 1870. gadā arī Romas novada valsts, visa Itālijas pussala patiešām no jauna saslēgusies vienā vienībā. Kā izņēmums te jāatzīmē nelielā Marino, kas arī līdz šim palikusi neatkarīga republika. Vēlāk Itālijai (pēc 1. pasaules kara) „pievienojās" arī Dienvidtirole un citi novadi austrumos. Pēc 2. pasaules kara, atskaitot Triestas pilsētu, tie atkal zaudēti. — Ko Itālija devusi pasaulei? Arī tam atbilde „sienas rakstā". Tur lasām, ka Itālijas līdzdaliba rietumu civilizācijas celšanā tik liela, ka to nav varējusi pārspēt neviena cita zeme. Un ka pēdējos 500 gados Itālija ārvienu ir centusies un turējusies cilvēces kultūras sasniegumu priekšgalā, nekad nepalikdama tālu iepakaļ.

Tūrisma daļā apmeklētājus iepriecina liela strūklaka un ap to varena kolonāde. Otrā sienā milziga Itālijas karte. Visur plakāti, ainavu foto palielinājumi u. tml. Aiz tās „arhitektu gaitenis" ar daudziem jauno milzu celtņu zīmējumiem un foto uzņēmumiem. Drusku sāņus kuģu modeļi. Liels līdmašīnas modelis (kā īsts), pirmā „lidošanas mašīna", pirmais izpletnis, anemometrs, higrometrs, pirmais helikopters . . .

Rūpniecības nodalījumā „Olivetti" rakstāmmašīnas, skaitļotāji u. c. Tālāk Fiata auto izstāde. Milzīgi transparenti rāda fabrikas un kā top spēkrati, vagoni, traktori un līdmašīnas. Turpat auto. — Gliti, piemīlīgi, vilinoši.

Mākslas nodaļā vēsturnieku uzmanību saista senās mozaikas, bet modernistus „modernie" ziedieni („Vējš" — uz balta palaga drusku brūnā apvārtīti kartona gabali. Vēl cita — audeklam piešķirtās vecas, sarūsējušas konservu kārbas dibens), ir arī nopietni darbi.

Zīmīgi „Itālieši Amerikā". Esot ap 4,5 miljoni. Diagramma rāda, ka paši lielākie iecelotāju plūdi bijuši pag. g. s. otrā pusē un šī gadsimta sākumā.

Tas mums rāda, cik rūpīgi itālieši izsekojuši savas tautības iecelotājiem. Mēs pat vēl šodien īsti nezinām, cik latviešu iebraukuši pēdējā vilnī!

Saprotams, Filadelfijas itālieši staigā pacilāti, ar cildenu lepnumu sirdī. Pa starpbrīžiem spēlē arī vietējie itāliešu policijas un ugunsdzēsēju orķestri un solisti dzied itāliešu dziesmas. Reizēm aicina līdzi dziedāt arī klātesošos. Pa starpām itāliešu filmu izrāde.

Izstādē rīkota Itālijas sūtņa ASV Manlio Brasic un Filadelfijas pilsētas galvas Ričardsona Dilvorta (Richardson Dilwort) aizbildniecībā.

Šai pašā laikā arī vairāki Filadelfijas mākslas, vēstures un zinātnes mūzeji rīko īpašas ar Itāliju saistītas izstādes.

Tautiešiem, kam Filadelfijas aizsniegšana nerada lielas grūtības, silti ieteicams šīs izstādes apmeklēt, tā parādot arī mūsu godu Itālijai 100 gadu svētkos, un mācoties paši ko un kā darīt.

N. L.

LATVIEŠU AMATIERI SPĒLĒ AMERIKĀŅU TEĀTRĪ

Indianas Latviešu biedrības drāmatiskās kopas Indianapolē režisors Jānis Ādamsons pag. g. decembrī bija sadomājis apmeklēt vietējo vienīgo amerikāņu profesionāļu teātri, tā sakot, palūkot, ka kaimiņi sagatavo savas lugas izrādei.

Amerikāņu „The Booth Tarkington Civic Theatre" režisors, uzzinājis, ka J. Adamsons ir no latviešu teātra, palūdzis viņu notēlot mēģinājumā vienu lomu, kurai tēlotājs nav vēl bijis. Gala iznākumā J. Ādamsons uzaicināts palikt pie amerikāņu profesionāļu trupas par aktieri. Sagatavošanā izrādei bijusi Agates Kristi (Agatha Christie) komēdija „Peļu Slazds. Luga ir ļoti populāra, jo Londonā, piem., tā turas uz skatuves jau 8 gadi. Indianapolē lugu uzvest bija paredzēts pirmoreiz ar 10 izrādēm šai sezonā. To uzveda no 13.—22. janvārim pie izpārdotas zāles.

Taču J. Ādamsons bija aizmirsis, ka viņš kā čellists spēlē arī Indianapoles simfoniskajā orķestrī, un tā nu pienāca brīdis, kad J. Ādamsonam ar orķestri bija jādodas turnejā. Bet ko nu darīt ar lugu, jo izrādes jau sākušās, un orķestra vadība čellistu no turnejas neatbrīvo. J. Ādamsons ilgi nedomā, bet, paņēmis līdzi uz teātri latviešu drāmatiskās kopas dalībnieku Vigo Burģi, stāsta teātra režisoram, ka V. Burģis varēšot viņu aizstāt. Režisors šaubīgs, jo neesot redzējis aktieri, kas trijās dienās (ir brīvas vairs tikai 3 dienas) var iemācīties tekstu un iejusties lomā. Taču beidzot uz eksperimentu ielaidies. Un, lūk, pēc pirmā uzveduma V. Burģis saņem komplimentus ne tikai no režisora, bet arī pārējie trupas dalībnieki viņu apsveic ar panākumiem. Visas 10 izrādes noritēja labi, J. Ādamsonam piedaloties lugā 6 reizes, bet V. Burģim — 4.

Abi latvieši pēc šīs debijas paturēti pie amerikāņu teātra kā profesionāli aktieri.

Amerikāņu teātrim šogad ir 46. sezona. Tātad jau pietiekami garš piedzīvojumu mūžs teātra mākslā, kāpēc latviešu amatieru spēju novērtējums no profesionālā viedokļa ir gandarījums Indianapoles latviešu drāmatiskai kopai, kuŗai ne reizi vien ir bijis jādzird netaisna kritika.

A. B.

VĀCU TEĀTRIS NUJORKĀ

Gustafs Grindgens, cik paredzams, viesosies februārī Nujorkā ar savu „Deutsches Schauspielhaus" ansambli, izrādot Goetes „Fausta" I. daļu un Šekspīra „Negaisu."

Vass & Rendek

ADVOKATS — NOTĀRS

455 Spadina Ave., Apt. 403, College un Spadina ielas stūrī.

Tel. birojā — WA 2-6711, WA 2-6112, TORONTO.

GUNTIS ZARIŅS

VARONĪBAS AUGSTĀ DZIESMA

STĀSTS

Dāvināts leitnantam EBERHARDAM KOŠKINAM

18. turpinājums

Ārā trakoja kauja. Lodes sitās pret kūts sienām. Kaut kur grabēja jauni tanki. Pudiķis dzēra. Zemzars un Pacers, droši vien, viņu bija aizmirsuši. Pudele bija pāri pusei — varbūt viņš nemanis krievu durkli . . . Vai kara prieks viņā bija beidzies? Krūtis sāpēja. Vai tāpat bija sāpējis Pureniņam?

„Ko tu domā par karu?" Pudiķis jautāja kritušam draugam. Pureniņa lūpas sakustējās.

„Nekā. Man par to nekā nav ko domāt!"

„Tagad, kad tu esi beigts — vai tu būtu ar mieru visu sākt no gala?"

„Noteikti!"

„Kādēļ?"

„Tādēļ, ka es pašreiz neesmu nekur; es neesmu nekas un ap mani ir melna tumsa. Pat kara liesmas ir patikamākas par šo tumsu."

„Vai tu nāktu atpakaļ — ja varētu?"

„Noteikti!"

„Tumsas dēļ?"

„Nē, lai būtu kopā ar jums — tevi, Paceru un Zemzaru. Visiem puikām, visiem cilvēkiem. Tikai tagad es saprotu, ko Zemzars domāja — miliet savu ienaidnieku . . ."

„Tu saproti?"

„Jā!"

Pudiķi apņēma patikams siltums. Viņam likās, kāds viņu pacēla. Nesa. Viņš šūpojās kā uz kādām milzīgām, maigām rokām. Nekas nesāpēja. Nekas nebiedēja. Vai šī bija nāve? Mūžīgais miegs? Ja tas bija tik patīkams — kādēļ Pureniņš gribēja tikt atpakaļ?

Miegs. Kaut kur smaržoja vīnogas. Lielas un sulīgas. Kaut kur kurējās uguns. Kaut kur šajā patikamajā tumsā bija dzīvība.

14. PANTS

„Pudiķi!"

Gaisma bija par daudz spilgta. Krūtis sāpēja. Pilnas karsta svina. Galvā atbalsojās lielgabalu dārdi, un elpa raustījās kā aizrijusies mašīnpistole.

„Pudiķi!"

Kādēļ vajadzēja spīdēt saulei, ja mute vēlējās lietus vēsumu? Kur viņš bija bijis? Ar tumsas izsušanu pazuda divainā šūpošanās izjūta, likās, kāds bija atrāvis bezgaisa telpas durvis, un svaiga gaisa straume trieca seržantu Pudiķi pret cietu klonu. Viņš uzrāvās sēdus.

„Pudiķi!"

Pudiķis beidzot atvēra acis. Pretim stāvēja Pacers. Neskuvies un smaidošs. Cik patikami bija ieraudzīt draugu un priekšnieka seju! Seržants, viņš neatcerējās, kad, bija domājis: es esmu miris, šāds ir nāves stāvoklis — šūpošanās tukšumā, tumsā!

„Pudiķi!" Pacers satvēra drauga roku. „Tev laiks mosties augšā, krievi pienākuši par daudz tuvu, lai varētu pampt — laiks sākt sist pēdu!"

„Kur es atrodos? jautāja Pudiķis, aplaizīdams apkaltušās lūpas.

Netālu no Divenovas. Pārsiešanas punktā, bet šeit nevienam nav bijis laika ar tevi nonemties. Tu te jau otro dienu. Nācām ar puikām garām — domāju, labāk mēģināšu tevi savākt. Gribi mēģināt?"

Pudiķis rausās pāri gultas malai, galvā vēl vienmēr briesmīgi dūca un krūtis sāpēja, bet grīļodamies viņš iespēja piecelties. Pacers viņam pasniedza konjaka pudeli un divas baltas tabletes.

„Redzi," smaidīdams teica virsnieks, „es tomēr neizlaku. Pat Zemzars neprasīja. Tas Pureniņa šņabis!"

„Pureniņš beigts?"

„Beigts!"

„Vēl kādi?"

„Kibuks un Strazds . . ."

„Pārējie?"

„Tepat jūrmalā — mēģināsim tikt uz Divenovu, tālāk cauri Volinai uz Svinemindi."

„Un tad?"

„Es gribu tikt uz Kurzemi, varbūt var nokert kādu kuģi . . ."

„Ejam!" ierāvis lielu malku konjaka un norijis rūgtās zāles, teica Pudiķis, paceldams pagalvī salocīto mēteli un svārkus. Nedaudzie salmi uz grīdas bija pārklāti pelēku karavīra segu. Liela telpa, kas izskatījās pēc skolas telpas, bija pārlādēta ievainotiem. Nedaudzi sanitāri skraidīja no viena pie otra. Ārā dārdēja artilerija, un šad tad pāri jumtiem pārskrēja lidmašīnas, izgrūzdamas asus, griezīgus ložu smieklus.

„Kur mana pistole?" jautāja Pudiķis, meklēdam salmos.

„Zemzars savāca, jo tā būtu pazudusi, kāds noteikti būtu piesitis."

„Iesim!" atkārtoja Pudiķis un uzmanīgi sāka virzīties uz durvju pusi. Tikai tagad viņš manīja, ka kājas bija kļuvušas vārgas un galva ne tikai dārdēja, bet arī griezās lielā virpuli. Viņš pats sev lāgā neticēja, ka spēs tikt līdz durvīm, kur nu vēl līdz tādai tālai vietai kā Divenovai, Volinai jeb Svinemindei . . .

„Veco zēn," Pudiķi zam rokas satvēris, teica Pacers, „ne tik strauji! Tu aizmirsti, tu esi bijis viņā saulē gandrīz trīs dienas!"

„Ja tur izskatās, kā izskatījās man, tad visi pasaules spredķotāji var man to mālēt visskaistākās krāsās, un es tomēs vēlēšos palikt uz šīs zemes!"

„Es arī domāju — labāk ar velnu, ko pazīst, nekā ar dieviem, kurus nepazīst! Iesim!"

„Iesim!"

Nelieli māju pauguriņi apslēpušies sīkās priedītēs. Smiltis sasalušas, iezimējušas daudzo kāju pēdas. Karaviri, bēgļi — visur. Sajaukti rati un vezumi. Izdegušas, kūpošas automašīnas. Krītušie un dzīvie juku jukām — kur kuŗais.

„Te gan iet raibi!" caur zobiem izgrūda Pudiķis.

„Neviens lāga nezina, cik viru un bēgļu šajā vienpadsmit kilometru radiusa lielajā ielenkumā īsteni atrodas, bet pāri tiltam un ar prāmi nepārtraukti plūst cilvēki"

Pudiķim kājas ķērās kāju izmīto arumu sasalumā. Lēnām viņi virzījās uz jūrmalas pusi, no kuŗas, pāri priežu galotnēm, retu pa retam, atlidoja kāda granāta.

„Karakuģi?" jautāja Pudiķis.

„Jā, bet tikai viens . . ."

„Tad jau Lielvācija vēl nav pagalam!"

„Kur nu! Krievi tikai pie Berlīnes un sabiedrotie pie Elbas. Labs kuģītis vēl palicis, kur mūs apglabāt!"

Jūrmalas kāpās draugus sagaidīja atlikušais vads, nelielu gabalu tālāk stāvēja Zemzars ar pārējiem rotas viriem. Ieraudzījis Pudiķi, rotņiks steidzās abiem nācējiem pretim. Ilgi viņš kratīja Pudiķa roku. Sita uz pleca un smējās.

„Nu labi, gan, labi gan!" atkal un atkal atkārtoja, bet tad kļuva nopietns un pievērsās Paceram: „Mums jāmēģina tikt garām kādam trakam hauptšarfīrerim, tam kaklā krusts ar visām lapām, un viņš nu ķeŗ ciet katru, kas kustas, un ies atbrīvot Pomerāniju. Es domāju labākais būtu, ja Jankovskis, viņš tikko pie mums pieklīda, ar vienu grupu, tu ar otru un es ar trešo, mēģināsim tikt garām katrs uz savu roku. Pudiķim vajadzētu mēģināt pašam uz savu roku!" Zemzars brīdi apdomājās, tad sāka meklēties lielajās mēteļa kabatās. „Man kaut kur bija ievainoto zīme ar visu dakteŗa parakstu . . . Ah, te jau viņa ir!" komandieris izcēla no kabatas iegarenu, baltu, sarkanām malām, papes strēmeli. Uzmanīgi viņš to lasīja. „Galva . . ." rūca un purināja savu galvu. Tad jautāja: „Vai kāds no mums māk pārsiet galvu tā, kā sanitāri to dara?"

„Ir jau labi!" vairījās Pudiķis. Varu jums visiem apsolīt, es nevienam nebūšu par nastu. Atļaujiet man tikai kulties līdzi Paceram un, ja vilna jāmet, metīsim, nebūs jau pirmā reize, kad to darām bez jēgas. Es jūtos pavisam labi, ierausu kādu malku uz nelaikā veselību, un viss būs kārtībā — izgulējies esmu diezgan!" Pudiķis izvilka no mēteļa kabatas padzērienu un, atrāvis ar zobiem korķi, to pasniedza komandierim. Pēdējais purināja galvu un teica:

„Nē, vecais puika, to tev atstāja Pureniņš, un tev tā pudele arī jāizdzeŗ vienam pašam, lai kā arī man būtu jārij siekalas — gan jau tiksim pie jaunas!" Pudiķis paraustīja plecus. Ierāva lielu malku. Aizkorķēja pudeli. Nogremdēja mēteļa kabatā un tad domīgi teica:

„Jūtos kā Ezeriņa kapracis . . ."

„Ko?" ziņkārīgi iejautājās Pacers.

„Neko! Kur mana mašinpistole?" jautāja Zemzaram. Pēdējais pameta ar roku ziņnesim. Pienākušajam kaklā karājās Pudiķa Sarkanā zvaigzne. Pie jostas divas apaļas patronu tvertnes. „Paldies!" teica seržants un apmīļoja savu draudzeni.

„Tagad mums jāsāk kustēties!" Zemzars izslējās, un pēkšņi viņa zemnieciskais augums pieņēma kareivisku varenību. „Pirmais ies Jankovskis ar pirmā vada atlikām! Otrs es ar trešā un ceturtā. Pēdējie jūs — paši ar saviem puikām. Mēģiniet tikt cauri, mēģiniet par katru cenu izvairīties no jebkuŗām muļķībām. Neklausiet nevienam fricim — ja varat! Pulkvedis Vecais katru sagaidot pie tilta, viņš solījies palikt, kamēr pēdējais puika būšot pāri — cerēsim viņam izdodas." Zemzars sniedza draugiem roku, un viņa balsī iekrita nedzirdēta skaņa, likās: saimnieks runāja ar savu mīļāko zirgu: „Ja mēs nesatiekamies — paldies! Esmu priecīgs — savā dzīvē jūs abus palaidņus satiku." Ātri apcirties, viņš devās pie pārējiem rotas viriem.

„Diezgan liela maiņa no vecā, ko pazinām pie spirta brūža . . .", novilka Pacers.

„Vai tu arī neesi mainījies kopš spirta brūža?"

„Iespējams, bet vai tu vari teikt — kādēļ? Mēs taču esam bijuši daudz lielākās ziepēs. Kaut vai Krievijā ar Aperātu, nekad mēs nemainījām krāsu; pēkšņi mēs esam kļuvuši sentimentāli, romantiski . . ." Pacers izņēma pipi un apsēdās uz lielas priedes saknēm.

(Turpinājums sekos)

BAFALO LATVIEŠU KLU 10 GADU

Bafalo latviešu kluba biedri tautību par

Bafalo latviešu organizēšanās laiku. R. Blaumanī sakumi meklējami 1950. g. beigas dāmi piesaistīt ja un 195.. gada sakuma, kad amerikāņu palīdzības organizācijas uzņēma sakarus ar iecelotājiem — bēgļiem, pilsētas apkārtnē novietotām latviešu ģimenēm. Ir noskaidrots, ka pašu pilsētā latviešu iebraucēju bija ļoti maz, izņemot dažas ģimenes un paris vienīniekus, jo Misūri sinode nedeva galvojumus, bet latviešu lielākā daļa, būdami protestanti, iebrauca ar metodistu, baptistu un presbiteriāņu galvojumiem. Tai laikā arī sāka organizēties Bafalo mazā latviešu grupiņa.

21. janvārī pagāja desmit gadi, kopš notika pirmā sapulce, kurā bija sapulcējušies 37 tautieši, nolemjot dibināt bezpeļņas organizāciju visu tautiešu apzināšanai, organizēšanai un, ja iespējams, morāliskam un materiālam atbalstam. Pirmā valdē ievēl par pr-ku B. Epermani, valdē — L. Ozoliņu, Ed. Vītoliņu, P. Gailiti un A. Mikuli. Revizijas komisijā: J. Audzi, J. Kudiņu un E. Alku. Latvieši, lai gan dzīvo izklaidus, pie saviem galvotājiem, tāpat arī aizņemti darbā mazajās pilsētiņās Bafalo apkārtnē, tomēr ātri vien sāk pulcēties reizi mēnesī uz sanāksmēm, ko katra mēneša trešajā svētdienā tiem savās telpās atļauj Internacionālā Institūta darbinieces. Sākumā sanāksmēs piedalījās visas baltiešu tautību grupas, līdz beidzot telpas kļūst par šaurām un sanāksmes notieku katrai grupai atsevišķi.

Ļoti daudz latviešu iebrauca Bafalo arī vēlākos gados. Pirmais sarīkojums notiek 1950. g. 19. novembrī, kad latviešu grupiņa atzīmē Valsts svētku svinības. No Džeimstaunas ierodas māc. J. Vējiņš, kas notur īsu svētbridi, B. Epermanis runā par valsts svētku nozīmi un E. Alka nolasa patriotiskas dzejas. Vakars pārsniedz visu iecerēto, jo ieradušies pāri par 130 tautiešu no ļoti tālām vietām, un tas norit lielā sirsnībā.

Kluba 10 gadu darbības laikā pavisam darbojušies 5 priekšnieki: B. Epermanis, V. Celms, Blaumanis, A. Strazdiņš un pašreiz J. Ozoliņš. A. Strazdiņš klubam uzdāvinājis arī karogu un vienmēr, kad vien pietrūcis līdzekļu, visu kārtojis ar personīgo naudu. Viņa laikā notika arī t. s. „Zušu balle", kad viesojās viru koris „Viesturs" un šis sarīkojums izmaksāja ap $600,-. B. Epermanis kā pirmais priekšnieks daudz darījis, uzņemdamies sakarus ar amerikāņu organizācijām un runādams par Latviju klubos, baznīcās un organizāciju sanāksmēs. Viņa laikā 14. jūnija pieminas aktā piedalās pāri par 500 cilvēku, un garīgā koncertā vienā no Bafalo lielākām katedrālēm piedalījās visu triju nāciju ievērojami mākslinieki. V. Celma laikā klubs piedzīvojis lielāko biedru skaitu — 108, tāpat viņa laikā nodibināts Bēru fonds, izsniegti pēc brīvās Latvijas parauga Zīdaiņu pūriņi, nodibināts Jaunatnes pulciņš, kas gan darbojās tikai īsu

VAI JŪS PLĀNOJAT braukt uz Eiropu vai vēlaties kādu izsaukt?

Tuvākai informācijai kontaktējiet

KENNEDY TRAVEL BUREAU,

296 Queen St., W., TORONTO.

TEL. EM 2-3226.

Dibināta 1926. gadā.

A N G

Lūdzam mū abonēšanas

D.V.F. GR 72 QUEEN TE LOND Tel. BA

Turpat pieņem kā arī dabūja paraug

...AS PĒDĀM

...E FILADELFIJĀ

...viena cita zeme. Un ka pēdējos ...ou gados Italija arvienu ir centusies un turējusies cilvēces kultūras sasniegumu priekšgalā, nekad nepalikdama tālu iepakaļ.

Tūrisma daļā apmeklētājus iepriecina liela strūklaka un ap to ...varena kolonāde. Otrā sienā milzīga Italijas karte. Visur plakāti, ...ainavu foto palielinājumi u. tml. Aiz tās „arhitektu gaitenis" ar ...klaudziem jauno milzu celtņu zīmējumiem un foto uzņēmumiem. Drusku sāņus kuģu modeļi. Liels lidmašīnas modelis (kā ists), pirmā „lidošanas mašina", pirmais izpletnis, anemometrs, higrometrs, pirmais helikopters . . .

Rūpniecības nodaļājumā „Olivetti" rakstāmmašīnas, skaitļotāji u. c. Tālāk Fiata auto izstāde. Milzīgi transparenti rāda fabrikas un kā top spēkrati, vagoni, traktori un lidmašīnas. Turpat auto. — Gilti, piemīlīgi, vilinoši.

Mākslas nodaļā vēsturnieku uzmanību saista senās mozaikas, bet modernistus „modernie" ziedieni („Vējš" — uz balta palaga drusku brūnā apvārtīti kartona gabali. Vēl cita — audeklam pielīmēts vecas, sarūsējušas konservu kārbas dibens), ir arī nopietni darbi.

Zīmīgi „Itālieši Amerikā". Esot ap 4,5 miljoni. Diagramma rāda, ka paši lielākie iecelotāju plūdi bijuši pag. g. s. otrā puse un šī gadsimta sākumā.

Tas mums rāda, cik rūpīgi itālieši izsekojuši savas tautības iecelotājiem. Mēs paī vēl šodien isti nezinām, cik latviešu iebraukuši pēdējā vilnī!

Saprotams, Filadelfijas itālieši staigā pacilāti, ar cildenu lepnumu sirdī. Pa starpbrīžiem spēlē arī vietējie itāliešu policijas un ugunsdzēsēju orķestri un solisti dzied itāliešu dziesmas. Reizēm aicina līdzi dziedāt arī klātesošos. Pa starpām itāliešu filmu izrāde.

Izstāde rīkota Itālijas sūtņa ASV Manlio Brasic un Filadelfijas pilsētas galva Ričardsona Dilvorta (Richardson Dilwort) aizbildniecībā.

Šai pašā laikā arī vairāki Filadelfijas mākslas, vēstures un zinātnes mūzeji rīko īpašas ar Itāliju saistītas izstādes.

Tautiešiem, kam Filadelfijas aizsnieģšana nerada lielas grūtības, sīki ietecams šīs izstādes apmeklēt, tā parādot savu godu Itālijai 100 gadu svētkos, un mācoties paši ko un kā darīt.

N. L.

Vass & Rendek

ADVOKĀTS — NOTĀRS

455 Spadina Ave., Apt. 403, College un Spadina ielas stūrī).

Tel. birojā — WA 2-6711, WA 2-6112, TORONTO.

...kabatas iegarenu, baltu, sarkanām ...t. Uzmanīgi viņš to lasīja. „Galvāja savu galvu. Tad jautāja: „Vai ...siet galvu tā, kā sanitāri to dara?" ...rijās Pudiķis. Varu jums visiem ...būšu par nastu. Atļaujiet man tikai ...n, ja vilna jāmet, metīsim, nebūs ...darām bez jēgas. Es jūtos pavisam ...ku uz nelaika veselību, un viss būs ...smiu diezgan!" Pudiķis izvilka no ...ienu un, atrāvis ar zobiem korķi, ...erim. Pēdējais purināja galvu un

...to tev atstāja Pureniņš, un tev tā ...enam pašam, lai kā arī man būtu ...u tiksim pie jaunas!" Pudiķis pa...lielu malku. Aizkorķēja pudeli. No...tā un tad domīgi teica:

...kapracis . . ."

...autājās Pacers.

...mašīnpistole?" jautāja Zemzaram. ...oku ziņnesim. Pienākušajam kaklā ...nā zvaigzne. Pie joņtas divas apaļas ...ldies!" teica seržants un apmiļoja

...āk kustēties!" Zemzars izslējās, un ...skais augums pieņēma kareivisku ...Jankovskis ar pirmā vada atliekām ...turtā. Pēdējie jūs — paši ar saviem ...auri, mēģiniet par katru cenu izvai...ļķibām. Neklausiet nevienam fricim ...Vecais katru sagaidot pie tilta, viņš ...pēdējais puika būšot pāri — cerēsim ...ars sniedza draugiem roku, un viņa ...ta skaņa, likās: saimnieks runāja ...„Ja mēs nesatiekamies — paldies! ...ā dzīvē jūs abus palaidņus satiku." ...vās pie pārējiem rotas viriem.

...iņa no vecā, ko pazinām pie spirta ...acers.

...mainījies kopš spirta brūža?"

...ai tu vari teikt — kādēļ? Mēs taču ...lākās ziepēs. Kaut vai Krievijā ar ...emainījām krāsu; pēkšņi mēs esam ...romantiski . . ." Pacers izņēma pīpi ...briedes saknēm.

...urpinājums seko.)

BAFALO LATVIEŠU KLUBAM 10 GADU

Bafalo latviešu kluba biedri tautību parādē.

Bafalo latviešu organizēšanas sākumi meklējami 1950. g. beigas un 195.. gada sākuma, kad amerikāņu palīdzības organizācijas uzņēma sakarus ar iecelotājiem — bēgļiem, pilsētas apkārtnē novietotām latviešu ģimenēm. Ir noskaidrots, ka paša pilsētā latviešu iebraucēju bija ļoti maz, izņemot dažas ģimenes un pāris vieninieku, jo Misūri sinode nedeva galvojumus, bet latviešu lielākā daļa, būdami protestanti, iebrauca ar metodistu, baptistu un presbiteriānu galvojumiem. Tai laikā arī sāka organizēties Bafalo mazā latviešu grupiņa.

21. janvārī pagāja desmit gadi, kopš notika pirmā sapulce, kurā bija sapulcējušies 37 tautieši, nolemjot dibināt bezpeļņas organizāciju visu tautiešu apzināšanai, organizēšanai un, ja iespējams, morāliskam un materiālam atbalstam. Pirmā valdē ievēlēti par pr-ku B. Epermani, valdē — L. Ozoliņu, Ed. Vitoliņu, P. Gailiti un A. Mikuli. Revīzijas komisijā: J. Audzi, J. Kudiņu un E. Alku. Latvieši, lai gan dzīvo izklaidus, pie saviem galvotājiem, tāpat arī aizņemti darbā mazajās pilsētiņās Bafalo apkārtnē, tomēr ātri vien sāk pulcēties reizi mēnesī uz sanāksmēm, ko katra mēneša trešajā svētdienā tiem savās telpās atļauj Internacionālā Institūta darbinieces. Sākumā sanāksmēs piedalās visas baltiešu tautību grupas, līdz beidzot telpas kļūst par šaurām un sanāksmes noteic katrai grupai atsevišķi.

Ļoti daudz latviešu iebrauca Bafalo arī vēlākos gados. Pirmais sarikojums notiek 1950. g. 19. novembrī, kad latviešu grupiņa atzīmē Valsts svētku svinības. No Džeimstaunas ierodas māc. J. Vējiņš, kas notur īsu svētbridi, B. Epermanis runā par valsts svētku nozīmi, un E. Alka nolasa patriotiskas dzejas. Vakars pārsniedz visu iecerēto, jo ieradušies pāri par 130 tautiešu no ļoti tālām vietām, un tas norit lielā sirsnībā.

Kluba 10 gadu darbības laikā pavisam darbojušies 5 priekšnieki: B. Epermanis, V. Celms, Blaumanis, A. Strazdiņš un pašreiz J. Ozoliņš. A. Strazdiņš klubam uzdāvinājis arī karogu un vienmēr, kad vien pietrūcis līdzekļu, visu kārtojis ar personīgo naudu. Viņa laikā notika arī t. s. „Zušu balle", kad viesojās viru koris „Viesturs" un šis sarīkojums izmaksāja ap $600,-. B. Epermanis kā pirmais priekšnieks daudz darījis, uzņemdams sakarus ar amerikāņu organizācijām un runādams par Latviju klubos, baznīcās un organizāciju sanāksmēs. Viņa laikā 14. jūnija piemiņas aktā piedalās pāri par 500 cilvēku, un garīgā koncertā vienā no Bafalo lielākām katedrālēm piedalījās visu triju nāciju ievērojami mākslinieki. V. Celma laikā klubs piedzīvojis lielāko biedru skaitu — 108, tāpat viņa laikā nodibināts Bēru fonds, izsniegti pēc brīvās Latvijas parauga Zīdaiņu pūriņi, nodibināts Jaunatnes pulciņš, kas gan darbojās tikai īsu laiku. R. Blaumanis mēģina klubam piesaistīt jaunatni, un sakara ar pilsētas 125 gadu pastāvēšanas svētkiem lielajā jubilejas izstādē tiek iekārtots arī latviešu stends.

Klubs ir ALA's un Internacionālā Institūta biedrs, līdz ar to baudot tiesības bez atlīdzības izlietot institūta telpas sanāksmēm. Klubs ir vienīgā organizācija Bafalo, kas pulcinājis kopā tautiešus no visām konfesijām ar visiem latviešiem kopējiem mērķiem.

Klubs pastāvīgi katru gadu rīkojis valsts svētku aktus, atzīmējis 14. jūniju, rīkojis bērniem Ziemassvētku egļiti un Līgo svētkus. Tie vienmēr notikuši Roberta Jēgera saimniecībā apm. 60 jūdzes no Bafalo. Kluba 10 pastāvēšanas gados viesojušies šādi latviešu mākslinieki: divreiz dziedājis Alfreds Poriņš kopā ar nelaiķi Jāni Niedru un pianisti Ārija Dombrovsku; vietējie spēki — Alfrēds Ozoliņš un O. Sandmane, Viktors Stotts, Velta Meinhubere un pianiste Saliņa. Viru koris „Viesturs", dubultkvartets Kalvis" un Klīvlendas latviešu teātra trupa, ceļojošais teātris ar Adolfu Kaktiņu, pianists Hugo Strauss un dziedātāja Mirdza Grimma-Strausa, dzejnieces Velta Toma un Ingrīda Vīksna, kā arī referenti V. Upeslācis un A. Sprūdzs.

Pēc aptuveniem datiem Bafalo un apkārtnē dzīvo 273 latvieši, no kuriem 45 personām pieder nekustami īpašumi pilsētā un 4 farmas.

No vecākās paaudzes savai izglītībai kaut cik piemērotu darbu strādā 14 personas ar lielāko gada izpeļņu $10.000,- Viņiem ir pašam savs uzņēmums, vienam savs darba birojs. ASV gaisa spēkos ir divi latviešu virsnieki. Dažādās augstskolās studē 19 jaunieši. Desmit kluba pastāvēšanas gados miruši 14 tautieši, kam 9 gadījumos izmaksāts Bēru fonda pabalsts. Nodibinātas 17 laulības latviešu starpā un 16 jauktas laulības ar amerikāņiem. Uz citām pilsētām pārceļušās 37 personas. Visi pārējie strādā fabrikās un dažādos uzņēmumos, kur lielākā alga ir ap $3,- stundā.

Kas attiecas uz uzjautrinošiem momentiem kluba vēsturē, tad nevar nepieminēt divus kuriozus gadījumus. Kādā vasarā pēkšņi ieradās glīts, jauns iclvēks, liels dāmu draugs (salauza vienu otru sirdi), bija liels dejotājs, sportists; aizņēmās no viena otra naudu un tikpat veikli pazuda. Kā dzirdējām, laikam, uz Filadelfiju. Vēlāk runāja, ka minētais šādu taktiku piekopis jau ilgāku laiku, braukādams īslaicīgi no kolonijas uz koloniju — lai tā izbēgtu no kara dienesta.

Otrs līdzīgs gadījums bija ar tautieti vidējos gados (laikam Bernhardu), kas atbrauca, izlikās ļoti rosīgs, stāstījās, ka bijis skautu vadītājs, iekļuva pat kluba valdē; tad aizbrauca ceļojumā uz Vāciju, stāstīja, ka bijis arī Zviedrijā; atbrauca atpakaļ pēc gada — esot mēģinājis savākt tautiešu vārdus un adreses, aizņēmies arī no vairākiem tautiešiem naudu, un, kā zudis, tā pazudis — atkal uz Vāciju . . .

Tuvojoties jaunām kluba valdes vēlēšanām, jācer, ka neizdzisīs skaistais kopības uguskurs un kāds uzņemsies turpināt iesākto darbu.

E. Gaigala.

VAI JŪS PLĀNOJAT braukt uz Eiropu vai vēlaties kādu izsaukt?

Tuvākai informācijai kontaktējiet

KENNEDY TRAVEL BUREAU,

296 Queen St., W., TORONTO.

TEL. EM 2-3226.

Dibināta 1926. gadā.

ANGLIJĀ

lūdzam mūsu abonentus abonēšanas maksas kārtot

D.V.F. GRĀMATNICĀ, 72 QUEENSBOROUGH TERRACE, LONDON, W. 2. Tel. BAYswater 1652.

Turpat pieņem arī sludinājumus, kā arī dabūjami BEZMAKSAS paraugeksemplāri.

LATVIEŠU PARLAMENTS KANADĀ PULCĒSIES 18. UN 19. FEBRUARĪ

PIEŅEMTA SESIJAS DARBA KĀRTĪBA

26. janvārī Sv. Jāņa draudzes namā LNAK valdes priekšsēdis v. Upeslācis atklāja valdes sēdi, kurā piedalījās māc. A. Lūsis, J. Niedra, V. Uiska, T. Kronbergs, A. Rožkalns, J. Grodnis, K. Bencons un revizijas kom. pārstāvis G. Liepiņš.

Sīs sēdes galvenais uzdevums bija izstrādāt darba kārtību jaunievēlētai LNAK padomei, kas sanāks 18. un 19. februārī. Pieņēma šādu darba kārtību:

1. Svētbridis — māc. E. Lange. 2. Sesijas atklāšana — prof. A. Dreimanis. a) Prezidija vēlēšanas. b) Balsu skaitītāju vēlēšanas. c) Mandātu komisijas vēlēšanas. 3. Pārskats par LNAK darbību 1960. g. 4. Revizijas komisijas ziņojums. 5. Valdes priekšsēža, valdes un revizijas komisijas vēlēšanas. 6. Statūtu grozījumi. 7. LNAK turpmākā darbība 1961. gadā — apskatu ievadīs V. Upeslācis. „Mūsu jaunatne un latviešu kultūra" referēs J. Mežaks, „Ārpusskolas izglītība" — referēs V. Zariņš. „Mūsu ģimenes" — ref. A. Mārtinsone, „Literātūra jaunatnei"— ref. T. Kronbergs.

„Latviešu kultūras politika" — R. Bregžis. „Komūnisma ekspansija" — L. Goba un P. Dreimanis. „Palīdzības darbs" — T. Tannis.

8. Budžets 1961. gadam — T. Kronbergs. 9. Latviešu kreditsabiedrības darbs — A. Svenne. 10. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.

Valde pieņēma 1960. gada darbības pārskatu, nolēma to iespiest un piesūtīt visām latviešu organizācijām Kanadā un LNAK padomes locekļiem.

Pagājušā gada uzstādītais budžets $5000,- ir izpildījies ar uzviju un noslēdzies ar $5694,- ieņēmumiem. Tā kā 1961. gadā nav LNAK padomes vēlēšanas, tad arī šim gadam sastādīts mazāks budžets — $4400,- ienākumos un izdevumos.

Par Ziemeļamerikas Kultūras fonda sēdes gaitu Ņujorkā ziņojumu sniedza LNAK Kultūras nozares vad. R. Bregžis, kas tur piedalījās kopā ar daiļamatnieciba nozares vad. H. Mercu. Plašāks atreferējums par KF sēdi ir publicēts šī laikraksta 25. janvāra 7. numurā. Pieņemti noteikumi, ka turpmāk KF varēs godalgot ne tikai iespiestus literārus darbus, bet arī veikumus teātra un kokļu mākslā.

A. Kalniņa iesniegumu, attiecībā uz paskaidrojumu sniegšanu referāta veidā par komūnisma izplatīšanos, valde ar pateicību pieņēma zināšanai un nodos jaunajai LNAK valdei.

LNAK bibliotēkārs A. Ezergailis piesūtījis LNAK valdei rakstu, kurā tas lūdz, sanakot jaunās padomes locekļiem uz pirmo sēdi, turpināt jauko tradīciju — dāvināt pa grāmatai LNAK bibliotēkai. Būtu vēlams, ja ziedotu naudā, vienas grāmatas vērtības apmērā, jo tad varētu iegādāties jaunas grāmatas, kādas bibliotēkā nav.

K. B.

KĀRLIM BENCONAM 60 GADU

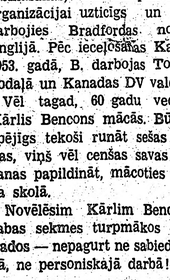

1. februārī ilgadīgajam DV Kanadas valdes sekretāram Kārlim Benconam piepildās 60 mūža gadi. Jubilārs bija 3. Jelgavas kājnieku pulka stāba instruktors no 1928. gada līdz pulka likvidēšanai 1940. gadā. Pēc padomju karaspēka padzīšanas, 1941. gadā K. Bencons kopā ar pārējiem 3. Jelgavas kājnieku stāba instruktoriem iesaistījās ciņā pret krieviem, cerēdams reiz atkal piedzīvot brīvu Latvijas valsti. Dimežēl, pēc kara viņš nenokļuva Jelgavā, bet kopā ar pārējiem latviešu leģionāriem nonāca gūstā Beļģijā. Bencons vienmēr centies lietderīgi iekārtot savu dzīvi. Jau Zedelgemā un vēlāk Volterdingenas nometnē, Vācijā, viņš vienmēr mācījās praktiskus amatus un valodas. Rezultātā Bencons, būdams grāmatvedis, ja vajadzīgs, spēj būt arī elektrikis, galdnieks, dārznieks un kurpnieks.

1948. gadā kopā ar sievu Aneti jubilārs no Vācijas izceļoja uz Angliju, kur, kā toreiz daudzi latvieši, strādāja tekstilrūpniecībā. Būdams klāt Zēdelgemā pie Daugavas Vanagu organizācijas dibināšanas, Bencons palicis šai organizācijai uzticīgs un tajā darbojies Bradfordas nodaļā, Anglijā. Pēc iecelošanas Kanadā 1953. gadā, B. darbojas Toronto nodaļā un Kanadas DV valdē.

Vēl tagad, 60 gadu vecumā, Kārlis Bencons mācās. Būdams spējīgs tekoši runāt sešas valodas, viņš vēl cenšas savas zināšanas papildināt, mācoties vakara skolā.

Novēlēsim Kārlim Benconam labas sekmes turpmākos dzīves gados — nepagurt ne sabiedriskajā, ne personiskajā darbā!

Savienotas VALSTIS

DETROITĀ

◎ Latviešu tautas gadsimtu gaitās tik nozīmīgo un tautas dziesmās apdziedāto darba riku - ratiņu, kas citādi nu vairs skatāms tikai mūzejos, skatījām goda vietā uz skatuves 22. janvārī katoļu grupas gadskārtējā sarīkojumā Detroitā. L. Caukas dramatizējumā Pie ratiņa, kuru iestudējusi un dziesmām papildinājusi brīvmākslinieces A. Skrūzmane, tautas dziesmās izteikts skatītāja priekšā aizvijās vērpēja mūža gājums. Uzvedums bija labi sagatavots un mākslinieciski augstvērtīgs, jo iestudētāji bija sekmējies saistīt šai uzvedumā gandrīz vai visas pašu māju brīvmākslinieces - dziedātājas: māte — Nellija Ramba, meita — Lilija Gleške un pati iestudētāja A. Skrūzmane — vecmāmiņa. Ievadu teica Londonas (Ont.) latviešu biedrības dāmu komitejas pr-ce L. Luksta, aizstājot autori L. Cauku. Klavieru pavadījumu iejūtīgi izpildīja E. Aldonis.

Sarīkojuma otrā daļā bija bazārs, izloze un deja. Dāmu komitejas bija gādājusi par pīrāgiem, kūkām un kafiju. Vienmēr tik labi noorganizētie un vērtīgie kalotoļu kopas sarīkojumi, kas iepriekšējos gados bija labi apmeklēti, šoreiz nebija radis pelnīto atsaucību — zāle bija pustukša.

P. Z.

◎ Detroitas latviešu organizāciju un draudžu tuvākie sarīkojumi:

4. februārī — Latviešu apvienības Detroitā rīkotais Karnevāls - kostīmu balle. **5. februārī** — Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes gada sapulce. **11. februārī** — Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes sabiedrīgs vakars. **18. februārī** — Latviešu apvienības Detroitā rīkotais koncerts. **19. februārī** — Latviešu apvienības Detroitā gada sapulce. **26. februārī** — DV apvienības Detroitā gada sapulce.

KALAMAZŪ

◎ Kalamazū Jaunatnes kopa jau trešo gadu organizē A. Mežsēta ierosināto latviskās zināšanas sacensību par piemiņu Korejas karā kritušajam jaunietim A. Saleniekam. Sacensības ir aizklātas un ļoti sarežģītas. Tanīs piedalījās 10 jauniešī. Pirmo vietu ieguva E. Kronlins, 2. — J. Grīnberga un 3. — R. Skrupšķele. Pirmās vietas ieguvējs saņēma A. Mežsēta dāvāto ceļojošo balvu, kuru divus gadus bija izcīnījis Girts Kaugars. Pārējo apbalvošanai grāmatas bija dāvinājušas Latviešu b-ba, DV apvienība un Jaunatnes kopa, kuras ieguvējiem pasniedza krituša A. Salenieka māte un A. Mežsēts.

LINKOLNĀ

◎ Linkolnas latviešu jaunatnes pulciņa „Tālava" gadskārtējā sapulcē 15. janvārī par pulciņa vadītāju ievēlēja Valdi Balodi, viņa vietnieku — Jāni Cepuri, sekretāri — Maiju Paegli, kasieri — Andri Stakli, biedrīni, — Rutu Liepnieci, mantzini — Anitu Stakēnu, un sabiedrisko lietu kārtotāju — Gunaru Dombrovski.

Sakarā ar Draudzīgā aicinājuma dienu — 28. janvārī — valde nolēma nolikt ziedus pie Dr. K. Ulmaņa piemiņas plāksnes Nebraskas universitātē.

◎ Linkolnas latviešu Studentu kopas sapulcē ievēlēja jaunu valdi šādā sastāvā: kopas pr-ce Ruta Liepnieka, vietnieks — Juris Jesifers, sekretārs — Gunars Dombrovskis, kasieris — Knuts Berztis, sabiedrisko lietu vadītājs — Andris Staklis.

Studentu kopas šī gada pirmais sarīkojums — karnevāls „Uz alus mucas pagrabā" notiks 25 februārī Vācu biedrības telpās, 1430 N. 10. ielā.

◎ Nebraskas Latviešu palīdzības biedrības gada sapulce notiks 5. februārī, plkst. 2 p.p. YMCA's telpās.

STIPRS LATVISKS CIETOKSNIS LINKOLNĀ

14. janvārī Linkolnas latviešu ev.-lut. draudze atskatījās uz desmit darba gadiem. Doma par patstāvīgas draudzes dibināšanu jau pacēlās 1950. gada vasarā, kad Linkolnā bija ieradušies uz dzīvi vairāki simti tautiešu.

Priekšdarbu veikšanai nodibinājās komisija — E. Ādminis, J. Eglīte un nelaiķis A. Silenieks. Tā nodibināja kontaktu ar vietējām amerikāņu luterāņu draudzēm un dabūja atļauju noturēt dievkalpojumus reizi mēnesī pēc kārtas trijās amerikāņu baznīcās. Komisija izstrādāja arī draudzes pagaidu statūtus un 1951. g. 14. janvārī sasauca draudzes dibināšanas sapulci, kurā 180 dalībnieki pieņēma lēmumu par Linkolnas latviešu ev.-lut. draudzes dibināšanu, ievēlot par draudzes padomes priekšsēdi A. Silenieku, par draudzes mācītāju aicinot māc. H. Jesiferu, kas draudzē darbojās vēl šodien.

Draudze izvēlējās Grace baznīcu, kur dievkalpojumi notiek divreiz mēnesī, darbojas arī svētdienas skola ar 80 skolenieniem. 1951. g. beigas draudzes locekļu skaits bija jau pieaudzis pāri 400, un svētdienas skolēnu 150. Ar telpu radās neērtības skolai telpu trukuma dēļ, telpas trūka arī draudzes sanāksmēm, mācītāja dzīvoklim un citām vajadzībām. Tāpēc draudze izšķīrās par lietotas draudzes nama iegādi, tādu atrodot 2144 Vašingtona ielā. Sakarā ar nama augsto cenu — $24.000,- draudzes padome ievadīja sarunas ar Nebraskas sinodi par aizdevuma piešķiršanu nama pirkšanai, kas beidzās sekmīgi. Māju iesvētīja 1953. g. 16. augustā un tanī ērti iekārtojās svētdienas skola, otrā stāvā paredzot mācītāja dzīvokli. Pārbūvējot pagalma ēku par sarīkojumu telpu, tur varēja novietoties ap 200 personu. 1960. gadā tika uzcelta arī garāža.

Lai iegūtu juridiskas personas tiesības, draudze tika inkorporēta. Ar 1954. g. 11. maiju draudze uzņemta par locekli Nebraskas sinodē. Ar iestāšanos sinodē, draudze nezaudēja savu latvisko draudžu iekārtu un īpatnību. Pievienojoties Sav. Valstu luterāņu saimei, draudze ieguvusi materiālu un morālu aizmuguri.

Draudzes svētdienas skolā ir 100 skolēnu ar 14 skolotājiem.

Desmit gadu atceres dievkalpojums notika svētdien, 22. janvārī, un tanī piedalījās bez māc. H. Jesifera mācītāji: P. Ķirsons, K. Būmanis, T. Vedzele, U. Cepure, V. Grīnvalds un Grace draudzes māc. Dr. Leshers. Dziedāja Linkolnas latviešu koris un soliste A. Cepure. Dievkalpojuma laikā māc. P. Ķirsons pasniedza ...dīgajam draudzes priekšnie... P. Bec...manim krusta n.z... sudrabā.

Pēc dievkalpojuma baznīcas sarīkojumu telpās bija azaids, kur klāja draudzes dāmu komitejas locekles. Priekšnieks P. Bechmanis sniedza īsu pārskatu par draudzes nodibināšanos un darbu, beigās izsakot pateicību Grace draudzes mācītājam Dr. L. Lesheram par labo sadarbību abu draudžu starpā. Sekoja apsveikumi:

Vidējo apgabalu draudžu vārdā sveica māc. P. Ķirsons, Alsvas latviešu neatkar. draudzes — J. Klaviņš, pasniedzot velti — svečturi un šķīvi; Linkolnas latviešu Sv. Jāņa draudzes — A. Birnbaums, NLPB — I. Bergmanis, DV apvienības — V. Zobens, Linkolnas latviešu studentu kopas — R. Liepniece, Jaunatnes pulciņa Tālava — A. Staklis, Drāmatiskās kopas — M. Kundziņš, sinodē. Ar iestāšanos sinodē, dāmu komitejas — Z. Dzene, svētdienas skolas — M. Bite, Veselības apdrošinās. fonda — E. Ādminis. Rakstveidā sveica: Latvijas ev.-lut. baznīcas virsvalde, Latviešu ev.-lut. draudžu apvienība un Omahas latviešu ev.-lut. draudze. Draudzes padomes loc. M. Kundziņš no padomes, revīzijas komisijas, dāmu komitejas un skolas padomes pasniedza māc. H. Jesiferam piemiņai grāmatu un ziedus. Jubilejas gadījumā draudzes dāmu komitejām bija ziedojusi līdzekļus rakstāmgalda un divu krēslu iegādei draudzes kancelejai.

V. Z.

Latviešu draudžu apvienības vid. apg. vaditājs māc. P. Ķirsons uzrunā svētku akta dalībniekus. Pa kreisi no viņa māc. H. Jesifers ar kundzi, labajā pusē dr. pr-ks P. Bechmanis.

J. Didrichsona foto.

PA KANADAS LIBERĀLISMA PĒDĀM

„In Search of Canadian Lieberalism" by Frank Underhill. Mc-Millan Co. of Canada Ltd. izdevums, 282 l. p. Cena — $5,00.

Autors ir bijis Toronto universitātes vēstures fakultātes profesors no 1927. līdz 1955. g. Šinī garajā laika sprīdī viņam ir bijusi iespēja publicēt lielu skaitu rakstu Kanadas vēstures un politikas jautājumos. Šī grāmata sniedz viņa svarīgāko rakstu sakopojumu. Šo grāmatu vislabāk varētu raksturot ar kādu izrakstu no tās: „Liberālisms pēc savas būtības ir utopiska ticība, kas palaižas uz iespējamībām, kas ir cilvēku dabā. Tomēr mūsu moderne psichologi ir atklājuši mūsos dziļas zemapziņas instinktīvas tieksmes, kas sagroza mūsu prātu; mūsu teologi ir panākuši pirmātnēja grēka renesansi; un mums ir bijis jābūt par aculiecinieki, kā pēdējās paaudzes laikā izlauzās uz āru cilvēka dabas daimoniskie elementi, kuru esmi mēs bijām piemirsuši. Mēs uz savas pašu ādas iepazināmies ar cilvēku nehumānitāti pret citiem cilvēkiem."

Autors ir mazāk šaurs liberāļu partijas politikis, bet vairāk brīvības ideāļu cienītājs, kas arvienu ir bijis krietnu laika spridi priekšā saviem vēlākiem sekotājiem. Tāpēc viņa grāmata var interesēt arī cita noskaņojuma politikus un it īpaši personas, kas interesējas par Kanadas politikas vēsturisko attīstību.

Trimdinieku pārdomām

VAI IESPĒJAMS GLOBĀLS LATVIEŠU KULTŪRAS FONDS?

Arvien vairāk atskan balsis par kopēja latviešu Kultūras fonda radīšanu: no Austrālijas saņemts priekšlikums izveidot kopēju globālu Kultūras fondu, un arī komponists A. Jērums priekšlasījumā Anglijā iztecies, ka kopigs Kultūras fonds palīdzētu latviešu komponistiem veikt uzdevumus, kas būtu par vajadzībām. Jācer, ka līdzekļi arī nākotnē atļaus izdarīt šādus piešķirumus, jo latviešu ziedošanas prieks ASV nav mazinājies. Pašreiz Kultūras fonds ASV izsūta ziedojumu vākšanas aicinājumu apm. 13.000 ģimenēm ASV, un ja katra ģimene ziedotu tikai 1 dolaru, līdzekļu sanāktu pietiekami. Diemžēl, arī ASV ziedotāju nav pat ceturtā daļa no šī skaita, kaut gan katrs ziedotājs caurmērā dod vairāk kā 2 dolarus.

Pirms divām nedēļām Ņujorkā bija Kultūras fonda sēde, kur pārstrādāja jaunos noteikumus. Te nekur nav pieminēts, ka Ziemeļamerikas Kultūras fonda līdzekļus varētu piešķirt tikai Amerikas kontinentā dzīvojošiem latviešiem, tātad tas rada netiešī, ka Kultūras fondam ir globāls raksturs.

Ka kultūrāliem mērķiem ienāk ievērojamas summas, rādīja prof. J. Mediņa balvai savāktie līdzekļi, kur īsā laikā sanāca tikpat, cik Ziemeļamerikas Kultūras fondā visam gadam. Ziedojumu vākšana bija labi noorganizēta, dažās vietās pat ar atsevišķām komitejām un pazīstamiem sabiedriskiem darbiniekiem. Bez tam šī akcija pierādīja, ka ziedo arī tādās vietās, no kurienes Kultūras fondam ienāk pavisam maz līdzekļu vai pat nemaz.

Savienoto Valstu Kultūras fonda ricībā ir 3.500 dolaru no Ņujorkas Dziesmu svētku atlikuma, kuŗus pēc dažu mazāku neskaidrību noskaidrošanas, cerams, varēs piešķirt nākamajā sēdē maija sākumā. Šis atlikums nav domāts sīkai sadalei, bet kādam lielākam darbam vai uzdevumam, un, kā dzird, tad pirmais priekšlikums jau ienācis no kādas jaunatnes grupas Kanadā. Protams, varētu runāt par šīs summas piešķiršanas iespējām arī kādam latviešu komponistam vai citam mākslinieka, ja viņš rastos konkreti priekšlikumi.

Pēc Eiropas un Amerikas kontinentu latviešu preses atreferējuma, komponista A. Jērums priekšlasījumā būs bijušas tikai vispārējas frazes par kopēja latviešu Kultūras fonda radīšanu, bet nekādu praktisku priekšlikumu, kādā veidā komponisti būtu pabalstāmi. Skaidrs gan laikam ir tas, ka ne ASV, ne Ziemeļamerikas, nedz arī eventuālam globālam Kultūras fondam laikam nebūs tik daudz līdzekļu, lai kādam latviešu komponistam vai citam mākslinieka piešķirtu tādus pabalstus, ka tas varētu nodarboties tikai ar savu mākslu.

ASV latvieši līdz šim vienmēr ir ziedojuši visāda veida kultūrālām vajadzībām un, domājams, to daris arī nākotnē, bet viņi sagaida, ka latvieši pārējās valstīs arī dos savu daļu. Pašreizējais latviešu uzskats, kā jau minēts, ASV ir, ka naudas lielākā daļa nāk no ASV, bet idejas nāk no citām zemēm, ar rūgtumu pieminot, ka latviešiem ASV pašiem idejas laikam neesot, kā varētu līdzekļus izmantot.

ASV latviešu uztverē nevar būt runas par kopēja globāla Kultūras fonda radīšanu, ja arī no citām zemēm nenāk aptuveni līdzīgi ziedojumi. Citādi iznāktu tikai mazs fondiņš ar daudz spriedējiem, bet maz līdzekļiem. Latvieši Kanadā, Austrālijā, Zviedrijā, Anglijā vai citās zemēs var piedalīties ar tādu pašu devumu kā latvieši ASV, jo arī šajās zemēs vairs nedzīvo tikai „nabaga bēgļiši un pārvietotās personas", bet vairums materiāli labi nodrošināti pilsoņi. Tad nebūs vairs tādu gadījumu, ka vecajiem latviešu kultūras darbiniekiem jāstaigā apkārt ar slotu pa koridoriem, līdz pienāk mūža vakars.

V. Irbe.

VISJAUNĀKAIS IZDEVUMS
VELTAS TOMAS
SONETU IZLASE
MŪŽĪGĀ SPĒLE
DAIŅA MIEZĀJA māksliniecisķā ietērpā.
Saturā: filozofiskas pārdomas par mūžības jautājumiem;
krāšņi uzburtas dzimtenes un Kanadas dabas ainavas;
mūsu tautas un zemes neseno ciņu pagātni aptveroša patriotiskā dzeja;
arī dzejnieces raksturīgās, dziļi pārdzīvotās mīlestības tēmas.
Šī jaukā grāmata dabūjama lielākajās grāmatnīcās vai galvenajā pārstāvniecībā
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., CANADA.
Dariet prieku saviem tuviniekiem un draugiem!
V. Tomas **Mūžīgā spēle.** Cena $ 2.95.

M. Krone-Balduma

PADOMI NAMAMĀTĒM

VAKARIŅAS ZIEMAS MĒNEŠOS

Ziemas mēnešos vakariņās nepietiek ar aukstiem uzgriežamiem vai sagatavotām sviestmaizītēm, bet gribas arī siltāka ēdiena, sevišķi, ja pusdienas nav bijušas stingras. Vieglāk sagatavojamas siltas vakariņas namamātei arī nesagādās lielākas grūtības.

Vakariņās var dot teļa mēles, novārītas ūdenī, ar mērci; vērša mēli ar risiem, pildītus tomātus, rīsus ar šķiņķi, ceptas siļķes, ceptas teļa nieres u. t. t.

RĪSS AR ŠĶIŅĶI
(6 personām)

Novāra ½ mārc. rīsu 1 kvartā piena mikstus, tā ka masa sabiezē. Tiklīdz tā atdziest, pieliek 6 olu dzeltenumus, sāli un saputotus olu baltumus. Tad sagatavo formu, liek vienu kārtu rīsu un vienu kārtu smalki sakapāta šķiņķa, kamēr forma pilna. Ver arī likt kādu kārtu sautētu šampiņonu. Virsū liek rīsu kārtu, pārziež ar olu un pārkaisa ar rīvmaizi. Liek vidējā karstumā un cep ½ stundu, pasniedz galdā karstu.

CEPTAS SILĶES

Izmērcētām siļķēm novelk ādu, pārgriež gareniski un izņem asakas, tad apviļā sakulstītā olā un rīvmaizē un cep sviestā brūnas. Seviški labi ceptas siļķes garšo ar novārītiem kartupeļiem vai zaļiem zirnīšiem.

CEPTAS TEĻA NIERES

2 teļa nieres notīra un sagriež šķēlītēs, pārkaisa ar sāli un smalkiem pipariem, iemērc sakulstītā olā, apviļā rīvmaizē un cep sviestā no abām pusēm brūnas. Tad uzliek uz pannas vēl mazliet sviesta, pieliek skābu krējumu, uzvāra un pārlej nierēm. Pasniedz galdā ar novārītiem kartupeļiem un lapu salātiem.

VĒRSA MĒLES PĀRPALIKUMA SAGATAVOSANA

Vērša mēli sagriež glītās šķēlīēs, iemērc olā un apviļā rīvmaizē, tad cep sviestā no abām pusēm brūnas. Garnē ar citrona šķēlēm. Var dot klāt svaigus sautētus zirņus vai sautēt s dārzājus.

PILDĪTI TOMĀTI

Tomātiem nogriež virsu, izdobj un pilda vai nu ar svaigu maltas gaļas sagatavojumu, vai arī iepriekšējās dienas vērša gaļas pārpalikumu. Pārkaisa ar rīvmaizi un liek ar sviestu iesziestā formā, cep pusstundu. Pasniedz ar sviestmaizītēm.

ZIVJU KROKETES

Zivju kroketes ar sviestmaizītēm un salātiem ir patikami vakariņās iebaudīt. Kroketēm var ņemt gan saldūdens, gan jūras zivis. Ap 3 mārc. lielu zivi novāra sāls ūdenī ar pipariem un vircēm, lauru lapu un mazliet etiķa. Kad zivs gatava, atdzesē, izlasa visas asakas un sadala mazākos gabaliņos. Tad sagatavo mērci.

2. ēd. kar. miltu sasautē ar 2 ēd. kar sviesta, pieliek 4 olu dzeltenumus, mazliet etiķa, 2 ēd. kar. skāba krējuma un uz lēnas uguns maisa, kamēr sabiezē. Tad ieliek zivs gabaliņus un izmaisa. Kad masa atdzisusi, tad pievieno rīvmaizi, izveido garenos gabaliņos, iemērc olā un apviļā rīvmaizē, cep sakarsētos taukos. Līdzīgā kārtā, tikai bez etiķa piedevas, gatavo arī kroketes no vistas gaļas pārpalikumiem, šampiņoniem u. t. t.

OLAS AR MĒRCI
(6 personām).

Iesit 10 svaigas olas verdošā ūdenī, kuram iepriekš pieliek sāli un mazliet etiķa. Kad olu baltums sarecējis, bet dzeltenums vēl miksts, ar putu karoti izņem un saliek bļodā. Pannā izkausē 1 ēd. kar. sviesta, pieliek vienu ēd. kar. miltu, sasautē, pielejot pamazām 1½ ēd. kar. etiķa, pieliek 1 tējkar. sagatavoto svaigo sinepju, sāli, pēc garšas, 3 ēd. kar. skāba krējuma. Tad mērci uzlej uz bļodas un saliek tanī olas. Virsū pārkaisa sarīvētu sieru un tūdaļ pasniedz galdā.

TEĻA KARBONĀDE

Teļa muguras gabalu sagriež šķēlēs, katrai šķēlei jāgriež 2 ribas, vienu atlaužot nost. No otras atkasa atpakaļ gaļu un izdauza ar āmuru, pārkaisa ar sāli, apviļā olā un rīvmaizē un cep sviestā brūnas. Sakārtojot uz bļodas, pārlej vēl ar brūninātu sviestu, garnē ar citrona šķēlēm. Var dot klāt novārītus kartupeļus ar salātiem.

TEĻA PLAUSU MAISĪJUMS

Teļa plaušas tiek ieskatītas par vienu no mazvērtīgākajiem ēdieniem, bet, sagatavojot plaušu maisījumu, katrs būs apmierināts.

Notiritas teļa plaušas izsautē sālsūdenī ar sīpolu, pipariem un vircām, tad atdzesē, sagriež smalki līdz ar sīpoli. Pieliek pārus, sāli pēc garšas un mazliet citrona sulas. Katliņā ieliek 1 ēd. kar. sviesta, 2 ēd. kar. skāba krējuma, pieliek ½ mārc. sagrieztu šampiņonu, pieliek sagrieztas plaušas un vāra 10 minūšu, tad liek bļodā un pasniedz galdā vai nu ar sviestmaizēm vai novāritiem kartupeļiem.

GRĀMATVEDĪBA un IENĀKUMA NOD. priekš uzņēmumiem.
Zvanīt
HU 5-6121 vai HU 3-9187, Toronto

Dr. ROMAN PNEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē.
Speciālists iekšķīgās, sieviešu un venēriskās slimībās.
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

Lielā janvāra izpārdošana zīdaiņu mēbelēm.
DE LUX panelgultiņa — pilnīga, ar ūdensdrošu matraci, pagarinājamām atsperēm, trelinem un lelekamām platēm.
Pazeminātā cena — $27.95, kopā Parastā cena — $37.95
Zīdaiņu vāģīši, sākot ar $22.95
Chroma augstie krēsli, sākot ar $9.95. Spēļu trelin', sākot ar $9.95
Daudz dažādu lietu priekš zīdaiņiem par viszemākām cenām Toronto. ★ Brīva piegāde. ★ Apmierinātība garantēta.
Mēs runājam latviski.
BABY TOWN, 1189 BLOOR ST., W., (Brock ielas stūrī) TORONTO. TEL.: LE 5-0133. Atvērts vakaros līdz plkst. 9.

Aiz DZELZS priekškara

OKUPĒTAJĀ LATVIJĀ

Dziedātāja Alma Skudra — Kārkliņa sūdzas par grūtc dzīvi Kanadā

Kā zināms, pagājušā gada beigās no Hamiltonas, Ont., Kanadā uz Padomju Latviju devās dziedone Alma Skudra - Kārkliņa ar savu meitu Daci, un jau 18. decembrī Rīgas radiofons sniedza ar atbraucēju šādu interviju.

„Kad jūs sākāt pievērsties dziedāšanai?"

„Mans dziedāšanas skolotājs pamatskolā dzirdēja manu balsi un viņš domāja, ka man vajadzētu turpmak pievērsties mūzikas studijam Latvijas konservātorijā. 1936. gadā es iestajos Latvijas konservātorijā" profesores Benefeldes klasē. Tur es studēju līdz 1940. gadam, kad nodibinājās — Padomju Latvija, līdz ar to nodibinājas radiofona koris, kurā es iekļuvu. Līdz ar to tālākos gados kļuvu par solisti. Tur es iepazinos ar mūsu diriģentu Teodoru Kalniņu, kas bija un ir vēl šodien koŗa meistars. Iepazinos arī ar Jāni Ivanovu un daudziem citiem. Svešumā mākslinieces gaitas bija ļoti smagas: smags fiziskais darbs Vācijā un pēc tam Kanadā paņēma tik daudz laika. Kanadā satiekoties ar kādu bulgāru diriģentu profesoru Ranko, gaitas ievirzijās diezgan labvēlīgā gultnē, jo profesors atzina, ka man vajadzētu dziedāt un vajadzētu atgriezties uz to zemi, kur mūzika cieņā, uz manu dzimteni — Latviju . . ."

„Svešumā visgrūtākie dzīves apstākļi bija Vācijā?"

„O jā. Tur bija ļoti grūti. Sākumā nekas. Mēs saņēmām Sarkanā Krusta paciņas un mums gāja dziezgan labi. Vēlāk, kā saka, šis paciņas pagaisa. Daudz no šī satura aizgāja citus ceļus, mūs nekad nesasniedza. Es dzīvoju toreiz Oldenburgā Tērvetes latviešu nometnē. Tur bija komendants Elmārs Sproģis, kas ar palīgiem laikam rūpējās, lai mums šīs paciņas nepienāktu. Tā mēs daudzreiz savilkām siksnu ciešāk . . . Es nokļuvu Anglijā 1947. gadā. Veselu gadu uz ceļiem berzu slimnīcas grīdas. Par mūziku nebija ko sapnot. Pēc viena gada, kad biju līguma gadu izpildījusi, biju arī savu veselību sabeigusi, nevarēju paiet: mani kauli bija pilni Anglijas reumatisma. Bet Anglijas dakteŗi domāja, ka tas ir tikai nieks... Es nodibināju Anglijā koŗi, ko sauca par Beverinas koŗi. Sākumā 45-50 cilvēku, un šis koris nepiederēja ne pie vienas organizācijas, lai gan to daudzkārt centās pievilkt DV organizācija . . . Šī apstākļa dēļ iznāca nesaskaņas ar Anglijas vadošām personām — mēs esot komūnistu aģenti, šķejot sabiedrību, esot sarkani. 1950. gadā Anglijā sarīkoja dziesmu svētkus, kuŗos es biju koŗkoŗa virsdiriģente. Šo dziesmu svētku dēļ iznāca lielas nepatikšanās ar dziesmu svētku organizācijas komiteju Anglijā, kuŗas sēdeklis bija Londonā un kuŗas pr-ks bija komponists Alberts Jērums . . . Viņš domāja, ka galvenā noteikšana ir Londonai. So nesaskaņu dēļ es nesaņēmu arī savu virsdiriģentes honorāru. Tas palika sabiedrības labā.

Anglijā es pazinu virsdiriģentu Albertu Jērumu, bija dziedone Trēziņa, Ksenija Bidiņa, diriģents Zuika, tas bija iecienīts."

„Vai minētie un tāpat arī pārējie latviešu mākslinieki varēja sagādāt iztiku, strādājot savā profesijā?"

„Nekad, nekur. . . . Jērums no sākuma raka kartupeļus Anglijas laukos, pēc tam pārgāja uz Londonu citā darbā, nezinu kādā, fizisku darbu katrā ziņā . . .

Tālāk, 1951. gadā mēs pārbraucām uz Kanadu. Tur bija mums radi, viņi teica, ka Kanadā ļoti labi, skaisti. Tur nostrādāju 5-6 gadus slimnīcas darbā, kas sabeidza manu veselību vēl vairāk. Arī Kanadā neviens mūziķis nevar savu iztiku nodrošināt, darbojoties mūzikas laukā, vienmēr jāstrādā blakus. Jauni latviešu mākslinieki ļoti reti parādās, un ja parādās, tad nozūd pēc laika.

Jaunatnes ceļi ir atšķīrušies no vecās paaudzes, no latviskā. Lielākā daļa aizgājuši līdzi kanadiešu draugiem un tautai, jo skola un draugi aiznes līdz.

Kanadā ir tikai t. s. latviešu sestdienas skolas, kur bērni varbūt mācās lasīt, rakstīt latviski. Šīs mācības notiek diezgan vecmodīgā garā un līdz ar to bērnus nespēj saistīt šī skola, un daudzi to neapmeklē. — Sākumā latviešu sabiedriskā dzīve Kanadā bija diezgan dzīva. Pēdējā laikā apsīkusi, jo, kā jau teicu, jaunatne no viņas atraujas, vecie sāk pagurt . . ."

„Kā uz jūsu atgriešanos reaģē jūsu draugi Kanadā?"

„Daudzi par to uztraucās un teica, ka mēs atgriežoties vergu zemē, es vedot bērnu līdz uz vergu zemi, mums nebūs ko darīt, ko ēst, nebūs kur dzīvot, būs jābrauc 2 gadi dzīvot Sibirijā.

Bija arī ļaudis, kas mēģināja mūs atrunāt. Tie bija: mūsu draudzes mācītājs, biedrības prķs, kas uztraucās vienmēr par kaut ko, kas nāca no Latvijas vai gāja uz Latviju. Tas grāva viņu prestižu, viņi baidījās par savu vadāma tautu, kas viņiem tur ir, ja visi aizbrauks nebūs vairs ko vadīt."

„Jā, viņiem zūd posteņi, bet tomēr cilvēki atgūst dzimteni. Kā jūs sagaidīja?"

„Pašā sākumā es biju tik ļoti satraukta. Kad vilciens ieripoja Rīgas stacijā, es gandrīz nevarēju valdīt asaras no uztraukuma. Jauno Rīgas staciju es katrā ziņā ievēroju: tā ir ļoti skaista, jauna celtne. Tālāk opēra un Rīgas jaunā viesnīca — tas viss atstāja uz mani tādu iespaidu, ka atrodos lielā, skaistā pilsētā, ko es tomēr atceros, kas man liekas tik tuva un pazīstama."

„Nu, un beidzot, Dacīt, kā tev patīk Rīga?"

„Nu, citādi kā Kanada izskatās".

„Kā būs ar skolu?"

„Tik labi kā Kanadā nebūs: cita valoda . . . Man patīk dziedāt un skriet slidas, olimpiādē tiku . . . Tur nebija tik laba slidas kā te."

„Viņa bija visātrākā meitene visā pilsētā, kuŗā mēs dzīvojām. Viņa cer, ka te, laba treneŗa vadībā viņa noteikti tiks uz nākošo olimpiādi Tokijā. Tas ir viņas sapnis pašlaik."

KAD PROLETĀRIĀTA „AVANGARDS' BALLĒJAS . . .

Krievu pazīstamais sociologs Pitirims Sorokins, kas kopš 1. pasaules kara beigām turpina savu zinātnisko darbību Savienotajās Valstīs, kādā nesen publicētā darba apgalvoja, ka „vara samaita cilvēkus, bet absolūtā vara samaitā tos absolūti."

Šie vārdi nāk atmiņā, kad lasa ziņojumus par „jaunās šķiras" izlases Jaungada svinībām Kremlī. Protams, vārds „jaunā šķira" Kremļa varenajiem visai nepatik, un tie vairāk sevi dēvē par „proletāriāta avangardu". Tomēr svinību apraksts, kas parādījies brīvās pasaules preses slejās, rāda, kā prot dzīvi izmantot šis proletāriāta „avangards" laikā, kad pēc trešās neveiksmes piecu gadu laikā lielu fiasko cietis paša Chruščeva iemiļotais „jauno zemju apgūšanas", vai, vienkāršā valodā, Sibirijas stepju uzaršanas plāns. So neveiksmju dēļ Padomju Savienība meklē iepirkt pārtikas labību ārzemēs (cita starpā arī Kanadas kviešus), lai nebūtu jāatzīstas, ka Ch. „ģeniālais" plāns tikai šad un tad dod apmierinošu ražu, un ka ar „dabas pārveidošanu" viņam ir visai vāji veicies.

Tomēr tas, ka mazajam padomju cilvēkam nāksies šoziem savilkt vēdera siksnu mazliet ciešāk, lai apklusinātu šo nepielūdzamo kungu un pavēlnieku, netraucē lielos biedrus dzīvot vienos priekos. Ārzemju laikrakstu korespondetni ziņo:

„Kopš cara laika ķeizariskajām ballēm Kremlis nav pieredzējis šādu svētku jautrību. Sv. Jura zālē bija novietota „Jaungada egle", 50 pēdu gara un ārkārtīgi krāšņi izgreznota. Vēstnieki, bīskapi, maršali ar visām savām medaļām un visi augstie padomju „bosi" drūzmējās ap garajiem banketa galdiem un aprija kaviāra un laša kalnus, dziedot Lielā teātŗa soprānam un spēlējot simfoniskajam orķestrim. Kad pulkstenis nosita pusnakts stundu, Ņikita Chruščevs pacēla savu Kaukaza vīna glāzi un kliedza: — Laimīgu jauno gadu, biedri!

Būdams lieliskā omā, viņš pieteica vēl vairākus tostus: — Uz varonīgo darba tautu! — Uz kolektīviem zemniekiem! — Uz padomju inteliģenci; — Uz visu uzvarošām marksisma - ļeņinisma idejām — "

„Drīz orķestris sāka spēlēt deju mūziku blakus esošā Vladimira zālē. Premjēra pirmais vietnieks Anastasijs Mikojans (vecais bolševiks, kas palidzēja padomēm pārņemt varu Bakū) ievadīja balli ar armēņu solo deju. Blondā kultūras ministre (vienīgā sieviete partijas augstajā prezidijā) Katrīna Furceva devās dejā prezidenta Leonida Brežņeva rokās."

Ziņojumos nekas nav minēts par pašu Chruščevu, kuŗa kuplās miesas, laikam, kopš tā laika, kad Staļins lika tam savā priekšā dejot „gopaku", viņam vairs neatļauj nodoties dejas priekam. Par viņu ziņots, ka viņš dejotājos noskatījies kādu laiku no zāles kāpnēm.

Jādomā, ka stāvoklim piemērotos apstākļos arī Rīgas „jaunā šķira" svētīja savu Jaungadu, vairāk vai mazāk atdarinot lielo biedru ievestās paražas. Protams, tikai nedaudzi latviešu tautības izkalpoņas bija pagodināti ar ielūgumiem piedalities šinīs svinībās, kas notika īsti Maskavas krievu garā, rūpīgi izvairoties no visa latviskā, kas kaut kā varētu izpausties šinīs svinībās un varētu kaitēt kaut kādā veidā padomju varas rokas puišu karjērām. Latviešu rokas puišiem, kas savas tautas neatkarību par lēču virumu pārdeva padomju imperiālistiem, bija visžēlīgi ļauts apreibināties ar vodku, un, varbūt, ar zemāka labuma Kaukaza vīniem, lai aizmirstu sirdapziņas (ja tāda viņiem vispār būtu) pārmetumus par nelaimīgajai latviešu tautai sagādāto likteni un laupīto brīvību.

Jaunā gadā latviešu tauta iegāja bez savas valsts kā krievu koloniālisma upuris. Atskaitot, varbūt, mazu saujiņu komūnistu, kam dzīve tagad ir tik laba, par kādu tie nekad agrāk pat sapņot nevarēja, visiem pārējiem latviešiem nebija iemesla sevišķi priecāties, sagaidot jauno gadu . . . **Budzis.**

DĀMU FRIZIERSALONS „VENTA'
3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),
Tel. LE 6-9544, Toronto.

ANGLIJAS KARALIENE TEIKSMU ZEMĒ INDIJĀ

DRAUDZĪBA, POLĪTIKA UN VECAS SAISTĪBAS

Anglijas karaliene Elizabete II un princis Filips devušies ceļojumā, lai apciemotu Indiju, Pakistanu u. c. Āzijas valstis.

Brīvu tautu un neatkarīgu valstu sadzīvē reižu reizēm nepieciešams atjaunot un nostiprināt kā draudzības saites, tā arī nodrošināt savstarpējo uzticību un paļāvību. Ne katrreiz visu var panākt ar „tankiem un lielgabaliem", ne katrreiz ar diplomātu veiklību un izmaņu. Daudzkārtējie atgadījumi liecina, ka karaliskajos un augstāko valsts vadītāju draudzības apciemojumos bieži vien viskomplicētākās problēmas risinās gluži kā pašas no sevis. Tas nav ne noslēpums, ne jaunlaiku atradums, bet par draudzības apciemojumu lielo nozīmi stāsta kā tālās pagātnes senraksti, tā arī mūsu dienu vērojumi. Cildenas draudzības apliecinājums, kas ir pamatā karalienes Elizabetes II ceļojumam uz teiksmu zemi Indiju, Pakistanu, Nepalu un Irānu, to pacej pāri intrigu caurausiem un nereti asinīm slacitiem citiem šo dienu aktuāliem notikumiem.

Te jāievēro, ka pēdējos pussimt gados Elizabete II ir pirmā Anglijas karaliskā augstība, kas vispār apmeklē Indijas zemes, Indijas puskontinentu.

Tagad te apstākļi pavisam citādi, nekā toreiz, kad šai teiksmu zemē ieradās Elizabetes II vectēvs, karalis Džordžs V 1911. gadā. Toreiz Indija un Pakistana, saslēgtas vienā pārvaldes vienībā, atradās zem britu varas. Tagad kā Indija, tā Pakistana brīvas un neatkarīgas valstis, un sakarus ar Angliju vai Apvienoto karalisti tās uztur kā „līdzīgs ar līdzīgu". Ar Angliju tās saista vienīgi labprātīgā piesliešanās britu pasaules valstu savienībai. Tātad ļoti valīgas saites. Tāpēc šim apciemojumam vēl jo lielāka nozīme.

Runājot par Indijas puskontinentu, jāievēro, ka ar to apzīmētas vairākas zemes, ko kalni noslēdz un nodala no pārējās Āzijas. Šai Indijas puskontinentā bez Indijas ietelp arī Pakistana, Kašmira, Nepala Butana, kā arī Ceilona. „Indijas puskontinents" aptver, noapaļoti, 4,5 miljoni kv. km lielu platību, un tanī dzīvo pāri par 500 miljoniem cilvēku (1960). Tautu kultūra tur veidojusies stipri patstāvīgi, un tā uzrāda kā lielas īpatnības un atšķirības, salīdzinot ar pārējo pasauli, tā arī saglabājusi zīmīgus seno dienu metus, kas citur jau izbālējuši. Pāri kalniem iespējams tikt vienīgi pa nedaudzām pārejām. Pa tām risinās zemes ceļu satiksme arī mūsu dienās. Rietumu pusē kavēkļus vēl vairāk pastiprina tuksnēši, kā: Tara tuksnesis Indijā un Beludžistanas sausie pustuksnēši Pakistanas territorijā.

Indijas strijstūrveidīgās pussalas vidieni aizņem Dekana plakankalne.

Iedzīvotāji galvenokārt blīvējas plašajos upju ieleju līdzenumos un piekrastes zemienēs. Te tad arī vērojams vietām augstākais apdzīvotības blīvums, kāds vien jebkur sastopams, pie kam iztikas avots šais neiedomājami bieži apdzīvotās vietās nav vis rūpniecība, bet lauksaimniecība.

Lielākās upju ieleju zemienes te minamas Ganga un Brachmaputras lejastece ar plašo deltu, bet austrumos Indas ieleja.

Galveno daļu no šī puskontinenta aizņem īstā Indija, kas kopš 1950. gada 26. janvāŗa ir suverēna, demokratiska republika. Interesanti, ka šogad Indijas lielajos neatkarības svētkos piedalās arī Anglijas karaliene Elizabete II.

Indija tātad viena pati aptver 3,3 milj. kv. km lielu platību, t. i., turpat 75% no puskontinenta, un tās territorijā dzīvo 402.600.000 iedzīvotāju (1959). Tas vien jau norāda, ka vienīgais „reālais" pretinieks Ķīnai ar cilvēku daudzumu šai pasaules malā ir un paliek vienīgi Indija.

Tālāk, mēs redzam, ka Indijas trijstūŗa galotne iesniedzas starp Arabijas jūŗu rietumos un Bengales līci austrumos, līdz pat karstākajiem tropu joslas novadiem (8° N), bet ziemeļos (37° N) trijstūŗa pamatne balstās mēreni siltā klimatā. **N. L.**

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS
133 RICHMOND ST.,
TORONTO 1, ONTARIO.
EM 6-8996 (darbā).
RO 6-8354 (mājā).

KOMŪNISTU PARTIJAS VĒSTURES „ĪSAJAM KURSAM" DIVI AUTORI

Komūnistu partijas vēsturēs „īsais kurss", kā to vēl vecākā paaudze, kuŗai šī divainā grāmata okupētajā Latvijā bija jāstudē, atcerēsies, bija visai jocīga grāmata, sarakstīta neveiklā un smagā krievu valodā. Arī tās latviskais tulkojums šo smagumu nevarēja novērst, jo komūnistu „bībeli" nedrīkstēja vis brīvi tulkot, bet bija jāpieturas burts burtā pie „svētā teksta". Kas mums toreiz pa lielākai daļai nebija zināms un ko tagad par šo grāmatu, varbūt, zina tikai tie, kas nodarbojas ar šī „komūnisma vēža" slimības pētīšanu, ir tas, ka uz grāmatas autora godu ir divi pretendenti, abi it kā sarakstījuši šo darbu. Savādas sagadīšanās dēļ abi autori ir kurpnieku dēli!

Viens no tiem ir latviešu komūnists Vilhelms Knoriņš, Līgatnes kurpnieka dēls, kas 1912. gadā beidza Valmieras skolotāju semināru, sākumā strādāja Straupes draudzes skolā un pēc tam Odiņa tirdzniecības skolā Rīgā, darbodamies komūnistu pagrīdē un rakstīdams apcerējumus par latviešu un cittautu rakstniekiem. Pēc bolševiku apvērsuma Krievijā tas komūnistu partijas politbiroja uzdevumā rakstīja partijas vēstures īso kursu, kamēr to 1937. gadā latviešu komūnistu tīrīšanas akcijā „nolikvidēja", lietojot šo komūnistu drausmīgi cinisko žargonu par cilvēku nonāvēšanu, lai apzīmētu K. nonāvēšanu bez tiesas un izmeklēšanas. Nav arī vēl dzirdēts, ka K. būtu pēc nāves „rehabilitēts" . . .

Par spīti tam, ka grāmata, kā jau minēts, nav nekāds izcils darbs, tomēr kaut kādu aplēsumu dēļ uz tās autoru godu ar laiku sāka pretendēt arī „tautu tēvs un skolotājs" Josifs Staļins pats. Viņš gan tikai kautrīgi pamēģināja pretendēt uz grāmatas IV nodaļas, kuŗā ir runa par „dialektisko un vēsturisko materiālismu" autora lauriem, un šo nodaļu lika pārspiest viņa it kā sarakstīto rakstu antoloģijā „Ļeņinisma problēmas". Tā kā nebija neviena, kas varētu iedrošināties apšaubīt Staļina „zinātniskā sociālisma zinātnieka" spējas, tad drīz vien visu iso kursu sāka piedēvēt Staļina spalvai. Varbūt viltīgais kaukazietis, kas bija arī gruzīnu kurpnieka dēls, bija izdomājis, ka grāmatas smagā krievu valoda, kuŗas vājās zināšanas viņš nevarēja nevienam apslēpt, ir taisni kā radīta, lai pierādītu viņa autora tiesības. Varbūt lai pilnīgi apslēptu šo lietu, nežēlīgais kaukāzietis arī sāka „nolikvidēt" īsto grāmatas autoru Knoriņu . . . Patiesību šai lietā, laikam, nekad nebūs iespējams izdibināt, jo komūnistu dižviri prot pārāk labi noslēpt savus noziegumus.

Knoriņš ir viens no daudzajiem latviešu tautības komūnistiem, kas bija taisījis samērā labu karjēru sarkanajā imperijā, un viņam pat uzticēja runāt Kominterna izpildkomitejas plenārsēdē 1933. g. decembrī par tematu: „Fašisms, sociāldemokratija un komūnisti". Tik svarīgu politisku referātu uzticēt varēja tikai ievērojamam partijas biedram. Tagadējie latviešu komūnisti ne tuvu nestāv K., un ir tikai nožēlojami Maskavas rokas pulši, kam vairs svarīgu teorētisku darbu nemēdz uzticēt.

Tāds ir bēdīgais stāsts par diviem kurpnieku dēliem, kas viens otru nolikvidēja!

Budzis.

KAKTIŅŠ
TRANSPORTA FIRMA
Velcam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt kātrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

LIELĀKĀ EKSPORTA PĀRSTĀVNIECĪBA
LAMPERT POLIMAX CO.
47, HARRINGTON ROAD,
LONDON S. W. 7
IZDEVĪGI DĀVANU SAIŅI uz PSRS

TEKSTILSAINIS 1
Materiāls: 9 kleitām — 36 jardi 36" plata dažādu krāsu un musturu auduma; 3 krekliem vai blūzēm — 7½ jarda kokvilnas poplīna, 36"; 1 kostīmam — 3 jardi gabardīna, 56" plats; 1 uzvalkam — 3½ jarda, augstas kvalitātes vilnas auduma, 56". Svars 20 mārc.
CENA, IESKAITOT VISUS MAKSĀJUMUS, $80.25.

TEKSTILSAINIS 2
Materiāls: 4 kleitām — 16 jardi 36" plata, dažādu krāsu un musturu auduma; 3 krekliem vai blūzēm 7½ jarda kokvilnas poplīna, 36"; 1 uzvalkam vai kostīmam 3½ jarda augstas kvalitātes vilnas auduma, 58". Svars 10½ mārc.
CENA, IESKAITOT VISUS MAKSĀJUMUS, $49.50.

TEKSTILSAINIS 3
Materiāls: 6 uzvalkiem vai kostīmiem: 10 jardu gabardīna, 56" plats; 10 jardu augstas kvalitātes vilnas auduma, 58". Svars 19 mārc.
CENA, IESKAITOT VISUS MAKSĀJUMUS, $81,-.
Uz pieprasījumu piesūtām materiālu paraugus.
Maksāšanas kārtība: 70%, nododot pasūtinājumu.
Pilnīga garantija.

Trešdien, 1961. gada 1. februārī, 9. n-rs.

SESTDIEN 4. FEBRUĀRĪ Pla
Piedal
Deju mū
došanas
Iecias m

HAMILTONAS DAUGA
sestdien, 11. februārī, pl. 7.00 Royal
6.
KARNEVĀL
PILNA BUFETE. ★ FERRY BENNY O
SIENU ZĪMĒJUMI. ★ MASKU GODAL
PĀRSTEIGUMA BALVAS. ★ Ieeja: mask

DARIET TO
TAGAD
pieprasiet
Home or Farm Improveme
Loan
Šos aizdevumus, ko atbalsta valdī
iespējams saņemt ar jūsu bankas
starpniecību.
Māju atjaunošanai un remontiem kā iekšpu
tā ārpusei, arī garāžu būvei;
Arī installācijas piederumu iepirkšanai, apk
ierīču iekārtošanai un atjaunošanai; elektr
māju ierikošanai un labošanai; sanī
tanku un kanalizācijas ierikošanai un plevi
šanai; priekšdurvju un priekšlogu aizkaru ie
tošanai;
Arī krāsošanai, tapešu likšanai, māju izdaļoš
un aku atjaunošanai.
HOME IMPROVEMENT LOANS
līdz $4.000,- ar atmaksu līdz 10 gadiem iespē
par zemiem procentiem.
Tuvākai informācijai sazinieties ar jūsu ba
lai remontus varētu pavelkt jau šoziem, ka
ba spēks un materiāli ir lētāki.
LAUKSAIMNIEKI!
Painteresējieties par valdības atbalstāmo
FARM IMPROVEMENT LOANS
kas ar jūsu bankas starpniecību iespējams
$7.500,- ar atmaksu uz 10 gadiem. Aizdev
izsniedz inventāra un mājlopu iegādei, k
māju remontiem.
Kāpēc gaidīt pava
DARIET TO
TAGAD!
Canada Winter Work Campaign
Izsludinājis Hon. Michael Starr, Minister of

LATVIJAS
AMERIKĀ
MODE
SPIEST
TORO
PIEŅEM VISADA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀ
● LAULIBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KA
● VIZITKARTES,
● DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJAD
● KONCERTU PROGRAMMAS,
● SARĪKOJUMU BIĻETES,
● PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
● GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
● VESTUĻU VEIDLAPAS, APL
u. c.
PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TO
ONT., CANADA. TEL.: EM
Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus

MU ZEMĒ INDIJĀ

AS SAISTĪBAS

ki- putras lejastece ar plašo deltu, na, bet austrumos Indas ieleja.
on- Galveno daļu no šī pus-kontin- 4,5 nenta aizņem īstā Indija, kas un kopš 1950. gada 26. janvāŗa ir su- nu verēna, demokratiska republika. ira Interesanti, ka šogad Indijas lie- igi, lajos neatkarības svētkos pieda- as lās arī Anglijas karaliene Eliza- pā- bete II.
si Indija tātad viena pati aptver as 3,3 milj. kv. km lielu platību, em t. i., turpat 75% no pus-kontinen- u- ta, un tās territorijā dzīvo ās 402.600.000 iedzīvotāju (1959). Tas su vien jau norāda, ka vienīgais us „reālais" pretinieks Ķīnai ar cil- ši, vēku daudzumu šai pasaules ma- un lā ir un palik vienīgi Indija.
ne- Tālāk, mēs redzam, ka Indi- jas trijstūŗa galotne iesniedzas s- starp Arabijas jūŗu rietumos un la- Bengales līci austrumos, līdz pat karstākajiem tropu joslas nova- vē- diem (8° N), bet ziemeļos u- (37° N) trijstūŗa pamatne bal- Te stās mēreni siltā klimatā. N. L.

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS
733 RICHMOND ST.,
TORONTO 1, ONTARIO.
EM 6-8996 (darbā).
RO 6-8354 (mājā).

ARTIJAS VĒSTURES ŠAM" DIVI AUTORI

es tēvs un skolotājs" Josifs Staļins ā pats. Viņš gan tikai kautrīgi pa- a- mēģināja pretendēt uz grāmatas l- IV nodaļas, kurā ir runa par za „dialektisko un vēsturisko mate- in riālismu" autora lauriem, un šo as nodaļu lika pārspiest viņa it kā u sarakstīto rakstu antoloģijā u „Ļeņinisma problēmas". Tā kā l- nebija neviena, kas varētu iedro- zs šināties apšaubīt Staļina „zināt- as niskā sociālisma zinātnieka" e- spējas, tad drīz vien visu šo so kursu sāka piedēvēt Staļina spal- e, vai. Varbūt viltīgais kaukāzietis, s- kas bija arī gruzīņu kurpnieka ir dēls, bija izdomājis, ka grāma- u tas smagā krievu valoda, kuŗas a- vājās zināšanas viņš nevarēja p- nevienam apslēpt, ir taisni kā ra- o- dīta, lai pierādītu viņa autora l- tiesības. Varbūt lai pilnīgi apslēp- es tu šo lietu, nežēlīgais kaukāzietis ts arī sāka „nolikvidēt" īsto grāma- i- tas autoru Knoriņu . . . Patiesī- bu šai lietā, laikam, nekad nebūs n- iespējams izdibināt, jo komūnis- i- tu dīžvīri prot pārāk labi no- r- slēpt savus noziegumus.
un Knoriņš ir viens no daudz- tt- jiem latviešu tautības komūnis- n. tiem, kas bija taisījis samērā la- e- bu karjēru sarkanajā impērijā, o- un viņam pat uzticēja runāt T- Kominterna izpildkomitejas ple- ēr nārsēdē 1933. g. decembrī par te- matu: „Fašisms, sociāldemokra- tu ", tija un komūnisti". Tik svarīgu gi politisku referātu uzticēt varēja o- tikai ievērojamam partijas bied- a- ram. Tagadējie latviešu komūnis- a- ti ne tuvu nestāv K., un ir tikai K. nožēlojami Maskavas rokas. pui- ši, kam vairs svarīgu teorētisku cā darbu nemēdz uzticēt.
ls Tāds ir bēdīgais stāsts par di- l- viem kurpnieku dēliem, kas viens r. otru nolikvidēja!
u Budzis.

RTA FIRMA
tus ar modernām mašīnām
.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
Dovercourt Rd., Toronto.

TA PĀRSTĀVNIECĪBA
IMAX CO.
NU SAIŅI uz PSRS
ardi 36" plata dažādu krāsu un
kliem vai blūzēm — 7½ jarda
kostīmam — 3 jardi gabardīna,
— 3½ jarda, augstas kvalitātes
s 20 mārc.
US MAKSĀJUMUS, $80.25.
ardi 36" plata, dažādu krāsu un
iem vai blūzēm 7½ jarda kok-
valkam vai kostīmam 3½ jarda
auduma, 58". Svars 10½ mārc.
US MAKSĀJUMUS, $49.50.
kostīmiem: 10 jardu gabardīna,
s kvalitātes vilnas auduma, 58".
US MAKSĀJUMUS, $81,-.
itām materiālu paraugus.
%, nododot pasūtinājuma.
garantija.

SESTDIEN **4. FEBRUĀRĪ**

Plašākais KARNEVĀLS TORONTO

Piedalās: Ceremoniju meistars VILIBALDS DROSMIŅŠ, Kazanova ar savu mēteli, kā arī pārējie.
Deju mūzika: Populārā T. DAVIDSONA vadībā deju orķestris ar vijolniecēm. PILNA BUFETE par izpārdošanas cenām. ROZES — CEPURĪTES — LOTERIJA — MASKU godalgošana, kā arī citas izdarības.
Ieejas maksa: Maskās $1.50, dāmām $2.00, kungiem $2.50. DV Toronto nod. biedriem biļetes iepriekšpārdošanā LA birojā — $1.50.
Visus laipni ielūdz DV TORONTO SAIME.

PALACE PIER
SĀKUMS PLKST. 8.00 VAK.

HAMILTONAS DAUGAVAS VANAGI rīko
sestdien, 11. februārī, pl. 7.00 Royal Connaugth Hoteļa Kristallu zālē

6. KARNEVĀLU PIGBRIDŽĀ

PILNA BUFETE. ★ FERRY BENNY ORĶESTRIS. ★ BALONU GALDS. SIENU ZĪMĒJUMI. ★ MASKU GODALGOŠANA UN CITAS IZDARĪBAS. PĀRSTEIGUMA BALVAS. ★ Ieeja: maskās un dāmām $1.50. Kungiem $2.00.

PASTEIDZIETIES
pasūtināt māksl. M. Strovalda mapi linoleja griezumā
‚PIEMINIET VIŅUS'
šī mape izdota latviešu karavīru, kuŗus 1946. gadā Zviedrija izdeva krieviem, piemiņai.
Pasūtinājumus, pievienojot samaksu $6,- apmērā, piesūtīt līdz 1961. gada 12. februārim uz sek. adresi:
DAUGAVAS VANAGI, 123 HURON ST., 2-B, TORONTO, ONT., CANADA.

JAUNĀ IZDEVUMĀ IZNĀKS SEKOJOŠI PILNĪGI IZPĀRDOTI KAPITĀLDARBI:

VARENAIS BĒTHOVENS I, II
līdzšinējā greznā sagatavojumā, cena $8.00

MĀRA MOSTAS III
pilnīgi jaunā izlabotā izdevumā;
III sējums atsevišķi $5.00
visi 3 sējumi lielā greznā kopsējumā $13.00

R. BLAUMAŅA KOPOTU RAKSTU 8., 9., 10. sējumi

DRĀMA UN KOMĒDIJA
līdzšinējā izdevumā, cena ā $3.90, un lielā greznā kopsējumā, kā pilnīgi atsevišķs izdevums, cena — $10.80, un lētā izdevumā, kopsējumā, bibliotēku un teātŗu kopu vajadzībām — cena $9.80.

Būs dabūjami atkal p i l n i KOPOTU RAKSTU komplekti.

Šie lielie kapitāldarbi ir neiznīkstoša vērtība, skaistākais dāvanām. Lūdzam pieteikt apgādā, vai pie Jūsu grāmatnieka, lai zinām apm. sagatavojamo skaitu. — Iemaksas nav vajadzīgas. Informējiet draugus un kaimiņus.

Pasūtinot apgādā, pilna atlaide.

KAS IR SKAISTĀKAIS LITERĀTŪRĀ?

Atbilde — vienkārša, nemākslota un skaista valoda. Mūsu literātūrā ir ienākusi jauna spoža zvaigzne, kas apēnoš daļu labu jau ilgi spīdošu.

SANDRAS LAZDIŅAS epopeja latviešu sievietei — meitene, jaunava, māte,
r o m ā n s

SADEGUŠIE SPĀRNI
Cena iesietai $3.60. — Iznāks drīzumā.

APGĀDS LATVJU GRĀMATA,
P.O. BOX 332, WAVERLY, IOWA, U.S.A.

DARIET TO TAGAD

pieprasiet

Home or Farm Improvement Loan

šos aizdevumus, ko atbalsta valdība, iespējams saņemt ar jūsu bankas starpniecību.

Māju atjaunošanai un remontiem kā iekšpusei, tā ārpusei, arī garāžu būvei;

Arī installācijas piederumu iepirkšanai, apkures ierīču iekārtošanai un atjaunošanai; elektrības vadu ierīkošanai un labošanai; sanitāro tanku un kanalizācijas ierīkošanai un pievienošanai; priekšdurvju un priekšlogu aizkaru iekārtošanai;

Arī krāsošanai, tapešu līkšanai, māju izdaiļošanai un aku atjaunošanai.

HOME IMPROVEMENT LOANS

līdz $4.000,- ar atmaksu līdz 10 gadiem iespējami par zemiem procentiem.

Tuvākai informācijai sazinieties ar jūsu banku, lai remontus varētu paveikt jau šoziem, kad darba spēks un materiāli ir lētāki.

LAUKSAIMNIEKI!

Painteresējieties par valdības atbalstāmo

FARM IMPROVEMENT LOANS,

kas ar jūsu bankas starpniecību iespējams līdz $7.500,- ar atmaksu uz 10 gadiem. Aizdevumus izsniedz inventāra un mājlopu iegādei, kā arī māju remontiem.

Kāpēc gaidīt pavasarī —
DARIET TO JAU TAGAD!

Izsludinājis Hon. Michael Starr, Minister of Labour.

ROYAL ALEXANDRA
KING ST. WEST OF UNIVERSITY AVE.
PIECAS NEDĒĻAS
No 30. janvāŗa līdz 4. martam.
Vakara izrādes: 8.30, izņemot 20. un 27. febr. — 7 v. Pēcpusdienu izr. sestdienās 2 p.p.
NATIONAL BALLET of CANADA
Repertuārā modernie un klasiskie darbi, ieskaitot nesaīsinātu GULBJU EZERU, RIEKSTKODIS, COPPELIA, PRINCESE AURORA, LES SYLPHIDES. Biļešu kase atvērta no plkst 10 rītā līdz 10 vakarā.
Ieeja vakaros: $3.50, $3,-, $2.50, $1.50. Sestdienu pēcpusdienās: $3,-, $2,50, $2,-, $1,50.

OPTIĶIS LUNSKY
470 COLLEGE St., Toronto.
WA 1-3924.

Lūdzam atsaukties
farmeri vai kādu citu tautieti, kam būtu zirgs, kamanas un aizjūgs, vēlams ar loku, un kas varētu tos īslaicīgi izīrēt mazam izbraucienam.
Rakstīt LA birojam, 123 Huron St., Toronto, 2-B, Ont.,
Tālr.: EM 8-0792.

IZĪRĒJAMA
mēbelēta vai nemēbelēta istaba, glīti remontēta, labā rajonā.
Zvanīt katrā laikā.
LE 1-5193, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403.

GERRARD - LESLIE rajonā
IZĪRĒJAMS
atsevišķs dzīvoklis (triplex mājā). Dzīvojamā, ēdamistaba, 2 gaļamistabas, vannas istaba, garāža. $118,- mēnesī. Dzīvokļa īre būtu samazināta tādam, kas vēlētos izpildīt sētnieka pienākumus.
Zvanīt OX 1-5721, Toronto.

GERRARD - LESLIE rajonā
IZĪRĒJAMS
atsevišķs dzīvoklis (triplex mājā). Dzīvojamā, ēdamistaba, 2 gaļamistabas, vannas istaba, garāža. $118,- mēnesī. Dzīvokļa īre būtu samazināta tādam, kas vēlētos izpildīt sētnieka pienākumus.
Zvanīt OX 1-5721, Toronto.

NOTARS
OSKARS PERRO
pieņem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto.

ANGĻU VALODU
pēc OKSFORDAS parauga māca Oksfordas universitāti beigušais *Mr. Moyniham.*
Tel. WA 3-7034, Toronto.

Cook Funeral Home
721 Bloor St., W., Toronto. LE 6-2245
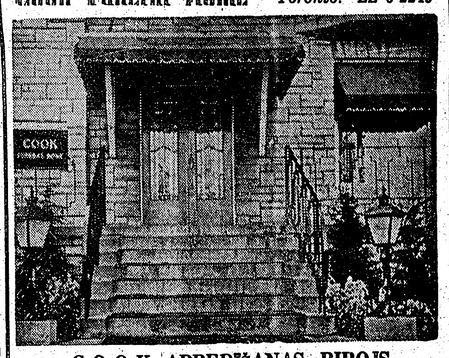

COOK APBEDĪŠANAS BIROJS
721 Bloor St., W. (pie Christie). LE 6-2245
MODERNA KAPLIČA AR ĒRGEĻU PAVADIJUMA IESPĒJAM. IZVADĪŠANAS CEREMONIJAS IZKĀRTO PĒC PIEDERĪGO VĒLĒŠANĀS. F. Cook — vad.

BAŽNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

ŅUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

Gada sapulce visas draudzes apmērā svētdien, 12. februārī, pl. 2 Sv. Pētera luterāņu baznīcas zālē Manhetenā, Leksingtona avenijas un 54. ielas stūrī.

DETROITA

Mācītājs Valters Liventāls, 12662 Montevista, Detroit 38, Mich.

Svētdien, 5. februārī, pl. 1.30 dienā dievkalpojums Holmes Memorial Methodist Church.

Pēc dievkalpojuma draudzes locekļu pilnsapulce baznīcas zālē.

☆

Detroitas latviešu ev. - lut. Kristus dr. dievkalpojums svētdien, 5. februārī, pl. 2 p.p. Sv. Marka baznīcā (1045 E. Grand Blvd.). Prāv. A. Skrodelis.

CIKĀGĀ

Cikāgas latviešu ev.-luš. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand St.

Trešdien, 1. februārī, pl. 7 vakarā Bībeles stunda. Māc. A. Rautenšilds.

3. februārī, pl. 7 vakarā Draudzes namā iesvētes mācība.

Svētdien, 5. februārī, pl. 10.00 bērnu dievkalpojums un svētdienas skola; pl. 11.00 jaunatnes dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma apakš. zālē Draudzīgā aicinājuma akts: svētbrīdis, Otto Krolla referāts un skolēnu priekšnesumi. Māc. A. Rautenšilds.

Trešdien, 8. februārī, pl. 7 vakarā Bībeles stunda Draudzes namā

Cikāgas latviešu ev. - lut. Jāņa draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu, plkst. 10,00 rītā, draudzes baznīcā, 1701 N. Richmond ielā. Māc. G. Straumanis

Cikāgas latviešu ev. - luš. Mīra draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420

Sv. Pāvila draudze, 1644 So., 11th Ave., Maivudā,

Dievkalpojumi ik svētdienu, plkst. 11-os. Svētdienas skola ik svētdienu: sākas plkst. 9,30.

Kalamazū Sv. Jāņa ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trisvienības baznīcā, plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1,15.

Mineāpoles St. Paula latviešu ev. - lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S - 7th Ave.

Cikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W., Ohio St., māc. A. Stefenberga. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9,30 no rīta Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru, pl. 7,30.

dzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 11.00 rītā. Draudzes svētdienas skola pl. 10.30 dienā. Māc. J. Meisters.

LOSANDŽELOSĀ

Dienvidkalifornijas ev. - lut. draudzē, 2450 Griffin Ave. (tālr. CA 5-9403) dievkalpojums 29. janvārī, plkst. 11-os, māc. E. Caune. Papildskolas mācības pl. 9,45 no rīta.

12. februārī dievkalpojums pl. 11-os no rīta, māc. E. Caune.

Draudzes pilnsapulce plkst. 12-os draudzes namā. Vēlēšanas.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 4-0362.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Svētdien, 5. februārī, pl. 3 pp. dievkalpojums. Svētdienas skola.

Svētdien, 12. februārī, pl. 10 rītā dievkalpojums; plkst. 11-os draudzes gadskārtējā pilnsapulce; plkst. 1-os iesvētes mācība.

Svētdien, 19, februārī, pl. 3 pp. Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Svētdienas skola.

Svētdien, 26. februārī, pl. 11 rītā dievkalpojums. Svētdienas skola.

Jaunieši em, kas vēlas nākošajā vasarā iesvētīties, jāpieteicas pie mācītāja jau tagad.

Māc. A. Lāsis, 50 Dewson St., Toronto Ont., tel. LE 6-2510.

5. februārī, plkst. 2 p.p, Trīs vienības baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola.

12. februārī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā dievkalpojms. Svētdienas skola. Iesvētes mācība.

19. februārī, plkst. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola.

26. februārī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Lūdzamās dienas dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība.

Māc. A. Briedīs, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

5. februārī, plkst. 2,30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

12. februārī, plkst. 2,30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

26. februārī, plkst. 2,30 p. p. Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums un svētdienas skola. Tūlit pēc dievkalpojuma plkst. 3,30 p.p. draudzes gada sapulce baznīcas apakšējā zālē.

Bramptonā latviešu ev. - lut. draudzes dievkalpojums 19. februārī, plkst. 1,30 p.p. Grace United baznīcā.

Sestdien, 25. februārī, plkst. 7 vak. draudzes vakars Snelgroves zālē.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars, 209 E., 38th St., Hamilton, Ont. Tel. FULton 3-1182.

Hamiltonā, latviešu ev. - luš. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

5. februārī, plkst. 10,30 pr. p. dievkalpojums bērniem ar sekojošu svētdienas skolu; plkst. 11 pr. p. dievkalpojums pieaugušajiem.

Ceturtdien, 9. februārī, plkst. 7 vakarā jaunatnes jaunākās grupas stunda baznīcā.

Sestdien, 11. februārī, plkst. 7 vakarā draudzes dāmu komitejas sanāksme pie P. Vītoliņas, 113 Charlton Ave., West.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Snieds visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JĀ 9-1097.

SV. KATARĪNES

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Niagarā (Ont.) latviešu ev.-lut. dr. dievkalpojims 5. februārī, pl. 2 p. p. anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd. Pēc dievkalpojuma baznīcas blakus zālē draudzes gada sapulce, kuŗā visi šīs draudzes locekļi laipni lūgti ierasties.

Londonas latv. ev.-lut. draudzē 12. februārī, pl. 1.30 pp. dievkalp. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne Str.

Pēc dievkalpojuma baznīcas apakšējā zālē draudzes gada sapulce, kuŗā laipni lūgti ierasties visi šīs draudzes locekļi.

Sv. Katarīnas latviešu ev.-lut. draudzē dievkalpojums 19. februārī, pl. 3,30 p.p. Kristus luš. baznīcā, 140 Russel Ave.

VINIPEGĀ

Latviešu Sv. Krusta draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Lūkasa baznīcā, Hartford un McGregor ielu stūrī.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa, Ont. Tel. RE 3-3906.

MONTREALĀ

Māc. V. Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

5. februārī, plkst. 2 pp. dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma baznīcas lielajā zālē gada sapulce.

19. februārī, plkst. 2 pp. Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums ar dievgaldu.

26. februārī, plkst. 2 pp. jaunatnes dievkalpojums.

Māc. Artura Voitkus.

Dievkalpojumi notiek Jāņa ev. luš. baznīcā, 4345 Marcil Ave. (pie Monkland Ave.). Draudzes nams, kanceleja un māc. dzīvoklis — 3438 Rosedale Ave., tālr. HU 9-3224. Draudzes priekšnieks: A. Spūrmanis, 8106 Arcadian Rd., Montreal 29. P. Q., tālr. HU 1-4948; draudzes kasieris: A. Spura, 606 - 64th Ave., L'Abor a Plouffe, P. Q. tālr. MU 1-5890.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 10 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Bridis ar Dievu; viļņa garums 1350 — Ošavas raidītājs. Tel. AM 1-4218

LATVIJAS AMERIKĀ
MODERNĀ
SPIESTUVE
TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKŠNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:

LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792,

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese: .....

Pievienoju Money Order, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai!
(Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lēd, 101 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A.

SACIKSU SĀKUMS:
jaunatnei — plkst. 15.45
„RAKTE — TORONTO D.V.
plkst. 16.30
Ieeja — $1,-
Skolēniem līdz 16 gadiem — $0,25

SESTDIEN, 4. FEBRUĀRĪ, MALVERN COLLEGIATE
SELONIJAS KAUSA IZCIŅA BASKETBOLĀ
starp A.S.V. MEISTARVIENĪBU NUJORKAS „RAKTI" un TORONTO D.V.
PRIEKŠSPĒLĒ: NIAGARAS SP. KL. jaunatne un TORONTO D.V. jaunatne.

SACIKSU VIETA: 53 MALVERN ST., Toronto austrumos, starp Kingston Rd. un Gerrard St. (ieeja no HANNAFORD).
TUVĀKĀS IELU DZ-CEĻA PIETURAS: Kingston Rd. līnija — pie Hannaford (viena iela austrumos no Malvern); Gerrard St. līnija — pie Main St. (jāpaiet kājām uz austrumiem līdz Malvern St.). ⊕ 500 mašīnām brīva novietošanās iespēja.

DV Londonas (Ont.) nod. jaunā valde

Sēž no kr.: V. Rudzītis biedrziinis - mantzinis, T. Bērziņš, pr-ka palīgs, R. Bērziņš, pr-ks, A. Liepiņš, bij. pr-ks, O. Zers, kasieris. Stāv no kr.: E. Aukmanis, sekretārs, A. Silenieks, sar. daļas vadītājs, A. Beitāns, delegāts DV sapulcei, A. Glinavs, delegāts DV sapulcei. Foto: F. Arnds

VAI LATVIETIS EIROPAS SLAVENAJOS FILMU FESTIVĀLOS?

VIKTORS RITELIS UZŅEM JAU OTRU FILMU

Pēdējā laikā britu un austrāliešu laikraksti ziņo, ka populārā „krūnera" Tomija Stila menedžeris Larijs Pārness apsolījis 22 gadu vecajam, 6 pēdu garajam blondajam, zilacainajam latvietim Viktoram Ritelim 5.000 mārc. par viņa filmu, kuru tas isi pirms Ziemassvētkiem sācis uzņemt Londonā, Anglijā. V. Riteļa pirmā filma saucas „Angel Wit.. A Scar". Ar 400 mārciņu lielu ietaupījumu Viktors šo filmu uzņēmis Melburnā, sava tēva mājas garāžā. Viņš pats uzrakstījis filmas scenāriju, bijis uzņēmējs, režisors un galvenās lomas tēlotājs — „eņģelis". Bez Viktora filmā darbojas vēl tikai viena persona. Filmas uzņemšana un rediģēšana prasījusi turpat divu gadu pūles. Pēc tam V. Ritelis saistījies ABC televīzijas darbā. Tur viņa filmu „atradis" Tomijs Stils, kas viesojies Austrālijā. Sekojis vilinošs piedāvājums, un šī gada pirmajā pusē Tomijs sagādājis Viktoram solīto darbu filmā. Patlaban jaunietis dzīvo Londonā un drīzumā cer pabeigt savas otrās filmas uzņemšanu.

Par savu neparasto karjēru Viktors Ritelis saka: „Par filmām es jūsmoju jau no bērnības. Kopā ar vecākiem izbēgu no Latvijas, kad tur ienāca krievi. Par savu dzimteni maz ko vairs atceros, bet daudz labākā atmiņā ir bēgļu gaitas Vācijā. Varbūt tieši 2. pasaules kara iespaidi mani pamudināja uz filmām un filmēšanos. Jāsaka, ka ikviens, kas savas idejas un piedzīvojumus vēlas analizēt, šo darbu vislabāk var veikt ar filmas palīdzību".

V. Riteļa pirmo filmu — „Angel With A Scar" drīzumā izrādīs speciālistiem Londonā. Aizvadītajā vasarā Anglijā, Larisa Parnesa uzdevumā V. R producējis divas īsas dokumentārfilmas, kas guvušas pārējo kolēģu atsaucību. Jaunais censonis cer, ka šinī gadā viņš abas savas filmas varēs rādīt dažādos Eiropas slavenajos filmu festivālos.

Pagaru rakstu ar vairākiem uzņēmumiem no filmas „Angel With a Scar' par V. Riteli nesen sniedza arī žurnāls „The Australian Women's Weekly".

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

4. februārī — tradicionālais Vilibalda Drosmiņa karnevāls — Palace Pier.
10. februārī — Nakts Latīnu kvartālā Leasida Memmorial Community Gardens.
11. februārī — TLB tējas vakars biedrības telpās.
18. februārī — DV Kanadā teātra izrāde.
19. februārī LPB Kanadas kopas rakstnieku cēlienes par labu Sestdienas skolai.
24. febr. — Mākslinieku karnevāls Columbus Hall.
26. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienību 10 g. jubilejas sarīkojums Sv. Andreja baznīcas telpās.
2. martā Jāņa Kalēja un Felicitas Maizītes-Kalējas koncerts.
4. martā — TLB kostīmu vakars biedriem un lūgtiem viesiem.
5. martā — plkv. Kalpaka piemiņas dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā.
11. martā — teātra izrāde „Akste" Kultūras dienu ietvaros.
12. martā — Jauniešu koncerts Hart House zālē.
17. martā — Kalpaka bataljona atceres balle Club Kngway telpās.
13. maijā — Kurzemes cietokšņa krišanas piemiņas sarīkojums.

HAMILTONĀ

4. februārī — Toronto latviešu biedrības drāmatiskā ansambļa viesizrāde ar M. Ziverta lugu „Akste" Dalewood skolā.
11. februārī — 6. karnevāls Pigbridžā.
25. februārī — Prof. Dr. P. Kiķaukas referāts.
4. martā — Valmieriešu tuvināšanās vakars Latviešu namā.
25. martā — Gadskārtējais literārais vakars ar Dr. P. Vasariņa referātu.

NIAGARĀ

13. maijā — Tradicionālie Niagaras ziedu svētki un jaunatnes vienību turnīrs basketbolā.
1. un 2. jūlijā — gadskārtējās draudzības un jaunatnes dienas.

ST. KATARĪNES

25. februārī — DV St. Katarīnes nod. gadskārtējais karnevāls - masku balle Prudhomme's Gardens Centre Hotel —Vineland.

Sludinājums

Vai Vilibalds Drosmiņš tiks paaugstināts?

Toronto latviešu saimi, bet jo sevišķi veco cīnītāju pulku sarūgtinājis apstāklis, ka pēc desmit gadiem ārrindas dienestā Vilibalds Drosmiņš vēl arvienu spiests nēsāt tikai dižkareivja dienesta pakāpi. Kaut arī būtībā dienesta pakāpei pašreiz nav nozīmes materiālā plāksnē, jo karakalpa algu izbeidza maksāt pirms sešpadsmit gadiem, un latviešu politiki nākotnē pensijas pazaudētā kara vaininiekiem maksāt nedomā, tad morāliski plīķis tomēr ir liels. Starplaikā precedentus radījuši vairāki augstāki virsnieki, paši paaugstinoties par ģenerāļiem vai pulkvežiem. Ir zināms arī, ka vairāki kareivji, bijušā grupas komandiera atlauju neizprasot, paaugstinājušies virsnieka vietnieka pakāpē, par piešķirtajiem apbalvojumiem nemaz nerunājot.

Šī pati attistība novērota arī mākslinieku saimē, kur viens otrs izskatīgāks virs piekāris sev profesora vai brīvmākslinieka titulu, tāpat kā daži politiķis, darīšanās ar sveštautiešiem, kabatā nēsā vizitkarti ar ministra apzīmējumu.

Šādus gājienus Vilibalds Drosmiņš, būdams sabiedrībā tomēr pārāk redzama un pazīstama personība, nav varējis līdz šim atļauties. Šī iemesla dēļ viņš arī katru gadu sabiedrībā parādās jau nobružātajās dižkareivja zīmotnēs.

Atzīstot laika nemitīgo plūsmu un normālos apstākļos pienākošos paaugstinājumu, jācer, ka karnevāla rīkotāji desmitajā jubilejas gadā Vilibaldu Drosmiņu beidzot tomēr paaugstinās, kaut vai kaprāļa pakāpē. Lai novērstu varbūtējus pārpratumus, komandējošam sastāvam ieteicams jau laikus stāties sakaros ar rakstnieku Jāni Jaunsudrabiņu, lai viņš vēlāk Vilibaldu neiedalītu „Lielības dirsu" klasē.

Jācer, ka karnevāla rīkotāji un vēl dzīvais, lemt spējīgais komandējošais sastāvs apzināsies apstāklu nopietnību un latviešu trimdas kopības interesēs Vilibaldu paaugstinās. Šinī sakarā uz redzēšanos 4. februārī, plkst. 8 vakarā Palace Pier telpās.

Sveiks Vilibald! Dižkareivis mīris, lai dzīvo kaprālis!

SPORTS

KAUSS AR VĒSTURI UN CIETAIS RIEKSTS

Daudzi ievērojami 30-to gadu latviešu basketbolisti — valsts izlases vienības spēlētāji, piederējuši pie studentu korporācijas Selonijas saimes. Lai godinātu viņu piemiņu un darbus latviešu basketbolam, Kanadā un ASV dzīvojošie selonī 1956. gadā nodibināja Selonijas kausu, to paredzot ilggadīgai izcīņai starp abu valstu latviešu meistarvienībām.

Pirmā kausa izcīņa, spēlējot Kanadas meistaram — Toronto DV pret ASV 2. v. ieguvēju — Filadelfijas LSK, notika 1957. gada martā, un kauss aizceļoja uz ASV. Līdzīgu panākumu nākošā gadā atkārtoja arī Čikāgas DV.

1959. gadā, pēc necerēti sīva fināla ar Nujorkas Rakti, ASV latviešu meistartitulu izcīnīja Vilimantikas Zemgale, un pagājušā ziemā Toronto DV devās uz Vilimantiku, kur guva negaidītu 80:73 uzvaru. Bet Vanagu lielajām uzvaras gavilēm žigli līdzi lidoja zemgaliešu laistā vēsts: — Mūsu vājākā spēle visā klubā vēsturē . . .

1960. gadā ASV finālspēju vieta bija Čikāga. Atkal tika sajaukti visi speciālistu aprēķini! Basketbola finālam laukumā izgāja divas austrumu piekrastes vienības — Zemgale un Rakte. Spēle beidzās neizšķirti. Tāpat arī pirmais pagarinājums, un tikai otrā pagarinājumā Raktei izdevās iegūt meistartitulu.

Straujie zemgaliešī, kas, šķiet, spēlē pašu skaistāko latviešu basketbolu šajā kontinentā, pilnīgi pārvaldīja laukumu, bet Rakte guva grozus un uzvaru.

Kas veido šo meistarvienību? Vispirms slaidais LeHigh universitātes spēks A. Balgalvis, A. Karlsons — nepārspējams ciņā zem groziem, J. Pelkavs — sapēles „dirigents" un dribla meistars, tad brāļi U. un V. Vipuļi, Rozentāls, Ulmanis, Ezergailis un Krēsliņš.

Vienība spēlē ļoti blīvu 3:2 zonas aizsardzības sistēmu, un vislabāko Raktes raksturojumu sniedz viens no pazīstamākajiem mūsu basketbolistiem un basketbola jautājumu aprakstītājiem — Jānis Zebeliņš:

— Rakte sniedz ļoti produktīvu, lēnu basketbolu un rāda, ka grozus var iegūt vienkāršā un taisnā ceļā.

Šis raksturojums vienā teikumā pasaka visu par Raktes spēles veidu, kā metienu precizitāte un spēles mērķtiecība vērtējama augstu.

Pēdējā Valstu sacīkstē pagājušā gada novembra beigās Grand Rapidos, kur kanadiešu izlasi veidoja vienīgi Toronto DV spēlētāji, deva labu priekšstatu par šīs vienības spējām. Līdzvērtīgā cīņa pret no Vidējo valstu spēlētājiem veidoto ASV izlasi lie cināja, ka Vanagi ir rieksts ar cietu čaulu.

Vai to pārspēs Raktes knaibles, redzēsim 4. februārī. — as -

DIVAS UZVARAS LATVIEŠU YMCA'I

TORONTO LATVIEŠU YMCA'S BASKETBOLA VIENĪBA UZVAR 2. APĻA PIRMĀS SPĒLES KODAKA VIENĪBU AR 82:76 UN KANADAS LIDOTĀJUS AR 59:51.

Jau otro gadu Toronto Latviešu YMCA piedalās kanadiešu basketbola meistarībā, cīnoties „Intermediate" līgā. Pirmo apli vienība nobeidza ar labiem panākumiem, zaudējot tikai vienu sacīksti un izvirzījās pirmajā vietā. Arī otro kārtu latviešiem izdevās sākt ar uzvarām. Sevišķi spraiga un groziem bagāta bija sacensības ar Kodaka vienību. Sacensības spraigumu apliecina pirmā puslaika rezultāts — 39:39. Spēles beigu posmā laimīgāka bija tomēr latviešu vienība, kas uzvarēja ar 82:76 punktiem.

Šinī sacensībā sevišķi veiksmīgs bija J. Petmanis, kas salasīja savas vienības labā 27 punktus, viņam sekoja J. Zentiņš ar 17 iegūtiem punktiem, Sigeti — 11, P. Lazdiņš — 10, J. Strautnieks — 6, E. Soste — 6, A. Grīķis — 3, J. Krasovskis — 2.

Otrā spēlē YMCA tikās ar „Canadian Airforce" vienību, lidotāju plašajā zālē. Samērā vienlīdzīgā cīņā, kurā gan vadībā nepārtraukti bija latvieši, uzvarēja YMCA ar 59:51, pirmais puslaiks 25:23 latviešu vienības labā. Šinī sacensībā veiksmīgs grozu guvējs bija Šils, kas ieguva 27 punktus. J. Zentiņš ieguva 11, P. Lazdiņš — 7, J. Petmanis — 6, J. Strautnieks — 5, J. Grīķis — 2 un E. Sigeti — 2.

Pieaugušo basketbola līgā TLSK atkārtoti uzvar DV otro vienību ar 66:25

TLSK basketbola vienība arī otrā sacensībā pārliecinoši uzvarēja DV otro vienību. Tomēr jāatzīmē, ka šī bija viena no TLSK vājākām spēlēm, kādu reti gadās redzēt. TLSK spēlēja katrs par sevi, un ilgāku laiku neviena vienība nebija spējīga iegūt grozus. Acij daudz tikamāku spēli nodemonstrēja „pensionētie" vecās paaudzes sportisti, kas spēlēja DV vienībā. Vienīgā nelaime, ka viņu metieni reti kad sasniedza mērķi. „Vecos" reizēm aizstāja pavisam jaunie, kas vēl neprata satvert bumbu. Sakarā ar to, rezultāts 66:25 TLSK labā — nav pārāk slikts. Ir jāatzīmē, ka TLSK vienībā spēlēja arī jaunatnes spēlētāji, kas bija tikko sacentušies ar YMCA's jaunatni. Pirmais puslaiks beidzās 22:10 TLSK labā.

Sekmīgākie punktu guvēji klubam bija: V. Damanis — 16, J. Roce — 16, J. Grīnbergs — 8, J. Priedītis — 8 un G. Rinks — 8, kamēr DV visvairāk punktu ieguva Priverts — 7, kamēr pārējo spēlētāju guvumi bija pa 4 punkti katram.

Latviešu basketbola meistarība Kanadā Jaunatnes spēles

YMCA — NIAGARA 42:31

Toronto Latviešu YMCA sestdien, 21. janvārī sacentās divās meistarības spēlēs. Otrā sacensībā pretinieks bija Niagaras jaunatne. Niagaras jaunie spēlētāji šoreiz spēlēja saraustītāk nekā parasts, un viņu labākajam puisim — Līgeru Jurim nebija pirmā puslaikā veiksmes iemetienos. YMCA darbojās ļoti saskaņīgi un spēlēja uzmanīgi, sevišķi uzmanot ciemiņu bīstamākos viņus — Līgeri un Lazdiņu, kas viņiem arī pilnā mērā izdevās. Pirmajā puslaikā YMCA bija jau izcīnījusi 28:11 pārsvaru.

Otrā puslaikā sāka veikties Līgerim un Lazdiņam ar iemetieniem, bet pirmā puslaikā zaudēto tie vairs nespēja atgūt un spēle beidzās ar 42:3. YMCA's labā.

YMCA'i uzvaru izcīnīja: G. Atrēns — 20, J. Dreifelds, E. Pelšs — 12, A. Zaķis — 8, V. Ezers — 10, A. Liepa un J. Epners, bet Niagarai spēlēja: P. Lazdiņš — 15, J. Līgeris — 13, M. Vītols — 6, A. Skalde — 4, V. Celms — 2, E. Šteinbachs — 2 un S. Skalde.

YMCA — TLSK 43:31

Pirmdien, 23. janvārī YMCA's jaunatne sacentās ar TLSK jaunatnes vienību. Tā bija YMCA'i trešā spēle divās dienās. YMCA'i šinī spēlē nācās cīnīties bez straujā V. Ezera, kas pēdējā laikā izvirzījies par vienības punktu mednieku. Sacīkste tomēr rādīja, ka YMCA, salidzinot ar TLSK, spēlēja daudz apdomīgāki un veidoja labu kombināciju spēli. Tas, protams, atmaksājās un puslaika beigās YMCA bija izcinījusi nelielu 7 punktu pārsvaru, nobeidzot puslaiku ar 19:12 savā labā. Arī otrā puslaika spēli vadīja YMCA. Zināmu nervozitāti varēja sagaidīt, kad 8 minūtes pirms sacensības beigām laukumu nācās atstāt YMCA's centram Atrēnam. Aina tomēr nemainījās, un YMCA uzvarēja pelniti ar 43:31.

YMCA'a spēlēja: Zaķis — 14, E. Pelšs — 11, A. Liepa — 6, I. Lidums — 6, J. Atrēns — 7 un I. Lidums.

Toronto Sporta klubā spēlēja: V. Ozoliņš 12, V. Damanis — 10, G. Rinks — 4, J. Simanovskis — 5, G. Ozoliņš, I. Alders, J. Jurāševskis un J. Lautmanis.

HAMILTONĀ
O. ANDERSONA pārtikas preču veikalā, 26 MARKET St., dabūjami atsevišķi
LATVIJAS AMERIKĀ
numuri.

HAMILTONAS VANAGI ATSKATĀS PADARĪTO

Pēc pilnsapulces bija biedru vakars, ar dziesmām, dejām un sacensībām. Uzņēmumā kūku ēšanas sacensības dalībnieki darbā. No kr.: A. Smiltnieks, J. Vilks, B. Pabērzs, E. Kuncāns, J. Dubinskis un Ed. Zvīnis. Rasmas Bērziņas foto

(Pārnesums no 2. lpp.)

2. v. ieguva Kanadas - ASV latviešu draudzības dienas sacīkstēs Niagarā. Vīriešu voleja komanda uzvarēja DV ASV voleja komandu DV dienās Toronto un Klīvlendā, tā īpašumā iegūstot DV voleja trofeju. Bez tam vīriešu komanda piedalījās ASV latviešu rīkotā volejbola turnīrā Čikāgā, iegūstot 1. v. ar Katlapa celojošo kausu.

Par jaunatnes pulciņu „Rota" ziņojumu sniedza kopas sekretārs M. Zandbergs. Pulciņā oficiāli 17 biedri (biedru maksa ir $1,- gadā), bet pulciņa interešu puduros piedalījās turpat vai 40 jauniešu. Iecerētas moderno deju, tautas deju, šaušanas, sporta un mūzikas kopas. Patlaban aktīvi darbojas un visrosīgākā ir moderno deju kopa. Notikušas 6 valdes sēdes, 2 sarīkojumi un 2 izbraukumi. Lūdz DV atbalstīt moderno deju kursus materiāliem līdzekļiem, ko arī pilnsapulce uzdod jaunai valdei iespēju robežās izkārtot.

Par Vanadžu kopas darbību ziņoja G. Ieviņa. Vanadžu kopā 47 Vanadzes. Sarīkots Jurģu tirgus un DV eglīte. Jurģu tirgus devis labu atlikumu.

Informācijas daļas ziņojums izpalika, jo nebija ieradies tās vadītājs M. Grīnbergs.

Revizijas komisijas ziņojumu nolasīja J. Gailītis. Kases grāmata vesta rūpīgi, ieraksti saskan ar attaisnojošiem dokumentiem.

Sekoja pārrunas un debates par ziņojumiem, pēc kam izteica valdei pateicību par veikto darbu.

Par valdes priekšsēdi 1961. gadam ievēlēja O. Zvirgzdgraudu, bet valdē E. Pulciņu, O. Ieviņu, P. Pabērzu un K. Bērziņu. Kandidatos paliek: E. Dāvidsons un R. Tuklere.

Revīzijas komisijā ievēlēja: M. Kuncāni, J. Gailīti un N. Pulciņu. Kandidāti: N. Grīnberga un V. Tuklers. Par delegātiem uz DV sanāksmi Toronto ievēlēja: V. Tukleri un J. Vilku.

Pārrunājot Bēru fonda jautājumu, vienbalsīgi apstiprināja iepriekšējās pilnsapulces lēmumus, kuŗi lūdz Hamiltonas nod. izskaitīt no DV KV Bēru fonda.

Dažādos jautājumos pilnvaroja jauno valdi iespēju un nepieciešamību robežās atbalstīt sporta kopu Sparta un jaunatnes pulciņu.

J. G.

BIJ.CINĪTĀJI GATAVOJAS JAUNAM SALIDOJUMAM

Kurzemes kaujas lauku bij. cīnītāju sanāksme bija kupli apmeklēta un iezīmējās ar lielu interesi jautājumu apspriešanā. Sanāksmes ievadījumā ar kluso brīdi pieminēja mocekļu ceļos aizsauktos cīņu biedrus, kuŗus pirms 15 gadiem Zviedrijas valdība izdeva mūsu dzimtenes okupantiem.

Sanāksmes dalībnieki pārrunāja notikušo Ziemassvētku kauju atceres sarīkojumu un atzina to par labi izdevušos. Atzina vakara atlikuma sadales izkārtojumu, no kuŗa $40.- nosūtīts kādam Kurzemes kaujas lauka cīņu biedram Vācijā, kuŗš vēl tagad ārstē kaja rētas un ir ģimenes tēvs 7 bērnu ģimenei. Pārējo vakara atlikuma summu, pievienojot vēl sanāksmes dalībnieku ārtavu, nolēma veltīt kādam vecajam latviešu strēlniekam, kuŗš, dzīves grūtību mākts, mīt Vācijā. Veltes cīņu biedriem tiek sūtītas saziņā ar DV valdes aprūpes vadītāju, kuŗš arī pats ir bijušo kauju dalībnieks.

Sanāksme vienprātīgi apsveica ierosinājumu, ka arī turpmāk atceres vakaru materiālie atlikumi veltāmi grūtību māktajiem cīņu biedriem, kuŗu ģimenēs ir jaunā audze, tā simbolizējot cīnītāju rūpes arī par jaunatni.

Kurzemes kaujas lauku bij. cīnītāju aktivitāte ir radījusi pārrunas un interesi arī plašākā latviešu sabiedrībā, nācies pat dzirdēt par šādas aktivitātes nepieciešamību. Tāpēc Kurzemes kaujas lauku bij. cīnītāji centīsies paturēt par tradiciju pulcēties Ziemassvētku kauju un Kurzemes cietokšņa kapitulācijas atceres salidojumos. Šo vēsturisko notikumu atcerei arī turpmāk bij. cīnītāji vēlas sasaukties kā bij. cīnītāju vienības daļa, ne saistoties ne pie kādām organizācijām, lai netiktu iejaukti event. nesaskaņās.

Kurzemes cietokšņa kapitulācijas atceri nolēma rīkot sestdien, 13. maijā, pl. 6 v. igaunu jaunajā namā, 958 Broadview Ave.

Vakara programmā paredzēta arī svinīgā varoņu junda, ko pieņemt aicinās bij. Kurzemes divizijas komandieri ģen. O. Dankeru. Aicinās arī kādu no izcilākajiem kauju virsniekiem teikt svētku runu. Būs svētbrīdis, mākslinieciskā programma un sadraudzīgs vakars. Šis vakars domāts bij. Kurzemes kaujas lauku cīnītājiem ar ievestiem viesiem.

Sanāksmes dalībnieki ieteic aicināt latviešu draudzes tūvākajos dievkalpojumos aizlūgt par sarkanajai varai izdotajiem bij. cīņu biedriem. Strēlnieks un Kurzemes kaujas lauku bij. cīnītājs kapt. Fr. Freibergs sirsnīgos vārdos pateicās par lielo aktivitāti un degsmi vēsturisko pieminas dienu atceres spodrināšanā, kā arī nodod pateicību par veco strēlnieku atcerēšanos.

Kurzemes cietokšņa atceres salidojumā sagaida ierodamies bij. cīņu biedrus no tuvās un tālākās apkārtnes, jo šis salidojums ir domāts Amerikas kontinenta mērogā. Jau pieteikušies arī vairāki bij. cīnītāji no ASV.

Par jaunās rīcības komitejas pr-di izraudzīja līdzšin. O. Kļavenieku, bet par locekļiem: J. Zvirgzdiņu, Edm. Ozolu, J. Lakstīgalu, V. Krugeri un J. Kurmu.

Atceres vakaram dekorācijas gatavos glezn. J. Sukurs.

TORONTO CHRONIKA

(Pārnesums no 2. lpp.)

⊕ 4. martā TLB rīko savā namā biedriem un lūgtiem viesiem kostīmu vakaru.

⊕ Sieviešu dubultkvartets „Līga" šai sesonā, vismaz līdz rudens posmam sarīkojumos nepiedalīsies, bet gan citīgi gatavosies Dziesmu svētkiem. „Līgas" dziedones — Guna Simanovska (soprāns), Vija Birzniece(soprāns), Olga Pētersone (soprāns), Vija Vare (alts) un Velta Lintiņa (soprāns) papildināsies konservatorijas dziedāšanas klasē.

Velta Lintiņa saistījusies Forest Hill United Church par solisti - koristi, regulāri kupļinot baznīcas dievkalpojumus.

K.

LONDONĀ, ONT.

⊕ **Svētdien, 19. februārī, plkst.** 3.00 pēcpusdienā Shute institūta zālē, Grand Ave. 10, notiks Mārisa Vētras studijas audzēkņu koncerts. Programmā operu ārijas un latvju komponistu darbi. Sīkākas ziņas sekos.

⊕ **Svētdien, 16. februārī Dāmu** komiteja rīko Poļu baznīcas zālē, Hill ielā 417, tradicionālo **bērnu pēcpusdienu,** ar bērnu un jauniešu mūzikāliem un deju priekšnesumiem un cienastu. Vecākus lūdz pieteikt savu bērnu priekšnesumu nosaukumus L. Lukstai, tel. GL 1-3744, vai L. Caukai, tel. GE 9-1960. Ieeja bērniem un viņu vecmāmiņām un vectētiņiem brīva, pārējiem pret ziedojumiem.

⊕ Londonas latviešu jaunatnes pulciņš ielūdz Londonā un apkārtnē dzīvojošos tautiešus uz pulciņa **7. GADA SVĒTKIEM sestdienā, 4. februārī,** pl. 7,30 vakarā Poļu baznīcas zālē, 417 Hill ielā. Programmā: mūzika, dziesmas, balets un tautas dejas. Pēc priekšnesumiem deja; spēlēs „Lee Pavia" orķestris. Ieejas maksa: dāmām $1,00 un kungiem $1,25, ieskaitot tēju un maizītes.

Visi, kam rūp jaunatne un tās cēlie mērķi, mīļi aicināti apmeklēt šo sarīkojumu.

MONTREĀLA

⊕ 22. janvārī Sv. Pāvila draudze rīkoja svinīgu dievkalpojumu mūsu ticības grāmatai — Bībelei, piedaloties draudzes māc. V. Šēferam un viesim, māc. Ed. Kerģim. Dievkalpojumu ar dziesmām kuplināja brīvm. Ligita Caunīte, pie ērģelēm brīvm. Rita Šēfere. Par spīti bargajam laikam, dievkalpojums bija labi apmeklēts.

⊕ Sv. Pāvila draudzes gada sapulce notiks 5. februārī pēc dievkalpojuma, apm. plkst. 3 p.p., baznīcas apakšējā zālē. Darba kārtībā: draudzes mācītāja un atseviško pārvaldes organu ziņojumi par draudzes darbību 1960. gadā, revīzijas komisijas ziņojums un dažādi jautājumi. Vēlama visu draudzes locekļu piedalīšanās.

MANITOBA

⊕ DV Manitobas nodaļas gada sapulce notika 14. janvārī. No nodaļas 48 biedriem tajā piedalījās 29. Nodaļas darbība 1960. gadā ir bijusi ļoti sekmīga, vairums sarīkojumu devuši labu atlikumu, kur liels nopelns arī nodaļas Vanadzēm. Apgrozīts pāri par $2.000,- un darbība 1960. gadā devusi skaidru atlikumu nedaudz virs $200.-. No šīs summas sapulce nolēma ziedot Latvijas atbrīvošanai $50,-. Budžetu 1961. gadam sabalansēja $620, apmērā.

Valdē 1961. gadam ievēlēti: Jūlijs Staudzs — priekšnieks, Voldemārs Jandavs — pr.-ka vietn., Gunārs Ceplis — sekretārs, Vilis Balgals — kasieris un Jānis Zariņš — biedrzinis. Revīzijas komisijā darbosies Osvalds Šmits, Antons Staudzs un Aloizs Taškāns. Vanadžu kopas priekšniece būs Velta Zariņa, palīdze Antonija Konošonoka.

Nolēma atjaunot nodaļas drāmatiskās kopas darbību un Teodoram Minkevicam [illegible] žisora pienākumi.

1959. gadā miris nodaļas biedrs Kārlis Dreimanis, savā testamentā novēlot nodaļas vajadzībām tuvu pie $600,-. K. Dreimaņa kapa uzkopšanai un piemiņas akmens izgatavošanai sapulce atļāva izlietot $200.-, jo tiešu piederīgo, kas par to rūpētos, mirušajam šajā krastā nav.

Delegāta izraudzīšanu nākošai DV delegātu sanāksmei Toronto sapulce uzdeva nodaļas valdei.

Sapulce noritēja labā saskaņā, un visi lēmumi tika pieņemti gandrīz vienbalsīgi. Sapulces norise pierādīja, ka biedri savu darbu organizācijā veic ar prieku un interesi, kādēļ nodaļas darbības rezultāti ir apmierinoši. Sapulci vadīja V. Balgals, protokolēja Edm. Vulfs.

Pēc sapulces tās dalībnieki vēl pavadīja pāris stundas pie Vanadžu klātā kafijas galda, kur laipnais mājastēvs Jānis Zariņš izdalīja arī saņemto „kantines devu."

V. B.

DAŽOS VĀRDOS KANADĀ

Bezdarbnieku skaits Toronto joprojām aug, ziņo NES vaditāji. Katru nedēļu nākot klāt caurmērā ap 1000 jaunu bezdarbnieku. To skaits visā Toronto pilsētā patlaban sasniedz rekordskaitli, resp. 64.900 personas meklē darbu.

Ontario provinces izglītības ministra J. Roberta izstrādātā arodzināšanu programma, sākumā paredzot apmācīt 1400 personu, ir visai nereāla. Lai noskaidrotu plāna nozīmi, žurnālisti iztaujājuši NES pārstāvjus Toronto. Pēdējie paskaidrojuši, ka izvēlētie arodi šajā programmā nepavērs durvis pašreizējiem bezdarbniekiem. Jau tagad esot liela frizieŗu, mechaniķu un ūdens vadu licēju pārpilnība, neskaitot TV technikus, metinātājus un citus.

Vistuvākā nākotnē Kanadas valdība izdos 50 miljonu dolaru par telefona kābeļa līnijas ierīkošanu starp Kanadu, Austrāliju un Jaunzēlandi. Kābelis ar 8.700 jūras jūdzēm būs garākais pasaulē. Patlaban kanadiešu un britu kuģi velk jaunu kābeļa līniju starp Ņūfaundlendu un Liverpūli.

Ontario provinces labklājības ministrs L. Sesils pagājušajā nedēļā atklāja jauno „Harbord Light" centru, kura izbūve Pestīšanas armijai izmaksāja $500.000,-. Centrs kalpos chronisko alkoholiku ārstēšanai.

Montreālas metropoles korporācija paziņojusi, ka veikti pirmie priekšdarbi 14,7 jūdžu garā apakšzemes dzelzceļa plānošanā. Šim pasākumam atvēlēti $269.221.000,-.